

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Mensis September.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

MENSIS SEPTEMBER.

PRIMO DIE.

P. ANTONIVS P. ANTONIVS
CORREA. SEDENNVS.

Nouitiis primus in Lusitaniacum præfret, in morem induxerat, vt primus cuiusque mensis dies dedicaretur pauperati à Nouitiis, dicereturque dies *sanctæ paupertatis*; eo die nullus cocti quidquam gustabat, ad exercitium paupertatis, cibario pane, paucisque fructibus contentus. Exemplo præibat ipse in iis, quæ tyronibus præcipiebat. vnde, & obsonatorem sine pallio cum sacco pomis pleno secutus per urbem est. Ab illo istic manauit mos ille, vt Nouitij à prima probatione ad confortionem reliquorum admittendi palam se in cœnatione flagellarent, & humili prius, quam ad mensam cum aliis vescerentur. Firmauit etiam sanctum illum, & aliquorum exemplo ferè labantem morem iter pedibus agendi. Diuino sacrificio suum orium dabat, sæpè in illo religiosis lachrymis perfusus, & aliquando conspectus toto corpore in aère palmos aliquos à terra sublimis. Vir denique talis fuit, cui similes cuperet Societas, & Nouitios & Magistros.

L Aureti ad Societatem receptus, à Româ à Collegij Germanici cura in Floridam est missus: famensque, frigora, pericula crebra sustinuit; ingenio, virtute, labore totus in animas intentus. Vnde, & lue sæuiente, medici personam suscepit, ac è vita discedentes plures ad baptismum disposuit, & expiauit. In nouam Hispaniam ire iussus, primus de Societate fuit, qui Mexicum est ingressus, primus istic Rector Collegij eo adnitente fundati. Inde ad Philippinas ab earum Episcopo deportatus, Manilæ pro vrbe, ac pro salute animarum, & etiam corporum, plura præstitit, non imperitus etiam architectus. Tempa insularum ferè imaginibus Deiparæ Virginis impleuit, accitis pictoribus, Illam aiebat esse orationem aliis altiore, quæ magis nobis odium nostri, ac desiderium corporis afflicti accendit. Magnus illi fructus constitit à bene ante oculos pro concione positus iudicio, & inferno; his aiebat mûdum concionibus indigere, non phaleris puridæ vanitatis. Mortem eligendam aiebat, mortem potiùs, quam veniale peccatum; vnde occasiones quoque illius perdiligi curâ cauebat.

Hispanus in Zebu. 1. Sep. 1595. Soc. 40.

Fides.

B.V.

Oratio.

Concio. Mortific.

Veniale peccatum.

1. Septemb.
Lusitanus
Vlyssiponæ.
1569.

Pauper.
Mens.
Mortif.

Humil.

Sacrum.

SS

P. MAR-

P. MARTINVS
ALBERRO.

Hispanus
Valentiz.
1. Sept. 1596.
ætat. 70.
Soc. 40.

B.V.

Sabbatum.

Mors.

Confessav.

PER annos plures magnam noctis parrem in pia cum Deo peruigilatione ponebat, precandi nunquam satur, etiam pluribus horis orando ductis interdiu coram SS. Sacramento. Inde illi auida quædam se vbiq; infra omnes demittēdi cupiditas, & cādor, atq; sinceritas. aiunt Domus professe literæ famam esse diuinam Matrem (cuius ille fuit amantissimus) sapius sese ei videndam præbuisse in templo, semel in campo, deinde oranti. Domus sordes, quæ sabbato verrebantur colligentem blandè vt fertur, tangens in vultu, *F. l. mi*, aiebat Virgo Mater, *valdè, valdè mihi in hoc places.* Sabbato alio illi conspecta, dixisse perhibetur 30. dies illi adhuc superesse in hac vita. In confessionibus audiendis fuit assiduus, & efficax ad ferenda pia, non otiosa, cum iis quos tractabat colloquia. Vnde Franciscani Patres aiunt plusquam centum assecelas illo adnitente suæ familiæ accessisse, Plura in vita.

P. IACOBVS
WILICHIVS.

Germanus
Molsheimj.
1. Sept. 1598.
ætat. 30.
Soc. 10.

Mors.

CRuentâ alui deiectione prostratus, crebris vbertim, fuis lachrymis morti se accingebat, obedientiâ exaggeratissimâ, magnâque conscientia depurgandæ crebritate, *Matris gratia matris misericordis* totis vocis (quantam adhuc habebat) viribus innotatâ, pulchrum obedienter ac religiosè moriendi exemplum. Ergo (inquiunt Molsheimenses, qui adfuere) post sæuum cum morbo, cum morte, dæmonibusq; vt apparebat, duellum,

inuitatu Domini, Deique sui, quem coram adesse palam affirmabat, dum circumstantium quispiam Rosarium cum ipso percurreret, letus emigrauit. Adeoque suprema eius in hac vita occupatio fuit Rosarium Marianum.

P. ERARDVS
MAINBOVRG. NOVIT.

HIC viduus, piè mortuâ coniuge virtutis excelssæ matronâ, filium Societati iam antè datum secutus est. Coadiutor futurus, nisi Præpositi Gen. voluntate euoluto primo tyrocini jano in usus fuisset initiari sacris: quo facto trigestimâ post primum sacrificium oblatum die in morbum, & inde in morzem prolapsus est, sælix omninò senex. Collegij Nanceiani fundationi pœnè alterum tantum, quantum ante habebat, adiecerat. Sannicolaitanum quantum est, à fundamentis excitârat, piâ coniuge liberaliter annuentè. Cumq; de Societate nonnulli non deessent, qui parum grato tantis beneficiis animo responderent; illatamen vnâ cum coniuge tam parum adest vt ea re commoueri viderentur, vt dicerent; se id omne quod facerent, facere ad maiorem Dei gloriam; nec cessaturos se Societatem ea propter amore complecti, licet omnes societas vtriusque spiritus conspuerent.

P. NICOLAVS
LONGOBARDVS.

ALcaieranæ natus, apud Sinas per Cipfos 58. annos continuos laborauit, Riccio suppar. Nullum laborem, nullum periculum animarum causâ recusauit; nunquam de vlllo vel murmur, vel querela ab illo audita est; nunquam sale, aceto, oleo, aut condimento

mento alio utebatur: nullum diem (etiam senex & pelle ferè tantum atque ossibus rigidus) omisit quo flagris in se non animadverterit: nullum Ecclesiasticum ieiunium etiam in ætate tam præcipiti laxavit: nulla in paupertate laxamenta, sed nec sordes vllas, admisit: nullâ in lecto culcitrà, etiam in dira quæ Pechini esse solet hiemis acerbitate, est usus; contentus asseribus tenui stragulo coopertis. Ad Christi fidem per tot annos, tot ab illo adducti, vt socij numerum inire non possint. Fecit id magno virtutis exemplo, singulari magnæ probitatis famâ, & eloquentiæ Sinicæ mirâ vi, quæ in illo præstans fuit vsque ad Mandarinorum admirationem. Prolapsus

in templi limine, ac eâ prolapsione quassatus, morti se parauit. Auditâ Christi patientis historiâ, rogatus à socio ecquid illi molestum esset; manus in cælum sustulit, & lachrymis, coopertus, lætus, inquit, ac solatiij plenus morior, quoniam mihi contigit hac horâ audire passionem ac mortem Domini mei. Imperator missis trecententis Tacis (id est ferè aureis) exequias celeberrimas ei parari iussit, Arca pretiosa, odores per iter fusi fumo vndante. Multi viri nobiles, & Principes, cum cadaver inuissent, pro more, terram fronte tertio percussere. Imperator marmor sepulcro illius imponi, & Sinico caractere epitaphiû inscribi iussit.

II. DIE SEPTEMBRIS.

DOMINICVS
IOANNES COAD.

1 Septemb.
Lustanus
Cosimbri-
ca. 1688.
ætat. 71.
Silentium.

DE rustico post vitam inter ædificationis operas toleraram Societatis Coadiutor factus, nihil vnquam, ab humilitate sua recessit. Silentium nunquam violatum; prima illi virtus fuit. Deinde labor culinæ per ipsos 24. annos religiosè impensus, aded vt culinam *Sanctam a dem* vocitaret. Rogatus qui se ad labores tantos extimularet? respondit; eâ cogitatione, quòd ante initam Societatem duro agrorum, aliorumque laborum opere vix satis panis lucriferet: nunc verò longè mollius sibi esse; plus habere se, minùs laborantem. Hac sibi cogitatione omnem laborem in Societate reddi facillimum. P. Ioanni Aluaro quædam, quæ postea euenere, prædixit. Anima eius conspecta dicitur à sacerdote quodam multâ virtu-

tum commendatione conspicuo, à Christo excepta, pretiosis virtutum plurium, sed trium potissimum, ornamentis conuestita: cui etiam sacerdoti Ioannes Societatem cõmendauit.

Mort.

MARTINVS
APPARITVS. COAD.

Magnâ silentij, ac strenui laboris exercitatione coluit Dei matrè Martinus, inter heroës & victimas charitatis morte gloriosâ perfunctus, quam cum obiret aiunt illi strenuè cultam in vita Deiparam fuisse conspectam.

Hispanus.
Barcinonæ.
2. Sept. 1589.

B V.
Silentium.

PETRVS
MARTINVS. COAD.

IN agris peritè colendis Oeconomia que scitè administranda diligens

Lustanus
Cusci. 2.
Sept. 1624.
ætat. 54.
Soc. 30.

SS 2

&

& simul tam teneræ pietatis fuit quâ
vllus Nouitius. Illius pudicitia, cum
extra domum ageret, ter minimum
à puellis tentata semper mansit illæ-
sa; cum sciret nos etiam cum domi nõ
sumus non tamen esse extra conspe-
ctum Dei. Etiam in itineribus mediâ
nocte surgebat ad preces; præclaris à
Deo luminibus illustratus. Noctu o-
ranti adfuit vitâ iam ante functus P.

Præsentia
Dei.

Cassitas.

Ioannes Sebastianus, & monuit, vt
propinqua morti se prepararet. AdSS. *Mor.*
Euch. magnâ apparatione in hebdo- *Euchay.*
mada sæpius accedebat, & dixit visum
se sibi, cum illam accepisset, bolum
carnis in ore habere. Ruri æger factus,
cum doleret se non in Sociorum com-
plexu mori, morbus inducias illi de-
dit, vt domum rediret: quò appulsus,
dixit se venisse vt domi moreretur.

III. DIE SEPTEMBRIS,

P E T R V S

STOPELLVS. COAD.

P E T R V S

BROCQVEVILLE. COAD.

3. Septemb.
Italus Me-
diolani,
1601.
S. V.

Admirabili animi tranquillita-
te, sui victoriâ, orandi studio, a-
gendi assiduitate laudatur in li-
teris Braydenfis Collegij; vbi, & à
Beatissima Virgine ad labores plures
fuisse incensum, & in eius nomine pro-
nunciando vitam illum finiuisse, sic
narrat ea quam dixi epistola: Ante de-
cennium circiter salute depositâ gra-
uissimè iacebat ægrotus, cum ei Dei
mater sese obiecit dicitur præclarâ
specie; à qua monitus est, longius ab-
esse mortem: quòd plus etiam laboris
in Dei famulatu ferendum erat. Ita-
que in eo ipso deinde morbo, qui fi-
nem attulit, cum animam ægrè trahe-
ret, neque voces articulatas posset e-
mittere; tamen eisdem suauissimū
MARIE nomen incredibili cum sensu
pietatis in clamabat, quasi patronam
suam, atque matrem propius adesse
sentiret. Sicibi. Adeoque Petrus ex-
tremum vitæ decennium strenuè la-
boribus dedit, tanquam (Deiparâ ap-
ud Deum adnitente) ad labores in
vita retentus.

S. V.

Labores.

Experrecti ad magnam virtutem
animi vir fuit Petrus: quâ hortat-
rice, arduam peste infectis prouin-
ciam enixè petiit atque obtinuit, illi
demum immortalis. Dicebat; para-
tum se vel ipsam corporum saniem ex
vlecribus ore suo, & suctu educere. Et
verò duos nostros lue ictos amplexus,
illis perditus & pernox incredibili cu-
piditate seruiuit lætus, & somni ad-
modum parcus. Cilicio & flagellis in
se ipsum seuerus, pane solo vesci soli-
tus frequenter, & cilicio accinctus,
laboribus tamen assiduâ cum conten-
tione non defuit. Quin & voti sacra-
mento sponderat, vt à vino abstine-
ret, id quod fecit triennio, vsque dum
ad ægris seruiendum digressus voto
solutus, vinum bibere iussus est.

Belga Atre-
bati. 3. Sept.
1609. atq.
29. Soc. 8.

Charitas.

Martij.

I O A N N E S

EGGRE. COAD.

Trium facilè Coadiutorum labo-
res vnus exantabat, lætus, cili-
cio cinctus, & sudans ac in ea munia
petenda intentus à quibus videbat
mollio-

Belga An-
uerpiz.
3. Septemb.
1611. atq.
28. Soc. 13.

molliorem aliquorum genium abhor-
rere. Obiit in heroicis inter peste in-
fectos obsequiis. Deiparæ honoris
tam fuit amans, ut ad Bredanos eius
amore accendendos, positus calceor-
um soleis in eam urbem Batavis tunc
ereptam prægrandem B. V. effigiem
suis humeris palam hilaris intulerit.

P. ANTONIVS
ISCIDA PINTVS.

Japon Nā-
gafachi 114
Sept. 1632.
stat. 63.
Soc. 43.

Philosophiâ & morali Theologiâ
in Societate eruditus, eâ quâ pol-
lebat dicendi facultate per diligentem
ad salutem suæ Iaponiæ utebatur, ma-
gno suo periculo, sed non minore ani-
marum bono. Anno 1629. tentus, re-
ligiosum Sacerdotem se esse confessus
est confestim. Certa illi oblata spes vi-
tæ, si nuncium Christo remitteret: sed
ille vitæ potius quam Christo nuncium
se remittere paratum addixit. Ferrum
collo eius, pedibusque circumdatum,
& indicta disputatio; in qua victor,
cum tribus ex inclyta S. Augustini fa-
milia Patribus est in custodiam detrusus.
Ibi orandi, corpusque afflicti-
andi exemplis alius alium accendebat.
Is interea qui eum prodiderat, miserâ
morte interijt. Sic illi annus non vnus
ductus inter carceris molestias, cum
semper adessent qui eum identidem
ad sectas Iaponicas inuitarent. at ille
incautum aiebat secum agi: Christi se
esse, ac fore: agerent, cruciarent, oc-
ciderent. Ad minas respondebat: se
vltra minas etiam supplicia expecta-
re; ac velle se cum illis certare, vtra
pars prius, illinc pœnas irrogando, an
ipse irrogatas ferendo deficeret. Alios
ex aliis cruciatus in hebdomadas,
menses, annos acerferent, & mortem
lentam extenderent: hoc se in causâ
Christi cupere, hoc expectare, ut sen-
tiat se mori. Nec fortius dixit quam

fecit. Anno 1631. 4. Decembris aquis
sulphureis variè cruciatus, suspende-
batur, iuncturis vndequaque vi dirâ
extensis, & scapulis aquâ bulliente
perfusus. Quo rerum articulo cum il-
lum sui ciues iterum ad defectionem
laccesserent, atque ut Imperatoriæ vo-
luntati obedierent annueret, seque
verè Iaponem esse ostenderet, inuita-
rent; his nihil motus, & (quod omnes
stupuere) ab aqua nihil adustus est.
Ita per dies 30. nouis & semper variis
sæuitiæ artibus tortus, iterum carce-
ri redditus, de mum hoc die lento igne
combustus est, victima gloriosa.

Est qui hoc die, anno 1645. colo-
cet P. Petrum Romerum, de quo nos
22. Martij. Is post egregios annorum
34. labores eo quem dixi modo cæsus
est, quia à vafro homine pro concio-
ne coram populo accusatus, quod no-
uam fidem promulgaret, viros à con-
cubinis abduceret, morum licentiam
ad Christi leges adstringeret. Hæc in
eum cum dicerentur; Petro horas ca-
nonicas recitanti, & eorum inconscio,
Breuiarium sanguine immaduit; cu-
ius ille causam reperire non potuit.
Cæsus est cum ad aram iret sacris o-
peraturus. Guiraquerius eius proditor
fessus est (ut iurati testes affirmât)
necem illi odio nouæ fidei, & amore
Iaponicæ superstitionis illaram.

P. FRANCISCVS
GARZIA
ARCHIEPISCOPVS MALA-
BARICÆ.

Posteaquam in Societate, insigni
virtutis, ingenij, ac doctrinæ so-
litudine Philosophicas, ac Theologi-
cas disciplinas tradiderat, & Collegia
Rector, Prouinciam Præpositus per-
benè gubernârat; Cranganoris Ar-
chiepiscopus electus est. Licet verò ex-

Lustanus
Cranganor-
12. 3. Sept.
1659. stat.
81. Soc. 63.

tra Europam id Societati laboriosum potius quam honorificum sit, ideoque istic (id quod in Europa non solet) admittatur; tamen Franciscus ad eius honoris nuncium deliquio elanguit: id quod eo etiam die quo eimitra ritè initiato imposta est, euenit. Vt se ad virtutem expergefaceret, omnes de Societate, qui vel purpuram, vel infulam grandi virtute ornarunt, depictos præ oculis habebat in conclau, dignus & ipse pingi, pro incitamento exempli. Præter linguam Lusitanicam, & Latinam, callebat Hebræam, Græcam, Chaldaicam, Syriacam, Tamilensem, Canarinam, Indūstanam. Præter perquisitam canonum peritiā, nouerat & Arithmeticam, ac musicam; volebatque domi suæ paruulos non Latinis tantum literis, verum in musica etiam, & saltu (qualis in supplicationibus istic adhiberi consuevit) erudiri. Vnde festa Christi, Deiparæ, ac Sanctorum dialogismis variis (quos ipse concinnè ac doctè atque attemperatè lucubrauerat) adornabat; vt iuuentus exerceretur & populus tum doceretur, tum ad pietatem incenderetur. Totam suam Diocesim inter Ethnicos latè sparsam non semel inuisit: templa imaginibus, & sacrificiali veste, puellas pauperes dote instruxit. Si ad fenestram sedens pauperes videret, largam illis stipem proiciebat: idque persæpè euenit. Primo inuentis cuiuslibet mensis die, præstitutam certam stipem ad designatas egentium domos destinabat, quæ eo mense familiam sustentarent. Et à morte eam in rem tantum auri reliquit quantum ad biennium satis esset, cum speraret intra duorum annorum intervallum alium eo in munere sibi successurum, & decessoris vestigia secuturum, si ea adhuc recentia inueniret. Etiam pro excitando ad pauperum commoditates monte pietatis

tantum auri reliquit quantum res tam pia & utilis postulabat, eique monti eam legem præfixit vt qui mutuum acciperet, nihil pignoris daret, sed solueret postea tempore præstituto quantum acceperat, id si prætermitteret; pœnam non aliam subibat, nisi quod ex monte illo deinceps illi, etiam petenti, omne si bñdium negaretur.

Electus Cocini gubernator, id munus tantæ Reip. utilitate impleuit, vt pergere iuberetur: maximè cum eo rem feliciter agente Hollandi quoque Cocinensem obsidionem soluere sunt coacti. Sed ille, ætatis ac sanctæ quietis obtentu, eo magistratu se abdicauit.

A muneribus accipiendis erat omninò alienus, vnde nec ab iis quos sacris initiabat accipiebat quicquam, vt puras à muneribus manus eis imponeret. Si quis ex eius diocesi ad negotia peragenda Crāganorem, iret constitutam ab eo domum adibat, vt haberet quò se reciperet. Amabatur à suis, & amabat suos paternum in modum omnes; ac affluenter illis præberi curabat quicquid ad salutem spectat. Domesticorum etiam accurata illi erat cura in omnibus: volebatque quotidie Litanias à tota sua familia recitari.

Sed inter hæc neque sibi defuit. Nihil erat, nisi fortasse grauior quispian morbus, quod illum à diuino missæ sacrificio quotidie celebrando auocaret. Aiebat; nolle se id vnquam omittere: ne iustæ querelæ aliquid contra moueant animæ in igne purgatorij ad tantum subsidium anhelantes. Posteaquam sacrificauisset, aderat alteri sacrificio flexis genibus, vt gratias redderet. Vt manè tempus meditationi constiturum daret, è lecto matuturè se proripiebat, etiam in ætate iam graui, & fracta.

Societatis superiores tantâ reuerentiâ

Humilit.

Imitatio.

Scientia.

F. Sa.
Catechista.

Zelus.

Elemosyn.

Mons.
Pietatis.

Sacrum.

riâ prosequeretur, ut si in epistola ad eorum aliquem à se scripta aliquid acrius deprehenderet, epistolam semel, iterum, tertioque concenteret, ac mutaret.

B. V.
Eucharist.

Iaculat.

S. Vrsula

Quotidiano Deiparæ rosario addebat alia è iaculatoriis precatiunculis variè contexta de SSS. Trinitate, de SS. Sacramento, de actibus contritionis, & pro defunctis.

Per annos plures salutationem Angelicam quotidie ter & tricies recitavit honori S. Vrsulæ ac sociarum, pro felici ad mortem optimam apparatione: aiebatque sub mortem, se à multo iam tempore Sacramenta eo animi sensu percipere, ac alia munia ita obire, atque si ea postremò in vita obiret.

Mort.

Ante morbum extremum, curavit sibi exequialem apparatus pro fere-

tro, seu capulo mortuali quo erat esferendus: item nouam Societatis vestem, ut in ea conderetur; cum Societatem semper Mattis nomine appellaret. Ea quæ pro elemosyna erogabat, aiebat esse faces nostras quas nobis præmittimus morituris. Præter ea quæ singulis mensibus, & aliàs dabat, quicquid lineæ supellectilis habuit moriens, voluit dari pauperibus; & singulis qui ad exequias venirent, vinum Iulium destinavit; mancipia liberrate, ac liberali ære donavit: & absorptus totus in diuini amoris actibus frequentandis, decessit comploratione publicâ elatus, ac omni apparatu Ecclesiastico & militari, mœstâ inuersione armorum, & vexillis terram lambentibus. Diuinum sacrificium ritu Chaldaico per 30. dies continuos pro eo celebratum.

Elemosyn.

IV. DIE SEPTEMBRIS.

P. ANTONIVS
MACCIADVS.

4. Septemb
Luisianus
in Regno
Angolæ.
1617 ætat.
33. Soc. 18.

IN Angolæ Regno in Africa multa pro Religione labore vtili est excutus, vsque dum heroum morte apud Nigros occubuit in obsequio contagiosâ lue ractorum. Cruentam mortem diuinitus euasit quando infesti Christianis infideles, illum sagittis manu non errante eminus petiuerunt, sed Antonio nihil læso.

Mort.

mi suis dederat ante initam Societatem, ut ne vllum pauperem sine stipe abire paterentur, ad mensam quoque quotidie primo quem obuium habebat paupere adhibito cum quo è lauce, ac poculo eodem edebat, & bibeat. Tertiâ quavis feriâ in honorem Reginæ Angelorum stellis duodecim coronatæ, duodecim pauperes liberali stipe donabat. Mulæ capistro, seu catenâ ferreâ, se verberabat. Veste cilicinâ è ferro textâ utebatur. Per septem annos nihil ad mensam suam carnis aut lactis, nihil vini admisit quadragesimæ eleulenti, & aquâ contentus. Postea Ecclesiasticis functus honoribus, cum de illo quâ doctrinæ quâ virtutis famâ tanto viro ad infulam euehendo ageretur, in Societatem Iesu se abdidit; humilitatis præclaris exemplis, & sui afflictatione tantus.

Modest.

Elemosyn.

B. V.

Mortif.

P. VINCENTIVS
RAIMVNDVS.

Italus Ca-
tanz. 4.
Sept. 1637.
ætat. 75.
Soc. 28.

MODESTIA oculorum virginem quendam in illo intus habitantem animum testabatur. Seueram legem do-

tantus, ut & exemplo fuerit, & commiserationi, cum vix traheret cruciatibus voluntariis festum corpus.

P. CHRISTOPHORVS
KLEINIGH.

Germanus
Neostadij.
4. Septemb.
1650. ætat.
40. Soc. 21.

Huius vita, morum suavitate fuit amabilis; mors verò plena tenetæ usque ad fusas lachrymas pieratis.

Neostadij in Austria, dum iter illac haberet, morbo oppressus, missum è vicino collegio ad se P. Petrum Garterer pro Sacramentis extremis habuit solatio periucundo. Scripsit postea de illo P. Petrus, mortem illius religioso cuiusdam ordinis viro Christophori amico mox innotuisse; qui aiebat, Christophorum sibi paulò post mortem apparuisse, & auxilium postulasse.

Purgator.

V. DIE SEPTEMBRIS.

MAG. CAROLVS
DE PAVV.

5. Septemb.
Belga Gandavi. 1624.
æt. 23.
Soc. 6.

Oratio.

Euchar.

Vocatio.

Mors.

Obedienter planè annuebat quicumque demum à maioribus versaretur. Pertinax illi certamen fuit cum somno, qui eioranti obrepebat: & tamen flexis genibus persistebat. Non prius ad lectiones ibat quam SS Sacramentum religiosè adoraret. Indias optabat ex ipso studiorum cursu adire, quò istic paruulos erudiret, baptizaret. Æger triumphabat in doloribus, ita crucifixum allocutus, ut is illi ab oculis tolli debuerit, ne fractas doloribus vires planè præcipitaret æstu illo accensus. Sæpè in hæc erumpebat: ô bone Iesu! quam sancta, quam bona mater Societas Iesu? sæpè illi in ore B. Aloysius; cui aiebat se congratulaturum in cælo: quâ, inquiebat, illi in cælesti curia congratulabor! Medicis, numquid adhuc remediij superesset disquirentibus; Carolus magno læti animi sensu, Desperatum est, aiebat, Domini Doctores! Ad cælum imus, ad cælum. Nolite quæso me hic retinere; vocor ad cælestem mensam! ô quam splendide ibi epulabor! Ad extremum commenda-

tionem animæ recitari petiuit. Iam enim tempus esse. Omnibus recitatis, cum Pater ordiri veller à capite; Non est opus, inquit, mi Pater, satis est; iam vado. Et breui placidè abiit.

P. ANDREAS
RVDOMINA.

DE hoc ita scriptum in pretiosis Occupationibus morientium in Societate. P. Andreas Rudomina per quietem, nostrorum sub tribus orbis portionibus sudantium vultus, ab Angelis abstergi, & sudaria illo sudore madentia Deo offerri videre sibi visus, sudariis illis Deum delectari & pro singulis coronas dare, seque à suo Angelo Tutelari inuitari, Christo fisti, Christum annuere, mortemq; sibi in Oriente obeundam promitti vidit, audiuit, Indiam petiit, impetravit. S. P. Nostro Ignatio semper suavissimè deuotus. Moriente P. Andrea lux in templo quodam illustrissima eadem horâ illuxit ut fertur. Ipsius verò morientis curam suscepisse visus est S. P. Ignatius, qui etiam se illi in agone presentem spectandum ostendit. Id quod ubi Patri socio suo retulit P. Andreas, nil

Lithuanus
in Sinis. 5.
Sept. 1631.

Laboru pro
Deo preciu.

Delectatione
Deum.

Ang. Conf.

Mors.

S. P. Ignat.

nil amplius locutus est; verum in id quod videbat lato vultu pulcherrime intentus, cum S. P. Ignatio ad aternum Patrem luminum discessit. Verba Patri sibi assistenti loquentis erant: Mi Pater, excipe quæso honorifice nostrum Patrem Sanctum Ignatium, qui me accepturus secum venit. Vide quam pulchrâ est facie, quam pulchrû comitatum secum ducit? Vide ut me vocat. Iam me vult secum ducere. Aiunt cadauere illius in tēplo exposito suauissimum odorem latē omnia compleisse. Reliqua de illo mira nunc tantisper omitto.

P. ALPHONSUS DE MEDRANO.

Hunc à Virginitatis, imò innocentia nullâ grauiore noxâ unquam læsâ (vt fama est) laude singularem, India deinde habuit fidei Propagatorem, deiectis idolis: è quibus argentea quâdam & aurea, in Europam euocatus, Regi artulit, pretio facile 6. millium aureorum. Inuitus licet, obediēter tamen in Europa hæsit, postea in Granatense collegium liberaliter beneficus è sua hereditate reliquis, libris, & per 36. annos inclytis planè laboribus. Eius mater, & soror illi Collegio reliquere facile 14. millia aureorum. Orationi dabat noctem ferè totam quâ poterat: nec enim somno plus indulgebat quâ quantum ipse somnus sibi carpsisset cum fessio sensim obreperet. E quo expegefactus ad orationem iterum reuertebatur. Crucifixum, & totum locum, in quo orabat lachrymis perfundebat,

sapè inter orandum absorptus. Etiam in etate suprema, & in morbis, integrâ horam dabat B.V. rosario meditate de genibus recitando. A somno experrecti prima vox erat; *Maria Mater gratia* &c. Habebat horrida verberandi corporis instrumenta, quibus per magnâ noctis partem humeros lacerabat. Semper catenâ cinctus, aspero sacco vestiebatur; nec lecto utebatur, sed scabello, in quo quiesceret. Feriâ sextâ in quadragesima non nisi 4. vncias panis, & duas aquæ vncias in cibum, ac porum, neque quicquam aliud, admittebat. Cum P. Balthasarem Aluarez de tribus Christi clauis id est, paupertate, dolore, contemptu dicentem audiret sibi videbatur vidisse caput Balthasaris coronâ è stellis compositâ coronatum. Cum ob incredibiles quosdam dolores vix composiam sui esset, à B. V. petiit vt dolor ille cessaret, sed iterum vt redirēt. Vtrumque obtinuit, dolore ad horas aliquot illi laxamenti aliquid concedente. Anno 1645. morbo pressus, cum in cælo aperto Christum, S. P. Ignatium, & plures de Societate olim sibi familiares videre sibi videretur, Domine iam nē, inquit, tempus est vt eam tecum. Non nunc, inquit Christus, verum post aliquot annos. Tum pro se ac pro Socijs Granatensis Collegij supplicii dixit Christum, omnes illos esse prædestinatos ad gloriam. Quo nuncio lætus, & idem iterum audire certius gestiens Alphonsus repetiit: omnes Domine? Respondisse visus est Christus: Fili, omnes qui hodie sunt in hoc Collegio saluabuntur. At in eius vitam reliqua differamus.

TT VI. DIE

Nox.

B.V.

Morb.

Mortific.

P. Alvarez. Corona è stellis.

B.V.

Morb.

Mort.

Mortific.

Mortific.

Mortific.

Purgator.

7. Septemb.

Hispanus Granate. s. Sept. 1648. aetat. 85. Soc. 69.

Fides.

Oratio.

Mortific.

Lithuanus in Sinis. Sept. 1651.

Laboris pro Deo pretium.

Delectationem Domini.

Ang. Cust.

Mortific.

S. P. Ignat.

VI. DIE SEPTEMBRIS.

P. M A R C V S
SALINAS.

6. Septemb.
Hispanus
Placentiæ.
1557.

HVne intra septem dies ruri abstulit laterum dolor, morte Placentinis tristi, sed adolescentis cuiusdam salutem admodum fructuosam. Aderat is Marco diuinum viaticum accipienti pro itineribus æternitatis: Cum æger defixo in illum vultu sollicito caput ita tunc agitabat, ut illo ipso silentio, & capitis motu adolescentem acriter monere videretur ad mores corrigendos. Aduertere id ij qui aderant: sed præ aliis adolescens ille illo capitis nutu ita est percussus, ut à moriente Marco religiosè viuere didicerit, breui se ad eam S. Francisci quæ Discalceatorum dicitur transferens disciplinam.

Mors.

P. N I C O L A V S
GRACIDA.

Lustanus
Eboræ: 6.
Sept. 1598,
æt. 60.
Soc. 44.

Concioner.

Silentium.

HVne paruulum Societati adiunctum, iucundo omnium auribus dicendi lepore pollentem audire certatim gestiebant etiam externi quam plurimi. Et cum tener esset; necdum socius, ut alij, sed *socialus* dicebatur. Extremis 17. annis aulæ, & Academiâ post habitis, non cessabat quidem à concione sed se in solitudinem planè abdiderat egregiâ magni exempli constantiâ. Nec inuisi ab extratio vllò volebat nec vllum inuisere; nihil dare literarum, nihil accipere: Cubiculum omni omnino ex parte pauper ut esset curabat: in quo suâ se quiete inuoluens, vacabat Deo, & concionibus

componendis; ægros tamen blandè recreans cum illos nonnunquam inuiseret. Nunquam auditus est vllò verbo offendisse, quo quispiam vel minimè læderetur: perfectus profectò vir S. Iacobi sententiâ.

P. P A V L V S
IOSEPH ARRIAGA.

Ingenio ad omnia nato, virginitate ab vsque baptismo feliciter conseruatâ, Spiritu, & laboribus Apostolicis apud Indos clarus. Deiparæ matris beneficio, & ut aiunt, etiam hortatu, Societatem ingressus, illam ac Angelum Custodem & coluit accuratè & opem vtriusque luculentam ac familiarem expertus est. Honori Crucifixi, & B. Virginis à feriæ sextæ prandio vsque ad Dominici diei meridiè nihil in cibum admittebat. Inter orandum à terra sublimis conspectus est. Huc illum orationis prouexit profunda humilitas, & immitis in carnem sauities, quâ quorhebdomadis tres quatuorûe dies inedia dedicabat nullo cibi vllius bolo admisso, somnum non nisi vestitus ad lignum vel in asere carpebat. Aiunt secreta etiam pectorum mirabili perspicacitate introspexisse, ac mira quædam cælestia illum, adeoque mortem suam, longè ante nunciassè. Obiit in naufragio flexis genibus in amplexu Crucifixi, morte quam ipse particulatim ita ut euenit ante præiuderat. Plura in eius vita,

Hispanus
in Mari, 6.
Sept. 1611.
æt. 60.
Soc. 45.

B. V.

Fer. 17.
Ieiunium
Sabbat.

Oratio

Mors.

Mors.

P. THO

P. THOMAS

TRVGI.

Iapen. Nā-
gasachi. 6.
Sept. 16. 7.
ætat. 56.
Soc. 38.

Fides.

Oratio

Mort.

Ignis p[ro]p[ri]o-
ru.

CVM pro re Orthodoxa præclare Caput suos Iapones satageret gratâ dicendi affluentia vt disertus ita impiger; ab ipso diuino sacrificio peracto in custodiam detrusus, multifariam à suis quâ blandè quâ seuerè tentatus, effusâ quanta maximâ poterat felicitis facundia copiâ, se pro Christo ignibus deuouebat. Cum duobus suis comitibus ad rogam damnatus, post præclaros sudores genti suæ per annorum 34. spatium laudatè impensos, in medio flammarum de Christi patientis tormentis, ac de fide Christi magno verborum pondere perorauit. Mox voce in cantum flexâ; *laudate Dominum, omnes gentes*; cantauit: & inter canendum extinctus est. Illud admirabile, ac Iaponibus & Lusitanis testibus luculentis (qui ipsi adfuere, ac rem accuratè oculis lustrauere) exploratum est; pectus mortui P. Thomæ vtrò apertum dissiisse; & ex illo visam egredi rubram flammam, quæ sursum in cælum sublimis volatu igneo splendens abierit, eorumque qui hæc spectauere Christianorum corda mirum in modum accenderit.

IOANNES

LAPARVS.

Italus Dre-
pani. 6.
Sept. 1630.
ætat. 107.
Soc. 59.

Gradus.

Hic admirabilem in laboribus assiduitatem cum perpetua in cibo potuque quâ parcissimè sumendo parsimonia ita coniunxit, vt semper & minimum comederit ac biberit, & plurimum laboraret; continuato labore vsque ad annum ætatis centesimum septimum; cuius extremo semestri æger decubuit, qui nunquam

aliàs à labore, nisi tunc coactus, quieuerat, mirabile Coadiutorum exemplum.

P. PAVLVS
CITVS.

OB acerrimum quo flagrabat studium animarum vestitus ferè capiebat somnum; vt expeditus reperiretur, primusque ac promptus notu ad ægrorum solatium prouolarer, si quis accerferet. Nouendialia ante natalem Christi diem sacra in templo nostro instituit; in quibus ad conferendam populi concionem breuiter, sed acriter dicitur sub aurora, fructu magno teneræ ac solidæ pietatis & frequenti exomolegesi multorum. virorum fide dignissimorum relatione compertum esse aiunt annuæ, illi cum aliquando post sacrum in S. Dominici à Soriano (quò Neapoli pietati ergo excurrebat) gratias de more ageret, præuisum sui obitus diem: vnde illi læta lachrymæ, quas dissimulare non poterat, affluentè coortæ sunt.

Italus Nea-
poli. 6. Sept.
1649.

Charitas.
Nouendium
Christi.

Charitas.
Conciones.

Sacrum.

Mort.

FRIDERICVS
SIMON COAD.

Virginea in eo verecundia oculorum custos, totum illum ad leges suauissimæ cuiusdam modestiæ componebat: pietas tenera, obedientia reuerentiæ plena, doctesque aliæ magna de illo promittebant. Aiunt illum aliquando cum Patrum quopiam ad phreneticum visendum egressum, recitatâ pro illo Deiparæ coronâ, eum ab incondito clamore tranquillasse; adiectâ alterâ, ei linguæ vsu impetrasse; tertiâ demum coronâ illum valetudini pristinæ reddidisse. id quod ego propensè ad suos audiendos De liberalitati tribuendum duco.

Bohemus
Hradistij.
6. Sep. 1657.

Oratio
B. V.

Charitas.

TT a IOAN-

VII. DIE SEPTEMBRIS.

IOANNES

BAPT. ARCHINTVS SCHOL.

7. Septemb.
Italus Ro-
ma. 1574.
ætat. 24.
Soc. 4.

Iesus Ma-
ria.

Huius laudes sunt hæc in Societatis historia: Obedientiã imprimis, odio sui, orandi vsu, quadriennium in Societate, raro omnibus exemplo, vel potius prodigio, vixerat. Etiam in seculo degens SS. IESU & MARIE nomina, quò se stigmaticum eorum mancipium profiteretur, & assidue cogitaret, sibi in pectore candenti ferro inusserat; ea sine intermissione iterans diuina nomina: & ardentissima quadam diuini amoris flammã colliquescens, ad amplissimum, vt omnes augurabantur, cælestis gloriæ fastigium in natalis Deiparæ peruigilio euolauit.

P. IOSEPH

DE ESCALZA.

Hispanus
Xerchj. 7.
Sept. 1616.
ætat. 38.
Soc. 20.

Mortific.

Crucifixus.

IAm inde à primis vitæ religiosæ rudimentis in eo totus erat vt assueceret sese pervincere. id vt à Deo impetraret, carnemque subigeret, eam ferro cingulo flagris crebro inflictis, & frequentibus ieiuniis perdomabat. Cibo cineres aspergebat, saxo indormiebat vestitus: corripiebatque somni spatia, vt precandi otium magis extenderet. Cum Ministri munus gereret, vnus ipse plurium Coadiutorum obibat officia, eaque infima. Illud sibi altè in animum demiserat; se omnium esse mancipium. Aliquando à labore festus videre sibi v. sus est coram se Christum graui Cruce onustum, atque dicentem: Fili, si tuati-

bi crux videtur grauis: meam aspice neque tibi persuadeas quòd sine me sis in illa. Etenim tam sum tuus vt me totum pro te tradiderim. Inde incredibili martyrij desiderio accensus, cum plurimos & atrocissimos cruciatus optaret, loco martyrij morbum habuit qui eum per ipsos quinque menses dolore acerbo exercuit.

Demon aliquando fœminæ turpia molientis personã tectus illum ad fœda pellicere conatus fertur: at ille se ad SS. altaris Sacramentum fugã proripuit, & vicit.

P. STEPHANVS

PONGRACZ.

Aluiciensis domo, Philosophiæ Theologiæque studiis in Societate perfunctus, septem annos posuit in iuuentute Rhetoricis, aliisque disciplinis erudiendã. Tum scholis, & conuictoribus præfuit; & ad populum pro dignitate dixit. In Cassouensi hæreticorum turbine vnã cum P. Melchioro Grodecio Silesio, ac etiã Marco Chryfino Strigoniensi Canonico, Cassouia in Domo Regiã, nunc insigni Societatis Iesu Collegio, quintã, sextã, & septimã Septembris die domo prodire prohibitus, triduum illud sine cibo, ac potu duxit tam ipse quam socij fame magnã, sed siti maiore, vexati. Nam obrusas sibi feriã vi. & Sabbato carnes non admisere; ne apud rudes id esset indicium, quòd minis, promissitue cessissent, ac fidem orthodoxam, cum Caluini sectã commutassent. Cum Canonicus ab hæreticis ad deserendam fidem Catholicam

Pati.

Hungarus
Cassouij. 7.
Sept. 1619.
ætat. 40.
Soc. 18.

Fideli.

cam.

eam spe bonorum illi transferendo-
rum inuitaretur, Stephanus eum qui
ea nunciabat Calvinistam disertè di-
sertè dixit mali demonis fungi offi-
cio; certum sibi ac sociis esse, in Or-
thodoxa fide mortem præ fortunis vi-
tæque habere. Cum Calvinistæ *mo-
riendum* illis continuè esse dicerent,
& causam eius sententiæ rogarentur à
Stephano ac sociis, respondere: *Quia
Papistæ estis*. Hac vero de causâ, se ac
socios mortem libentissimè appetitu-
ros dixit Stephanus; & nudato collo
cervicem exporrexit. Septimâ Septem-
bris coorto tumultu obuius è concla-
ui progressus Stephanus rostratâ cla-
uâ ferreâ (bozogany vulgo dictâ) va-
lido ictu in pectore percussus, prostra-
tus est. Mox illi caput fune circumac-
tum, tantâque vi compressum, vt
mortuus crederetur. Tota illa nox in
cruciatibus diris acta, tenerimis qui-
busque corporis partibus intra bom-
bardarum rotas contortis. Cruciatu
etiam est singulis digitis, gallo sclopi,
vt vocant, subiectis & pressis; cum au-
res negaret promittentibus liberta-
tem atque honores, si vel verbulo edi-
to ad Caluini partes transiret. Iterum
id, iterumque contentissimo studio
cum negaret Stephanus, dixere illi;
severè cum ad id tormentorum vi
compulsuros. Mox illi vstulatum la-
tus, vsque dum propè esset exanimis.
Præterea constat P. Stephanum, cum
iam pluribus vulneribus laceriaceret,
ac se à vicino Catholico (à quo hæc
habemus) audiri aduenteret, vicino
illi ad retinendam perseveranter fi-
dem Catholicam authorem fuisse, ac
hortatorem, quicquid in re tam no-
bili ingrueret tormentorum. *Age, aie-
bat voce quâ poterat, & te bonum
Christi militem præbe: iam ego ad conspe-
ctum dulcissimi IESU hinc euolo*. Eorum
sanguis muris, & sicarij vnus vesti
asperxus, diu recens apparuit quæ erat

fusus, neque abstergi potuit. Ioannes
Laios Calvinista, *praefectus* fuit *carnifi-
cum*; à quibus Stephanus & duo socij
in latrinam demum deiecti sunt vul-
neribus cooperti; sed postea inde ex-
tracti, Catharinâ Palsiâ Proregis For-
gaclij coniuge à Bethelchemo id im-
petrante: quæ postea ritè interroga-
ta, dixit, se, ad motis horum pignori-
bus, à graui cordis palpitatione libera-
tam, post suas preces. Reperta sunt
capita obruncata, facies concisæ, la-
tera vsque ad costas fœdum in modum
exusta. P. Stephani digitus ab illa reli-
giosè, at priuata in veneratione, ser-
uatus. Corpora Tyrnauiæ, apud S. Cla-
ræ Sanctimoniales in Deiparæ Assum-
ptæ sacra æde, sunt condita. Auditos
ibidem à religiosis illis Virginibus ad
illa corpora cantus Angelicos; ad P.
Ioannem Rumer Austriae postea Pro-
uincialem, scripsit P. Daniel Vasa-
rhelyi; affirmavitque, id Virginem a-
liis Præfectam paratam esse iuratis te-
stibus confirmare: ad hæc; eadem cor-
pora nec alibi sine miraculis iacuisse.
Aiunt etiam nonnulli, corpora è latri-
næ sordibus eruta suauis odore fragras-
se; ac hæreticum quendam dixisse, au-
ditum à se fuisse concentum Angelicū
ad illa corpora tunc adhuc in cloaca
iacentia. Excerpto nunc pauca ex iis,
quæ è processibus Tyrnauiæ authori-
tate Petri Card. Pazmany anno 1628.
12. Sept. Et Georgij Lippai Archiepi-
scopi Strigonienſis anno 1661. 20 Ian.
formatis, fide digni testes affirmant,
& ego ea in Archiuo Romanæ Domus
Prof. deposui. Ad mortem se flexis per-
petuè ferè humigenibus inter com-
precandum præparabant, ad pulchrū
agonem fortiter obeundum se inui-
cem assidue cohortati. Plures narra-
uere in Regio eiusdem Domus Sacel-
lo Callouia sæpè noctu visa fuisse lu-
mina in altari, & duos Patres Step-
hanum ac Melchiorum, vnâ cum Marco

Fides.

Oratio.

Mors.

Altaria.

Confessio.

Canonico, post mortem gloriosè appetitam ad stare altari visos, cum admiratione spectantium. Auditum est etiam à nonnullis qui ab annis iam pluribus peccata confessi non fuerant, eos à tribus his interfectis fuisse admonitos, vt Sebesnum (vbi tunc eorum corpora seruabantur) profecti, conscientiam expiant. Paruère, testari Confessario de S. Francisci familia, se occisorum illorum Patrum monitu ad exomologesim esse inductos. Sophia Partinger Tyrnauix Sanctimonialis clauda, imò pedum vsu propè capta, cum semper in lectulo ferè decumberet, voto tandem concepto, partim fulcro, partim Monialium brachiis nixa horum Christi heroum corpora Tyrnauix apud Moniales tunc iam condita deducta, fuis ibi precibus, nullius ope adiuta, surrexit in pedes de genibus, & baculo istic relicto ad cubiculum rediit, fassa id postea sæpius vsque ad mortem, se beneficium illud Deo & horum auxilio debere.

Monialium alia testata est se ad illa corpora sonum organi audiuisse, & eorum in quo illa iacere locum luce perfusum vidisse, lumine foras etiam erumpente. Alia dixit, sonum fidium à se istic auditum, & virorum in eodem loco colloquentium voces; cum verò ad cubiculum rediret, visos sibi veluti tres viros, seu vmbras, quorum duo quadratos pileos habuerint, tertius verò latum pileum, seu galerum, vt vocant. Adiecitque tunc Sancti Audentij corpus (quod nunc ibidem asseruatur) necdum ibi fuisse collocatum. Alia duæ affirmant emicantem ex eodem loco fulgentem quendam lucis radium per portam clausam vsque ad ex aduerso dormientis cuiusdam Monialis pectus porrectum eiusdem cordi insedisse, ac per quartam circiter horæ partem amabile illud spe-

ctaculum ab vtraque oculis arreptè usurpatum. Harum altera dicit se, cum arcæ in qua tres hi Christi heroës iacent, manus languidas sæpius pie admouisset, manus à languore nescio quo vegetas retulisse; & sonum organi à se quoque ibidem auditum ante quàm istic etiam fuisset conditum corpus S. Audentij. Alia manus ferè contractas & dolorum plenas, osse vno alicuius ex his tribus Heroibus pie delinens, & dolores absterfit, & manus integras, cum earum quæ id oculata testantur admiratione recepit. Alia 2. Iulij in festo Beatissimæ Virg. visitantis post nocturnas preces, vidit è Sacrarario (vbi corpora illa quiescunt) effusam lucem, longè lateque porrectam, aded vt columbæ sub tectis ad lumen illud eo vsque porrectum perterritæ auolârint. Terefia Bihari ibidem Sanctimonialis hortatu dictæ Sophiæ Partinger votum concepit, se in honorem trium horum Christi Athletarum quotidie rosarium recitaturam; vt à duobus vulneribus, seu potius vlceribus, à quibus curari non poterat, liberaretur. Vix triduo Rosarium ex voto recitârât, cum nullo alio remedio adhibito, vlcera euanuerè, non nisi sicca cicatrice post se relicta.

Fuere illa corpora in illo Monasterio in veneratione tanta, vt etiam supplicationes ad illa celebrarentur. Sed posteaquam Româ perlaturum est, ne vllis ab Ecclesia in Sanctorum vel Martyrum album necdum relatis, honores publici darentur; obedienter supersedere piæ Virgines ab illo exercitio pietatis: nec deest quæ dicat, ab eo tempore ad illa corpora nihil admiratione dignum visum esse, aut patratum.

P. EDMVN.

P. EDMUNDVS AROVSMITHÆVS.

Anglus I. A. castrix 7. Sept. 1628. 212. 43. Soc. J.

Fidei.

Mm.

Huius doctrina hæreticis silentiū sæpè imposuit. Captus, in ipso carcere vnum conuertit. Scripto illi obiectum, quòd Sacerdos, quòd Iesuista, quòd seductor esset; quippe qui dixerit: Extra Romanam Ecclesiam neminem saluum fore. Duo testes adfuere qui eum sibi Catholicæ fidei amplectendæ autorem fuisse ac suaforem testati sunt. Ideò capitis damnatus, raptari, suspendi, & in frustra secari iustus est. Ter in sealis flectens genua: Dulcissimè IESV, inquit, tibi vitam hanc meam in meorum satisfactionem peccatorum ultra deuoueo. Tum ei quem in mortis tempora vsui sibi futurum

conscripserat libello legendò intentus, precabatur: & à Prædicante (vt vocant) seu concionali hæreseos ministro, ad hæresim inuitatus, illique seuerè respondens, Catholicos ad magnanimam perseuerantiam hortabatur. Cæsus, Ambrosio Barlo ord. S. Benedicti religioso Sacerdoti, earum quæ agebantur rerum inconficio, adeoque absenti postridie spectabilis adfuit, & disertè dixit, quam benè secum esset a-ctum Lancastrix. Eadem illum manere ibidem: pergeret porrò, satageret pro fide Catholica. id quod factum; Ambrosio pari mortis gloriâ Edmundum secuto ibidem 20. Septembris anno 1641. Fama est, idem ab Edmundo eidem prædictum Lancastrix in carcere, cum istic Edmundum Ambrosius extremum inuiferet.

Disce ài mortuo.

VIII. DIE SEPTEMBRIS.

IACOBVS DIAZ. SCHOL.

8 Septemb. Hispanus Tigueri. 1474.

37.

Recti, puri, syncori cordis hio adolefcent, è studiis ipsis in ætatis ac virtutis flore morte abreptus est. morbus, quo tabescebat illum longâ patientiâ coronauit: sed ea quâ erga Dei matrem ferebatur propensio tenerè voluntatis magnam operæ pretium tulisse visa est, quando longè ante mortem affirmatè prædixit, se die Beatissimæ Virginis migraturum è vita. Obiectante verò medico die Beatissimæ Virginis Assumptæ, qui fieret quòd non moreretur, cum id ita prædixisset; verècundâ modestiâ; solum, inquit, hoc scio, & hoc tantum dixi quòd moriendum mihi sit a-liquo die festo Beatissimæ Virginis;

quo autem illorum, id verò me lateat. At ipso Beatissimæ Virginis natæ die, cum accinctus quidem per Sacramenta semper esset ad mortem, tamen eodie securi de illo essent Patres, vicino Patre accito, iussit Patrum, ac fratrum coronam conuocari: tempus iam esse quo commendatio animæ recitaretur. Affluxere accersiti Patres ac alij: & peractis iis, quæ res postulabat, Iacobus moriens, prædictionem impleuit die Dei matris festo æternitati transcriptus.

Mozzi.

IOANNES FARINA. SCHOL.

Hunc è Philosophiæ cursu euocauit ad vitam Deus. Deiparæ amanda, colenda, laudibus celebranda

Italus in Sicilia. 8. Sept. 1577. ætatis 25. Soc. 43.

da iam olim addictus erat, nobilis puer. In Societate orandi studio ardebat ut carbo ignitus, ipsa etiam facie igne ardore succensa. Et hoc orandi Deum, atque incredibili silentij amore ad magnam virtutis eminentiam euasit, ipsi P. Paulo Achilli spectatae omnino virtutis viro comparatus. Illud eius Silentium illum amabilem reddebat omnibus, & pretiosum si quid diceret. Mores ad omnem modestiam amulsi in ita emendati, ut eius aspectu alij quoque sese componeret. Tentata olim illius pudicitia in gloriosa fuga inuenit victoriam, quando extra urbem femine, an daemones foeminarum formam lasciuiaque mentiti incertum, Ioanni flagitium obtulere, confeceratissimo inuitatu & artibus impudicis. Saeper perstabat sibi similis, citra vllum turbamentum & suae quietis compos. fama fuit mortem illi fuisse prauiusam, & illa imminente illum vna cum Angelis fecerit se, quod praemium fuerit illius purissimae pietatis, constantisque silentij.

P. IOANNES BAPTISTA PERVSCVS.

Italus Roman. 8. Sept. 1598.

Vocatio.

Purgator.

Hic posito Plinij nomine maluit Ioannis Baptistae nomen pro inciramento virtutis, & Sancti patrocinio adsciscendo. Tarquinium Peruscum, Patrem suum, virum nobilem, qui viduus Societati se transcripserat, imiratus, voluit ibidem viuere quod Pater exemplo praecesserat. Domui Professae Venetae praefuit primus Praepositus, religiosa disciplinae ubique retinens insigni ad omnes exemplo, etiam cum praesert. Valebat suavi prudentia, & sancta quadam de rebus diuinis colloquendi gratia. Morruit animam videre sibi visus est P. Iulius Macinellus in purgatorij poenis id solum

dolentem quod adhuc a facie Dei exul campenam sustineret quam damni vocant.

P. MELCHIOR GRODECIVS.

Hic vna cum P. Stephano inter Apostolicos labores versatus Casouiae, pari cum illo morte a Deo est postmodum honoratus. Scariorum, siue carnificum, vnus, cum aspersam Patrum Stephani, & Melchioris sanguine suam vestem arte nullam posset euere, aliam induit: verum & in illa, non secus ac in ea quam exuerat, cruentae sanguinis maculae conspectae sunt, quicquid illam perlueret.

P. IOANNES MAGIRVS.

AD Societatem a Deo vocato Ioanni, & tandem a primis ardoribus torquenti frater germanus nuper vitam functus leuitatem ac viuendi libertatem per quietem acerbitate obiecit, & Crucifixum ostendens, hausto ex eius latere Christi sanguine, in Ioannem coniecit, dicens. *Vide ne hic sanguis incassum pro te effusus sit.* Ergo Societatem, opima hereditate contemptam, in qua Ecclesiastes nobilis & iuuentuti, curionibusque formandis idoneus persancte vitam egit, que ad mortem. Febris demum illum extremis admouit: in quo morbo Christi, & S. P. Ignatii obiecta caelestis specie dulcissime recreatus dicebat, meliores esse febres illas omni sanitate humana. Et abiit. Socios ad Societatis virtutem, id est ad obedientiam, in extremis potentissima dictione cohortatus.

Silesiui Casouiae 8. Sept. 1619 aetat. 35. Soc. 16.

Sanguis.

Germanus Spirae. 8. Sept. 1609. aetat. 31. Soc. 28.

Crucifixum.

S. P. Ignatii Mort.

P. HIE-

P. HIERONYMVS
QVEYROT.

Callus Da-
masci. 8.
Sept. 1651.
ætat. 63.
Soc. 49.

Mortificat

SSS. Trinit.

Mort.

Eucharist.

PER 40. ferè annos Apostolica munia exercuit in missionibus orientis Damasci, Constantinopoli in Asia, Syria, Ægæo mari. Ex ipsius Epistola compertum est, illum tribus ante mortem suam mensibus de sua morte iam imminente aliquid ordinario certius præsensisse. Nullus illi dies immunis abiit quo per totum quinquagesimi psalmi interuallum in se ferro, vel flagellis ferro armatis nõ defæuerit. De SSS. Trinitate quothebdomadis sacrificabat, si per sacrificales rubricas id poterat, voluitque inter moriendum semper sibi præ oculis esse imaginem SSS. Trinitatis. Quotidianum diuini officij pensum flexis genibus exequabatur coram SS. Sacramento. Plura de illo annua Franciæ.

P. IOANNES
VAZIN.

Germanus
Vratislanie.
8 Sept. 1653.
ætat. 60.
Soc. 43.

Emcio.

INGENIO, doctrinâ, studio eò euasit in dicendo, ut cum per ipsos 33. annos è suggestu diceret, *Euangelica tuba* nomen obrinuerit, pectore, ac moribus conscientibus ad exemplum. Vratislauiam (ut de illo scripsi in annuis) de Societate primus intrauit, ac ibi Societati sedem fixit, sagaci & grato apud Imperatorem & Dynastas ingenio. Ibi per annos 16. pro Ecclesia cum hydra hæretica bellum gessit. Collegio illi bis præfuit, modestâ prudentiâ, prouidentiâque charitatem suam omnibus contestatus.

P. Henricum Pfelschmidt vitâ iâ functum videre sibi aliquando, & loquentem audire visus, illum cælo iam receptum intellexisse, ac rogasse dici-

tur, num sua opera Deo placerent, & ab eo audisse: *placent, placent.* Rogatum autem P. Henricum, de purgatorii cruciatibus quos sustinuisset, dixisse, *modicum, & breue id fuisse; Deo charitatem quâ proximos olim adiutum iuerat, remunerante. Placere verò Deo Apostolicos Sociorum labores Vratislania contra tortuosum inferni colubrum, qui secum sua hæresi gyrat atque defendit.* Hæc P. Ioannes Vazin P. Andrea Schambogen Prouinciæ Bohemiæ Præposito non semel familiari candore narrauit plenus lætitiâ: & P. Andreas ea se sic ab illo accepisse persanctè scripto testatus est. Ego fidem illi do lubens, quippe qui P. Ioannem Vazin hic in X. Congregatione Generali probè nouerim, siquæ expertus vicum religioso candore amabilem.

Charitas.

P. PETRVS
CLAVERVS.

HVNC in annuis latè descripsi: ex iis pauca nunc excerpo. Alphonsi Rodriquez Coadiutoris virtutis tantâ famâ inclyti amicitia, documentis, precibusque vsus est. Is pro Petro aliquando in preces effusus thronum in cælo vidisse fertur, & Angelum dicentem: *Thronus ille Clauero tuo discipulo est destinatus, ob eius virtutem, & ob animas ab eo in Indiis ad Deum conuertendas.* Breuiarium, & diurnum habetur frustatim lacerum, eoque illud funiculo alligabat: idem de vestibus intellige. Semper, ac totus erat in cilicio variis aculeis horrido, indusij loco. Ad hæc dirè se quotidie concidebat. Lectus illi terra; cibus cinere corruptus. In summis caloribus nunquam sudorem abstergebat, nunquam aspeltebat muscas faciei ac manibus ad sanguinem vsque, aculeo altè defixo, infestas. Per omnem licèt vitam ab om-

Hispanus
Carthage-
nz in In-
diis 8 Sept.
1654. ætat. 71. Soc. 52.

Zelus animæ.

Taupertas.

Mortific.

Conf. quot.

Oratio.

B. V.
Sancti.

Hora.

ni lethali noxa innocens creditus, tamen manantibus vbertim lachrymis confitebatur quotidie. Sensus singulos religiosam quadam feueri spiritus vel tyrannide premebat, etiam in iis quae licent. Oraturus, se coronam spinem coronabat, & funem collo circumdabat, ad singula diuini officij verba impensè attentus. Multos ab haeresi, ab idolis plures ad fidem adiunxit. Multa ex vero praedixit; daemones fugauit. Mortuus quidam suum olim socium monuit, vt à P. Clauero B. V. rosarium pereret, ac illud pro se recitaret. Deiparae ope mira praedixit, atque impetrauit. Illi, & dilectis è caelo vniuerso 24. Sanctis particulatim singulas horas (velut clientes atque ancillas) dedicauit. Horologio audito *Salus Regina* Deiparae Virgini recitabat. Plura longè vide in Annuis Noui Regni 1654. Pragae impressis.

P. ANTONIVS SAVIGNACVS.

Gallus To-
lofae 8. Sept.
1660. aetat.
71. Soc. 54.

Sodalitia Parthenia per ipsos annos 14. ita administravit, vt vndecunque abiret, magnum sui desiderium vbiq; relinqueret, ac vbiq; auidè cum admiratione & voluptate, etiam à delicatissimis auribus, in iis quas ad sodales habebat allocutionibus audiretur. Etiam cum Prouincia praeset, nostrorum animos religiosè delectabat suauissimus ad virtutem hortator. Ante annos ferè tricenos, brachia pa-

ralysi omnia remedia superante, dissoluta gestabat è collo. Eorum vsu in omnem vitam facilem, & commodum recepit, voto Loyolam nuncupato ad aedem S. P. Ignatii. Enitebat in viro hoc perspicentia quaedam diuinarum rerum, & constans exercitatio ac vsus prudens praesentiae Dei praeculis mentis assidue retinendae. Solida hilaris patientiae laus magnum habuit spacium exemplorum in tot eius morbis quorum vel catalogum referre longum sit. Egerrimè ferebat quicquid luxuri laxarique in religiosa disciplina videret. De magna religiosi eius animi erga Crucifixum, & Deiparam propensione, sic habent literae de illo perscriptae: Christi è cruce pendentis signum tenebat manibus semper. Accensa erga Deiparam Virginem pietas, & in eius miseratione fiducia; ob quam cum pridie obitus, audisset ab vno è Patribus domesticis, sperandum illi à benignissima Virgine, cui semper fuisset addictus, fore, vt quo illa die nata esset in terris, eius fauore ac patrocinio, ipse nasceretur in caelo; exultauit animo, sublatiisque in caelum oculis manibusque, laetam spem tanti beneficii praesetulit.

Ad mortem sese impensius accingebat à quinto mense, nempe posteaquam Patrem Abadie morientem interrogauit, num ei citum è vita exitum impetraturus à Deo foret, ac ille respondit: Intra sex menses, mi Pater. Nec effluxere sex menses, cum P. Antonius secutus est morientem.

IX. DIE

IX. DIE SEPTEMBRIS.

P. ANDREAS
LEOMANVS.

tus est, vt id, quod vidisset silentio fi-
deli obtegeret.

P. IOANNES
PARISOT.

DE hoc sic habent annua Campa-
nia: Zelo magnus: at profun-
dâ se demittendi contentione, ferè ad
Sacramenti vsque nuncupationem,
omnino memorabilis. Sacramenti, seu
potius decreti formula hæc erat, cui
nomen sanguine subscripsit: *Bone Iesu,
Dux meus, humillima humilitatis Doctor
& Professor, exaudi me! In conspectu diui-
ne maiestatis tuae elegi, atque iterum eligo
abiectus esse in domo tua, & Sanctissima
Societate Iesu toto vitæ meæ decursu: &
promitto me nunquam ab inita sancta hu-
militatis via deflexurum. Ex intimo cor-
dis affectu renuncio omni sublimi in ea gra-
dus, & dignitati cuiuslibet, paratus vilia
qualibet obire munia: pueros in infimis
Grammatica classibus, quantum per va-
letudinem licebit, docere: & quicquid con-
temptibilius est hominum oculis, ad glo-
riam nominis tui aggredi, & promptâ
mentis alacritate, dum viuam exequi. Ita
promitto, ita flatuo, atque ex animo desi-
dero*

Gallus Vir-
duni. 9.
Sept. 1651.

Humil.

Ioannes Parisot Societatis Iesu.

Auentione 31. Martij anno 1644. ante ce-
lebrationem primæ missæ. Sic me Christus
Dux humilitatis adiuvat, & SS. Christi
Mater Maria, & Patroni mei SS. Ioseph &
Ignatius. Amen. Ita ibi. Inde illi perpe-
tuum profundissimæ demissionis stu-
dium fuit semper, vbique in omnibus,
quatuor tamen vota profiteri iussus,
tandem paruit.

VV 2

X. Die

9. Septemb.
Lithuanus
ad Poloc. a.
1610. ætat.
35. Soc. 35.

Derpatensi Collegio præerat cum
illum in prædio deprehensum
Sueci hæretici vincitum pedibus,
ac manibus in Sueciam abduxere. Ibi
per septem annos in ærumnis vixit
longâ febris vexatus, & ferro ad col-
lum, ac pedes ita vincitus, vt per om-
nem vitam reliquam, cruenta numel-
larum, & compedum vestigia retinuerit.
Ad equuleum quoque fuit rapta-
tus, & in carcere frigidissimo macera-
tus. Inde liber, seuerum imperium
exercuit semper in corpus: durè le-
sto utebatur. Sabbato non cœnabat:
Olusculo & aquâ contentus sæpè vi-
ctirabat; omnia denique corpori com-
moda procul à se amoliebatur. Cha-
ritas illius tam ampla fuit, vt cum nec
medicus vllus adesset Polocix & vi-
ginti è Sociis ægri decumberent, ipse
singulis attemperatè seruiens, chari-
tatem omnia ferre, omnia posse osten-
derit.

P. CLEMENS
PVIOLIVS.

Gallus Pall.
9. Sept. 1628.

Pietate præstanti, & literarum subli-
miorum tantâ scientiâ præditus er-
rat Clemens, vt vulgo ea de illo in-
creuerit opinio, earum perspicentiam
tam insignem illi Beatissimæ Virginis
singulari ope datam, quippe cui hæret
impèsè addictus. Ianitor, eius cubicu-
lum ingressus aliquando illum vultu
accenso reperit à terra sublimem: & à
Clemente obnixè lachrymante roga-

B. P.

Oratio.

S. T. Ignat.

Crucifixum
B. P.

Eider.

Crucif.

Mortific.

Charitas.

Mort.

X. DIE SEPTEMBRIS.

P. CAROLVS
SPINOLA, SEV

P. IOSEPHVS A CRUCE
CVM OCTO SOCIIS.

Italus Nangafachi.
1612. ætat.
58. Soc. 17.
10. Sept.

Charitas.

2. V.

Zelus.

Noctis.
Mortific.

Mensis.
Oratio.

Heros hic fuit illustrissimi sanguinis, & virtutis. In Lusitanico itinere ab Anglis hæreticis captivus abuectus in Angliam; inde liber, in Lusitaniam, Indiam, Iaponiam ap- pulsus est. Meaci septennio Minister fuit Collegij, charitate tantâ, vt quos eâ incendi volebât P. Franciscus Paccus, iis author fuerit, vt frequenti Caroli Spinolæ consuetudine vterentur. Familiare illi fuit Beatissimam Virginem novies verbis Angelicis salutare constanter, ac sæpè, in honorem novem illorum mensium quibus Christus paruulus in virgineo ac materno eius vtero habitavit. Paruulo in campis animam agentem aquam è strophio- lo in caput dissimulanter expressit, eû- que baptizavit; & paruulus brevi edidit animam expiatam. Ea res P. Carolo tanto solatio fuit, vt id vnicum totius Iaponicæ suæ navigationis & laborum abundè magnum pretium sibi esse sit testatus. Cum valeret, noctibus propè singulis (nec rarè ad sanguinem vsque) se verberabat. Fructus Iaponicos cum magnoperè appeteret, per plures annos non gustavit: postea tamen iussus, obtemperavit. Quotannis per mensis vnus intervallum sese recipiebat ad silentium exercitiorum. In sæuissima contra Christianos persecu- tione, sub Iosephi à Cruce nomine oc- cultus latuit ad opitulandum Christi

fidelibus: & iniquissimis licèt illis tē-
poribus quinque millia capitum bap-
tismo lustravit. Tandem 14. Decem-
bris anni 1618. Omuræ abreptus est in
carcerem, in colle ventis & omnibus
cæli iniuriis peruium, angustum eo-
que multifariam arumnosum: in quo
aded angustè sunt habiti Carolus, &
socij, vt singuli integrum trium pal-
morum spacium non haberent. inde il-
lis tot arumna, vt singuli corporis
sensus suos quisque dolores haberet
quibus affligeretur. Ad somnum ex-
tendere se non poterant; cibis nun-
quam eximebat famem, sed mortem
tantum arcebat. Diuinum tamen sa-
crificium, quod Carolus quotidie ce-
lebrabat, vim animi ei tantam adde-
bat, vt diceret, sibi ergastulum illud
paradisum videri; licèt in æstate diur-
nis nocturnisque sudoribus maderet,
hieme autem frigore acerbissimo ge-
lidus rigeret, vt taceam odorem te-
rerrimum, & vermes, aliasque sordes
humani corporis in situ, squalore, at-
que putredine. In quadragesima, om-
nes quotidie benè longam verberatio-
nem instituebant. Sed & aliàs, extra
festos dies idem agebant quotidie;
MARIANO quoque officio, præter pen-
sum canonicum, quotidie recitato. 4.
Nouemb. 1620. S. Caroli depreca-
tione acris illum febris, nullâ medici
ope, deseruit, redditum sanitati. Cum
ad supplicium vocarentur, psalmos
vnâ, cum dulcissimis lachrymis ceci-
nere. In loco supplicij triginta millia
Christianorum qui affluerant sunt
censa. Columnis alligati steterè per
horam, antequam ignis subderetur, &
Carolo incipiente, læti cecinere: *Lau-
date Dominum omnes gentes.* Cum iam
lenius

Fidel.

14. Dec.

Sacrific.

Mortif.

2. V.

4. Nouemb.

Oratio.

lenius

entus ignis arderet, duo Iapones facti sunt fidei desertores. Et verò Carolus flets ante prædixerat; non omnes ex eo numero coronam accepturos, sed manibus Angelorum. Scintilla quædam è rogo in pectus Caroli aduolârant, eique adhærescebant. vnde ille primus corruit lento illo igne extinctus, secutis reliquis. Omnes de Societate fuere octo: ex Ord. S. Dominici item octo, Minoritæ quatuor: triginta alij Christiani. Prædixerat Carolo P. Bartholomæus Riccius, illum in Iaponia fidei odio occidendū. Orandi signo domi audito, statim in genua se abiiciebat, nec surgebat vsque dum hora essueret. Eos qui in Christi odium de Societate sunt occisi, nominatim singulos adnotabat, & priuatâ religione quotidie illorum opem exposcebat. Cusi sunt à Spinolarum familiâ in clytis & facinoribus & opibus orbi notâ, nummi cum imagine Caroli conflagrantis. Socij P. Caroli ea in morte fuere hi:

P. SEBASTIANVS
QVIMVRA.

Iapon. ibid.
ætat. 17.
Soc. 38.

FVit hic primi qui in Iaponia Christum agnouit nepos, ex illustri plurimum in fidei odium casorum domo; idemque primus Iapon Sacerdos, anno 1601. initiatus. Paupertate, candore animi, ac simplicitate morum erat amabilis; orandi tam studiosus, tamque accuratus, vt semper illi ad ma-

Oratio.

num fuerit arenarium horologium admetiendum precatationis tempus. Inter flammam per trium horarum spacium stetit, summâ & quietâ lætitiâ, oculis in cælum sublatis, manibus in crucem ad pectus compositis.

Sex reliqui, tyrones Iapones.

Combusti sunt cum Carolo, & Sebastiano tyrones hi;

Antonius Kinni. Gonsalvus Fusui. ætat. 40.

Ludovicus Gauara. Michaël Xumpo. ætat. 33.

Petrus Sampo. Thomas Acafoxi. ætat. 50.

Septimus ante alios combustos, cum palus cui alligaretur, ad manum non esset, capite truncatus est *Ioannes Ciuicoga.*

His oblata erat libertas, si Christum desereretur: sed mortem potius elegere; ac mortis accepto nuncio vnâ omnes *Te Deum laudamus* cecinere. *Petrus Sampo* ludici multa dicenti; *Vtinam*, inquit, vox hæc mea toto regno latè posset audiri! *Altissimos montium vertices conscenderem; & omnes omnes Iapones, die ac nocte adfidem, ad cælum, euocarem.*

Thomas Acafoxi, Domus famulum captum duci cum vidit, etiam se quaesitum fuisse ad necem certior factus, eos à quibus quaesitus fuerat esse affectus, dixitque; sibi ea vincula debere, non seruo. Dimisso ergò seruo substitutus ipse, vinctus, & flammis lentis absumptus est.

V V 3 XI. DIE

XI. DIE SEPTEMBRIS.

P. SERTORIUS

CAPVTVS.

21. Septeb.
Italus A-
quilæ. 1608.
Ætat. 41.

Horif.

Oratio.

Charit.

Resp. hum.

Oratio.

Ang. Cusp.

Eucharist.

Hora.

Iaculat.

HVius imago æri Romæ incisa cū
SSS. Trinitate, SS. Sacramento
Beatissima Virgine & Angelo cu-
stode sit est inscripta: *Pater Sertorius*
Capitulus Societatis Iesu sanctissima Trini-
tatis, venerabilis Eucharistia Sacramenti,
Dominica passionis, Deipara Virginis, ac
Sanctorum Angelorum cultor eximius. In
se afflicto fuit assiduus. Unde in B.
V. & festorum aliorum perugiliis, ac
ter in hebdomada, ferè in pane, & a-
qua ieiunabat: item in Aduentu ca-
tena pungens ad lumbos illi frequen-
ter, cilicium verò semper die ac noctu.
Quotidie flagro stellis æreis horrido
se quare flagellabat, & sæpè spatio 7.
Psalmorum; aliquando per horam in-
tegram. Lectus illi asser stercora stratus;
brenis in illo quies, quam postremis
annis ferè non aliter quàm flexis ge-
nibus capiebat. Ante orationem lin-
guam humi trahebat terram lambē-
do. Egrogum vlcera tractabat aman-
ter, & osculabatur, laborabat in zelo
animarum, quantum tres alij minimè
otiosi. Surdum se ad linguas censorum
præbebat, omni humano respectu in
diuinum translatò. Sæpè illius vultus
luce mirabili perfusus conspectus est.
Apertum aliquando infernum, Ange-
lum item suum persæpè vidisse fertur.
SS. Sacramentum inuisentem aliquan-
do Christus è Sacramento in gloria
obuius (vt ei videbatur) amplexus est.
Author erat iis quos familiariter extra-
ctabat, vt singulis horis cor suum Deo
in holocaustum offerrent. Ipse in sin-
gulas horas non semel introspiciebat

cor suum, ne quid Deo in eo displice-
ret. Virginitate, ac innocentia fuit in-
signi, vt illi testantur qui eum perno-
uere. Statim à morte Sanctimoniali
Virgini nobili radiis circumdatus appa-
ruit (vigili an per quietem incertū) *Cor.*
quæ illum sæpè antea videre optat, *Mort.*
sed per sui ordinis leges non poterat.
Alij cuidam eodem tempore conspe-
ctus, eum documentis instruxit, & ad
cultum Deiparæ tenerè inflammauit, *B.P.*
vt dixi in Annalibus Marianis, vbi
plura vide nu. 1033. Cadauer illius post
quinque annos repertum integrum, o-
dore fragrans, molle, tractabile. Reli-
quæ de illo in vita.

P. HERMANNVS

HVGO.

AMplo ad omnem literaturam in-
genio, felici calamo, suauitate
morum, omnibus optimis corpori suo
pessimè faciendi artibus insignitè præ-
stans. Præfuit nostris in castris longè
suauissimè, ac prouidentissimè. Quo-
tidie in colloquio meditationis pro-
ponebat se victurum eâ spiritus noui-
tate, quâ fuit in Nouitatu. Voti reli-
gione se authorauerat charitatis; quip-
pè, qui vouerit, se nulli subtracturum
suam operam seu domestico seu exter-
no egenti, quicquid officij charitatis
præstare posset. Hinc morbū & mor-
tem traxit ab obsequiis charitatis æ-
gris in castris impensæ. Orandi horæ
ordinariæ, diebus Sabbati horam al-
teram, festis & dominicis etiam ter-
tiam addebat. Coram SS. Sacramento
tam sæpè, ac diu orabat, vt putent il-
lum quandoque totos dies istic duxif-
se *Charitat.*
Sabbatum.
Oratio

Belga Rhe-
nobeim. 11.
Sept. 1629.
Ætat. 41.
Soc. 14.

Confessio.

se immemorem cibi, & potionis. Faciles illi fluebant lachrymæ pietatis testes: & is, qui consistentem audiebat, dixit, illum nunquam sine teneris lachrymis fuisse confesum. Aiunt etiam quâ vellent noctis horâ fuisse experrectum, ad mentem cum Deo coniungendam. Ad portam vel extra domum iturus, ac redux, SS. Sacramentum salutabat. In tyrocinio in sui pervincendi artes acriter inrentus vomitu eiectas ægri sordes & lorium crassum aliquando hausit. Per septem annos non nisi cilicio armatus ad concionem dixit. Ad iram Dei à suo quodam olim discipulo auertendam, eumque ad frugem seriam reducendum per dies 14. quotidie se ad sanguinem usque cecidit, & in cilicio humi, vel in assere, cubavit. Viaticum percepturus genibus humi flexis voluit collocari, & Christum fiducia magnâ sic est allocutus Domine, tu nosti, quod verè te ex corde quæstuerim, amauerim, seruijerim: redde ergò mihi coronam iustitiæ.

Oratio.

Euchar.

Mortific.

Charitas.

Mortific.

Mortific.

ciebatur, cadauere, mundi vana exosus, Societatem amplexus est; in qua ingenio, & singulari miræ probitatis laude excelluit. Noctu somno ter abrupto, tres horas dabat orandi studio. Per octo illos à festo corporis Christi dies ferè habitabat in templo demissione atque ardore insigni. Quotidiani sacri apparatus & actio gratiarum duas horas facillè occupabat. Corpori ferreas catenas circumdabat, usque ad prandium loriam ferream gestabat, & noctu ter se totis viribus cædebat adeò vt lassus ad Crucifixi pedes procumberet; sibi, & animabus purgatorij veniam flagitans, quibus etiam quicquid boni agere pateretur, uè donabat. Acutis cuspidibus armatas manicas & pedicas manibus ac pedibus inducebat in honorem vulnorum Crucifixi. Ita Collegiis præerat vt *Charitatis Rector* diceretur, vero elogio; citra iniuriam, imò cum lucro disciplinæ, quam charitas nunquam laxat. Examen particulare nulla die omisit, vt constat è libello.

Vocatio.

Oratio.

Noctu.

Euchar.

Mort.

Purgat.

Mortific.

Charitas.

Exam. part.

P. STANISLAUS
DOMANIEWSKI.

Polonus
Polsnaniæ.
11. Sept.
1637. ætat. 60.

ROMÆ. conspecto nobilis adolescentis, quod in sepulchrum abiit.

XII. DIE SEPTEMBRIS.

P. CHRISTOPHORVS
COLLADVS.

18. Sept. ob.
Hispanus
Barcinonæ.
1575.

Hinc à magna virtute laudatum, in ipsa obedientiæ, ac humilitatis exercitatione mors ad æternam, vt speramus, vitam abripuit: id quod hisce verbis breuiter describit

Societatis historia: Christophorum Colladum magnæ virtutis atque expectationis Sacerdotem in ipso iuuentutis flore collapsum Fulmen Barcinonæ pridie idus Septembris extinxit. Paulò ante diuinam rem fecerat tuncque lances in culina tergebat. Itaque quâquam ex improviso aggressus, tamen optimè præparatum, inque Sanctæ humi-

Mort.
Humil.
Offic. culinae

humilitatis ac obedientia ministerio mors deprehendit.

P. DIDACVS
GARCIA.

Hispanus
Manila. 12.
Sept. 1604.
ætat. 52.
Soc. 32.

Confessio.

Oratio.

Sancti men-
strui.
Vespers.
Oratio.

S. P. Ignat.

Euchar.

Mors.

Hunc hoc die migrasse perhibent Annua Philippina (pag. 379.) posteaquam prolixum ei elogium texuere. Indias occidentales in pluribus Prouincijs, magnis suis laboribus, virtutibusque ornauit. Conscientia maculas confessionis Sacramento expiabat ferè quotidie. In orandi arte discenda singulari studio versabatur. quotidie vesperi post communes SS. omnium litanias, ipse alias priuatim recitabat, ex illis Sanctis contextas qui à primo Societatis ingressu illi in Patrones obtigerant. In presentissimo scopolorum periculo inter nauigandum omnes in nauis S. Ignatium inuocauere, Patre Didaco suggerente; & mox omni sunt periculo liberati. In rebus afflictis noctu in templo aperta sacra-rij portula coram, aperto SS. Sacramento se inclementer cadebat, & noctis reliqua parte peruigilabat in oratione Dei; socijs exemplo illo ad flagrantissimum orandi studium incensis. Moriens petiit sibi legi è Thoma à Kempis caput de via regia S. Crucis.

P. MARCELLVO
DE LORENZANA.

Hispanus in
Paragua-
ia. 12. Sept.
1631. ætat.
69. Soc. 49.
Morbis.

Amer Dei.

In Peruuium Hispania, tum in Paraquariam vbi peruenit; labores, insidias, ærumnas plures perpeffus est in illo Apostolatu æger, ad lectum sibi formulam contritionis conceptis verbis descriptam appendi, & ab iis à quibus inuisebatur legi iussit. Prædixit multa quæ postea euenerunt: vt Guairanas Residentias à Brasilijs vastatum iri.

Cuidam de nostris Patribus, annorum venientium mala ex vero discretè explicuit. Iudici viduam contra fas & æquum vexanti, ærumnas granes, & sequitas prænuñciauit. Viperam lethali veneno iam nota, & horrenda Marcellum in brachio momordit; & omnibus illius mortem expectantibus, ipse nil damni accepit vt fama est. Apud Paranos ægrismultis sanitate baptismi, vel manibus impositis, Euangelio recitato, & precibus impetrauit.

P. MICHAEL
SANCHEZ.

Magno Dei amore accensus, in illuc Cordubensi anno 1601. illa faucibus omni ope seruiuit saucius & ipse, vbi conualuit rediit ad spartam eadem exornandam, voti quoque obligatione adiecta, se caput (quoties occaso se ostenderet) illi periculo ad charitatis obsequia oblaturum. Vt iuuentutem pro Republica educaret, ac pietatem per literarum disciplinas teneris animis infereret, totos duos & quadraginta annos Grammaticæ cathedræ transcripsit; quibus & literas humaniores, & diuinos igniculos ita ingenijs accommodabat, vt in hac arte esset planè insignis; multis ad Rempublicam, non paucis ad religiosos ordines ex eius disciplina profectis. Intra 46. annos quibus in Societate vixit, non nisi vnicam epistolam dedit ad suos sanguine sibi inunctos. Si à quopiam læderetur, preces pro illo, & sacrificia offerebat. Quinque aut sex horas dabat orandi studio quotidie, nocte supplete cum interdiu id non posset, vnde prima post mediam noctem horâ somnum abrumpebat, vt peruigilaret in oratione Dei.

Hispanus
Marchenæ.
12. Sept.
1637. ætat.
70. Soc. 46.
Charitas.

Humilis

Mortific.
Consang.

Charitas.

Oratio.

P. PE-

XIII. DIE SEPTEMBRIS.

P. PETRVS
DIAZ. ET 4. SOCIJ.

12. Septemb.
Lustitanus.
171. a. rat.
41. Soc. 23.

Occiso nuper Ignatio Azeuedio, illa quâ Petrus in Indiam vehabatur navis ab hæreticis capta est. P. Petrus, qui aliis præerat, ab auditis aliorum confessionibus rediit, unâ cum *Gaspare Goë*, ac puero quodam tenello qui à P. Petro auelli se non pariebat, occisus. P. *Franciscum Castrum* in excipienda vulnerati cuiusdam confessione inuentum, Galli hæretici certatim, punctim ac cæsum interemere.

Mortific.

Michaël Aragonensis scholasticus, magnâ in seipsum sæuitiâ, & ingenio nobili celebris, cum *Francisco Paulo* in mare præceps deiectus.

Mox in cælitum reliquias & imagines effusus furor hæreticus. Atque hæc omnia tantâ rabie acta in Societatis homines, vt Gaspar Gonsaluius, sociorum vnus, at degener à præcellis cogitationibus filiorum Dei, vile in periculo glorioso, ac timidum caput, cum Iesuitis hæud parci, imò illos maximè peti, videret, veste Societatis posita, se turbæ immiscuerit. Sed mortem gloriosam quam fugiebat cum ignauâ commutauit. Etenim ab hæreticis in mare abiectus est cum turba inutili, quam illi alere nolebant, ceu navis ignauam atque inutile pondus. Singillatim de P. *Petri Diaz* virtutibus illud affertur; eum aded fuisse modestum, sui que custodem, vt ferè in se componendo videretur occupatus. Diuinum officium semper de genibus recitabat. In confessionibus, potissimum ad scrupulos eximendos,

fuit aded promptus ac dexter, vt auditus fuerit quidam dicere; paratum se ad extrema orbis limina Petrum sequi, vt eo confessario vti posset.

MAG. LVDOVICVS
SCHIESA. SCHOL.

Hunc in scholis Comi docendis occupatum pestis ad extrema deduxit. Post altum silentium, atque suspirium vrbis, & Collegio calamitatem imminere prædixit cum in extremis esset. Nominatim è Collegio, qui essent morituri expressit. Frustra cælari aiebat morbum Magistri *Leua*: illum in villa decumbere; & cras horâ septimâ obiturum. ita euenit, *Massanum*, *Garrum*, *Redolfinum* sperasse se euasuros, sed frustra: nec euasere. P. Rectorem perendie morbo terendum, & octauo post Dominicam proximam die horâ 22. moriturum; tunc mortuus est: & postridie secuturum P. *Ioannem Ambrosium Vertua*; secutus est. Decessurum & P. *Villani*; Patrem *Alexandrum* tentandum, sed euasurum: hic egrotauit, sed euasit; ille decessit. P. Ministrum acerbè exercendum, citra mortem tamen, ita factum. Magistrum *Guidonem Orticonum*, (cui hæc dicebat) penultimum fore in serie morientium. Ita & id euentus affirmavit. At vnde ista nosset petenti Mag. *Guidoni*, curiosius ista quam oporteat quæri respondit, ac mysteriis procuratus 13. Sept. decessit. *Guidone* 12. Octobris (& vno post illum) extincto.

Italus Comi. 13. Sept. 1630.

Mors diæta

XX

P. GVE

P. GVILIELMVS
BOYTONVS.

Hibernus
Castella. 13.
Sept. 1647.

Hic post operam in ciuium suorum vtilitates impigro animo impensam, in clade Castellensi (vbi Hibernos Catholicos milites trecenos in templo tandem septem hæreticorum millia obruere) tunc istic vnâ

collectos Catholicos expiabat pœnitentiæ Sacramento. Ibi victor miles hæreticus dirè in canos senes, in feminas, in paruulos cæde grassatus est, sanguine latè profuso. Maxima sæuitiæ pars in Sacerdotes incubuit. Hos inter cecidit felix victima etiam *Guilielmus*, cum hæretici, Sacerdotes potissimum ad necem deposcerent; si hos de derent Hiberni Catholicos, militem omnem impunè abire permittunt.

Fides

XIV. DIE SEPTEMBRIS.

P. PETRI DIAZ
SEPTEM SOCIJ IN ODIVM
FIDEI OCCISI.

14. Septemb.
Lusitani,
1571.

Superstites ab hesternæ cæde socij P. Petri Diaz (de quo heri) carceribus, pugnis, alapis, & sputis malè mulctati, in summo vertice contundebantur, in coronæ Sacerdotalis opprobrium; obiectantibus hæreticis, quòd in Brasiliam vsque tenderent ad fidem prauam (vt ipsi aiunt) profeminandam.

Fides.

Modestia.

Petro Fernandio Nouitio, quòd modestus esset, oculos digitis aperiebât. Exprobrabant cachinno hæretico, quòd à Christo, à Christi matre, atque à Sanctis non iuuarentur. Ita vexati in mare abiecti sunt. *Petrus Fernandus*, & *Ioannes Aluarez* mox hausti sunt. *Didacus Ferdinandus* ad nauem aliquam, & receptus est; vti & *Sebastianus Lopez*. Alij fessi luctando cum aquis, *Credo* & *Miserere* recitabant cum *Alphonso Fernando* illicò submerso. *Iesv* nomen implorauit *Andreas Pais*, & haustus est: ac post hunc *Ferdinandus Aluarez*. Eandem in aquis mortem oppetièrunt *Petrus Diaz* & *Didacus Calualius*. Piratarum illorum an-

tesignatum aiunt postea in oppido sibi natali, securi occisum. Nauta præcipuus, cum nostros in mare abiiceret, ipse quoque delapsus, ac mersus est. *Alphonso* contra fidem plura obiectantibus respondenti, disertè dictum est: *Ob id ipsum est tibi moriendum.*

Fides.

P. PASCHASIVS
BROET E PRIMIS DECEM.

In primis exercitiis in triduum produxit in ediam sine cibo, & potu. In Hiberniam à Pontifice missus, ab hæreticis quæsitus est ad necem. Lugduni coniectus in vincula, vt explorator, & honorificè dimissus. Moniales pluribus locis dextrè in ordinem redegit. Fauentiæ condidit sodalitiū charitatis pro iuuandis pauperibus. Destinatus erat *Æthiopiæ Patriarcha*, Ignatio illum *Societatis Angelum* nominante. *Ferrariæ* dæmonem contra alios pertinacem, auditâ obsessæ confessione fugauit. *Italiae* fuit *Prouincialis primus*: In Gallia postea multa passus. *Othoni* cuidam nostro *Parisiis* lucu contacto seruiit, & luem contraxit, quâ occubuit. Per ipsos 20. annos enixè à Deo continuatis precibus humilitatem

Picardus
Parisiis. 14.
Sept. 1561.
zitat. 55.
Exercitia.
Fides.
Ang. Socii.

Confessio.

Charitas.

Humilitas.

litate flagitavit. Messores illum in agro pannorum conspicati, liberali cachinno accessere, illo interea stantem fessis conticescerent, ac postea suavisimè illis loquente. vnde illi ad veniam impetrandam se illius pedibus aduoluere. Equum ab Episcopo sibi donatum ad iter, Franciscano cœnobio donavit, & pedes iter confecit; atque ad diuersorium appulsus, diuinum officium genibus flexis persoluit. Orandi, & piorum colloquiorum insignis planè artifex fuit. Mitis illi & simplex indoles, oculique ad pias lachrymas longè facillimi.

P. ANDREAS
OVIEDVS.

Fides.
Hispanus in
Æthiopia.
14. Septeb.
1577. ætat.
59. Soc. 14.
Alius ponit
anno 1580.
19. Iunij.

Fides.

Sacrum.

Fides.

Gaudiensis, ac Neapolitani Collegij, primus Rector fuit, magno mortificationis, orationis, charitatis exemplo. Fuit & Hieropolitanus primum Episcopus, deinde Æthiopiæ Patriarcha electus, paupertate, zelo, sanctimoniam magnam famam mirabilis. Iam antea in Æthiopia penetrarat, ubi coram Rege Claudio Abassinis Doctores manifestè conuicit, & aliquos ex Abassinis Ecclesiæ reconciliavit. Eapropter Claudij, & successoris illius ira in illum exarsit: adeo ut hic etiam gladio illum trucidasset ipse, nisi Regina obiectu corporis intercessisset. Fremonem iam tum Patriarcha calculi doloribus extinctus est, quem ille locum à Barbaris incolumem fore prædixerat. Nam omnibus circum bello turbatis, à Catholicis consultus, Christum in diuino sacrificio consuluit, manendum ne istic esset, an fugiendum. Et vox de cælo audiri visa bis *Fremonam, Fremonam* repetès. Istic ergo mansere securi, cum hostis omnia vndique vicina populatus etiam solo æquaret. Hæreticus illum videns ag-

nouit eundem esse, quem viderat per quietem; & ab eo de fide instructus conuersus est. Multa in eo admirabilitatem habuere. Locustæ, densæ nubes in morè omnia obreperant. Accitis in templum Catholicis, Andreas Deiparæ Virginis & Sanctorum opem litaniis petiit; & eodem tempore cadebant sensim locustæ mortuæ plures, ac plures, quò plus procedebat oratio; vt cæfinità ne vna quidem locusta superfuerit deinceps illo superstitite. Pio V. Pontifici scripturus, cum chartam non haberet, in abustis, & confutis è Breuiario marginibus scripsit, illachrymato ad epistolam lectam Pontifice.

FRANCISCVS
TOLETVS. CARDINALIS.

Sotus eius magister, illum ob ingenium prodigium appellabat: putabaturque suam ætate neminem id ætatis parem habere in sapientia. Simancam Tyrocinio Romam proficisci iussus, Philosophiam, tum scholasticam Theologiam, deinde moralem explicuit. Anno 1569. à Pio V. ad Palatij Apostolici conciones admotus est, donec tandem Clemens VIII. anno 1593. illum in Cardinalium Collegium cooptauit. P. Iacobus Ledesma iam ante in purpura illi sibi videre visus, Toletum Cardinalem dixit. Procul à se habebat delicias etiam hac fortunam religiosè vsus. Legumina illi cibus, ac Sabbato panis tantum, & aqua, honori Deiparæ cuius in Esquiliis templum eodem die quo thebdomadis è Vaticano vsque illuc pedes profectus adibat, quæcunque tempestas esset, prospera, vel aduersa; ibique sacrificio operabatur. In Iulij mensè ieiunium inchoabat, & per dies 40. continuabat vsque ad festum Assumptæ in cælum Dei Matris, idque vsque ad vitæ finem. P. Iacobus

B.V.

*Litanie
Christi.*

Hispanus
Romæ 14.
Sept. 1596.
ætat 64.
Soc. initæ
38.

Sabbat.

B.V.

Mortific.

cobus Stratus ex P. Hærico Schere no Belgij Visitatore, ac aliis eius ætatis viris, tria se de Toletis audisse scribit in Toleti elogio quæ totidem ferè verbis adscribam: Primum; eam fuisse primis illis religiosæ vitæ annis Toleti probitatè, vt grauissimus Sacerdos de Societate dicere sit solitus: arbitrari se si per aliquem mortalium eâ tempestate Deus miracula facturum esset, per Toletum facturum. Secundum est; quòd erga Deiparam Virginem suauissimè affectus, eam semper castè coluerit. In arduis negotiis sacro eius votiuo, eiusdem opem implorare est solitus. Tertium; quòd religiosa, & sanctimonix opinione clara persona dixerit, sibi reuelatum, aduisse quidem Toletum in mortis agone æternæ salutis periculum, Virginis tamen operis fulcrum, respirasse; & celestis gloriæ compotem factum. Hæc Stratus. Cæterum prolixâ semper voluntate fuit erga Deimæ matris cultû Toletus, quippe qui largis elemosynis erogatis eius festa coluerit, ac etiam noctu eiusdem templa religiosè inuiferit. Ad immaculatæ conceptionis atque Annunciationis festa se octo dierum ieiunio præparabat: S. MARIE maioris 12. lampades argenteas (quasi argenteos menses duodecim) donauit eandemque hæredem scripsit, & ibi condi voluit: eius de festo ad Niues dotem Virginibus in matrimonium collocandis dedit, in S. MARIE à plantis templum etiam pijs impensis liberalis. Post mortem illum se cuiusdam conspiciendum dedisse refert Thomas Auricoma de B. V. pag. 368. ex historia pontificali, & dixisse: *Ego auxilio magna Dei Matris sum saluus.*

B.V.

B.V. festa.

P. IOANNES

FALCO.

Inter orandum videbatur sensum laud compos; ad eò absorbatur à Deo. Deiparæ Virginis cultum studiose propagauit exemplo, & verbo. Hildesij socii monuit, vt auertendo, quod imminere periculo saluationem angelicam pronuntiaret. Fecit id uterque, & ecce lapis prægrandis ex alto deiectus, in medio illorum innoxius decidit, contractus in frusta. A latronibus hæreticis equos spoliatus & raptatus, mox liber, B. Virginis litanias cecinit, illam rogans vt reddi curaret, quæ amisisset. Adfuerunt prædones, ac iumentum Ioanni vltro restituere sine sacra tamen suppellectile, sed & illam postmodum ad templi valuas inuenit. Prolixè in se flagello sæuebat, sæpius interspirans & intentionem instaurans. Certè constat illi nullam noctem abiisse quin centum vt minimum, ictus sibi infligeret, cum alios crederet somno iam pressos. Paruuli supplicatione vespertinâ institutâ, ad eas quæ in angulis platearum passim coluntur Deiparæ imagines ibant, & ibi orationes elatâ voce pronuntiabant pro Ioannis incolumitate. cum æger decumberet. Si quare indigebat, petita à P. Ministro veniâ id instar mendici, amore Beatissimæ Virginis peribat sed addebat; id se velle, quod esset omnium deterrimum. Quidam de Societate Sacerdoti illi apparuit, & se Purgatorij, flammis teneri affirmans, vnum sacrum ab illo tunc ægro petiit. quo ille peracto eundem reducem & gratias agentem vidit: prædicentemque futurum vt ex eo morbo conualesceret, ac plures Deo adhuc animas lucraretur: deinde in cælum euocandum.

Germanus
Moguntin.
14. Septem.
1616. ætat.
42. Soc. 11.

B.V.

Mortificat

Nihil

B.V.

Pauere

Purgatio

Sacrum

R. GVL

P. GVILIELMVS
VANDEN LEYDEN.

Belga Ipsis.
14 Septeb.
1628. a. a. t.
33. Soc. 112.

MAtti illius ad Iuris lauream capefcendam illi necessaria præparanti venere in mentem pericula eius vitæ quam filium ingredi videbat. Ergo coram SS. Sacramento prostrata petiit vt aliam suo filio mentem inderet bonus Deus: & impetrauit. Nam eodem planè tempore ac ferè horâ Antuerpiæ Guilielmus ad Societatem admitti impetrauit; in illa postea concionator præstans & ad leges valdè religiosè attentus. Expirauit, illas ad B. V. voces ingeminans: *ô Clemens, ô pia.*

Vicatio.

B. V.

P. STEPHANVS
SINI.

Hungarus
Claudio polo.
li. 14. Sept.
1645.

ROMæ ad Societatem adlectus Miro candore amabilis Româ in Turciam ad Apostolicos labores missus, inde post triennium Gabrielis Bethlehemi Principis accitru, superioribus vltro annuentibus, in Transylvaniam abiit, charus Principi licet hæretico. Vnde is P. Stephano Albæ Iuliæ templum cum scholarum ædibus transcripsit, iussis inde sectæ hæreticæ ministris facessere; ac pane, vino, carnibus ei ex aula præberi iussis. Vixit istic ad morrem vsque P. Stephanus per annos vndetriginta, inter varia Transylvaniæ turbamenta, magnum ac propè vnicum columen rei Catholice. Quare pauci iam erant nobiles Catholici qui non ex eius disciplina prodierint. Stupebant aduersarij, eius charitatem, etiam in illos amanter adedè explicatam, ac erga omnes beneficentiam vbi posset. Prudentia in illo singularis, ac nulli vmbra obnoxia,

Eiæ.

Charitas.

quia religiosè simplex, nec vlli suspecta elucebat, cum illis quoque qui etiam tuta omnia pertimescunt. Eos qui ab immundis spiritibus vexabantur curandi gratiâ singulari pollebat, Deo id illi dante in medio gentis hæresi vnde quaque squalentis. Per Aduentum & Quadragesimam ad concionè dicebat quotidie; diebus festis atque Dominicis iteratò, præter quotidianam scholarum curam; labore quem non sine admiratione laudarunt qui rem propiùs introspectere; adedè vt ipse Bethlehemi Transylvaniæ Pinceps concionalibus suis ministris, quos Prædicantes vocant, cum eos segnes videret, laboriosos optimi huius senis canos, atque assiduam impigritatem obiectârît. Si ad expiandum quempiam excurrèdum erat etiam ad Leucas aliquot, labori ac industriæ non parcebat. Memoriam tenebat ea quæ in Romano tyrocinio combiberat, & perseueranter exequabatur: eumque rogaretur, ecur hoc illud sic faceret, circa industrias paupertatis ad minima quæque attentæ, atque in aliis respondebat. Hoc se in Nouitiatu didicisse. Orabat semper genibus humis positus, nec meditationis horam mutabar vquam nisi magna necessitas id vrgeret. Pro lectulo nullam lineam supellectilem admisit: & sæpè orantem oppressit somnus extra lectum, à quo expectatum oratio matutina exceptit. Negabat Iesuitam debere esse delicatum: sed stomacho ad quamuis escam idoneo, humeris autem ad omnia ferenda promptis & expeditis. Cruci affixi Christi effigiem, quam ei Româ in Turciam proficiscèri dederat P. Claudius Aquauina, pro incitamento habuit ad ardua, & in pretio semper: aiebat eam sibi esse auro quantolibet chariorem. Et verò S. Crucis exaltatè dies illi supremus fuit in vita. Cadaver toto triduo paruit aduentibus antequam.

Zelus.
animatum.

Paupertas.

Oratio.

X. X. 3. cou-

conderetur, magnâ virtutis ab aduersariis quoque amaræ, ac Societatis commendatione, plerisque dicentibus etiam ab orthodoxa fide alienis; Iesuitas profectò si tales sint qualis hic fuerit, arceri à Transyluania non debere.

Stupebant nil tetri odoris afflari naribus à cadauere tabescente. Multa de illo Annæ Transyluanæ & singularia quæ ad animarum studium, atque ad fidei Catholicæ propagationem spectant.

XV. DIE SEPTEMBRIS.

THOMAS P. OCTAVIVS
STILLINTONIVS. NOVIT. NAVAROLA.

15. Septemb.
Anglus
Messianæ.
1617 ætat.
23.
Vocatio.

S Ign. &
Xau.
B. V.

Mortif.

Oratio.

Mortific.

Tempus.
Crucifixus.

Concio.

HVic in Belgio adolescenti videri visa Virgo Deipara, stipantibus eius latus SS. Ignatio atque Xauerio illum per amœnam viam ad Palatium gloriosum manu prehensum sic est allocuta; *Ingrederere huc: Hac erit habitatio tua.* Eundem sanctis Ignatio, & Xauerio commendauit dicens: *Adolescens iste vester est: curam eius gerite: ego eum vobis commendo.* Tum cognouit, Palatium illud esse Societatis Iesu templum, & singulari Societatis ineundæ desiderio se teneri sensit. Fuit in orandi dono eminens: vnde illi dulcis quædam morum harmonia, & insignis ad petita obtinenda fiducia. Captabat occasiones familiares se affligendi. Quare si federet, dorsum nullâ re fulciebat: muscas faciei molestas non appellebat. Aiebat; tempus illud quod mortificationi impenditur, optime esse impensum. Mirabili erga vulnus lateris Christi amore æstuabat; magnum in suo etiam latere dolorem perferentiscens. Quidam dixit, se illi rem magni momenti teritio in preces commendasse, ac eam rem ex animi sententia fuisse confectam. Morti proximus illo hymno delectabatur: *Ad perennis vitæ fontem mens sitiuit arida* &c. Ita animam nullus vnquam grauioris inquinamenti ream expirauit.

QVàm se infra omnes ducebat etiam cum Prouinciam regeret, tam id vestibus, & cibus abiectionibus testabatur. Inuitus, & summâ cum demissione ac parçè imperabat. Eapropter vt aliquam exercendi imperij occasionem effugeret, primæ mensæ benedicebat ipse cum aderat. Sabbato semper ab omni cibo vesperi abstinuit in B. V. honorem; in Germania pro potu non nisi aquâ vsus. Hoc illi in ore pro tesserâ officij Prouincialis fuit: *Patres, mei, plus charitatis, & minus auctoritatis volo.* Idque ad amulsum exequabatur; interea summa in reuerentia habitus eo ipso. Egros ipse non iussu solum, sed manibus quoque iuuabat. Incredibili politicarum artium odio, & amore disciplinæ constanter flagrabat; nullâ spe, nullo metu victus. De morte admonitus: *Constituisti,* inquit. *terminos eius, qui præteriri non poterunt. Tu, Domine, suscipe Spiritum meum!* Et 7. psalmos pœnitentiales prælegi sibi curauit. Generaliter de totâ vitâ confessus, ac Sacramentis instructus petiit humi deponi, vt in terra humilis moreretur.

Italus Bo-
noniz. 15.
Sept. 1617.
ætat. Soc.

Sabbat.

B. V.
Superim.

Mort.

CÆSAR

CÆSAR
BOSCHVVS. SCHOL.

Italus Tau-
rini. 15. Sep.
1618. Soc. 5.

Vnatio.

Regula.

Humilit.

Mort.

Antequam è Rhetorica Societati se daret, parentibus in Conclauè accitis omnia quæ habebat musicæ instrumenta collegit; & pro ea, quæ egregiè pollebat peritiâ, singulis perscitè, ac iucundè modulatus; ore, ac manu omnia suaui concentu versauit, exaggerato quàm maximè poterat artis extremum officio suo fungentis ingenio. Tum repentè quæ Instrumenta, qua suos allocutus; *Valete*, inquit, *valete mihi ò mea hæcenus, at fluxa, instrumenta lætitiæ! nam ego ad Christi vexillum, ad Societatem Iesu à vobis me studiâ, mea hinc transfero.* Dixit abiicit, abiit! Et in Societate, dulcissimâ suauitate ad omnem legum harmoniam adedò attentus vixit, vt nec spontè nec per inconsiderantiam vnquam vllam earum laxare sit visus. Affligebat, despiciebat sese infra omnes. Moriens, enixè rogauit Rectorem vt sibi liceret in storea humi abiecto, & in cilicio manu alterâ flagellum, alterâ Crucifixum ori admotum tenenti animam expiare.

P. P E T R V S
ÆGIDIVS CIL.

Hilpanus
Barcinonæ.
15. Septemb.
1611. ætat.
72. Soc. 49

Humil.
Oculi.
Castita.

Cum per annos 40. Principum, & Episcoporum confessorius esset; nihil pro se, nihil pro consanguineis munusculi admisit vnquam à nullâ lege, vel domestico onere eximi voluit vnquam. Cum Collegia vel Prouinciam gubernaret; vestes habuit lacerimas, præclaro ad admirationem vsque exemplo se vbique abiiciens, acriterque sibi infensus. Per omnes annos quibus ad omnes adiuuandos prom-

ptus accurrebat, sensus tamen acerrimâ custodiâ circumscriptis, fœminum nullam nouit de facie. Posito magistratu P. Ministrum sabbatis manibus & cum lachrymis precatus est, vt nihil ætatis suæ, nihil alio quouis obtentu singulare præberet. Ianitore etiam aliisque rogatis, vt in laborum partem vocaretur: & faciliorem prolixiorumque moram ac operam dabat Pauperibus, quàm nobilibus.

P. C A M I L L V S
CONSTANTIVS.

Nobilis hic, locuples, & castissimus adolescens, olim immisiam ad se dolo conscelerato noctu fœminam, casto furore plenus, eiecit, & aetis Christo Crucifixo gratiis, IESVM ac MARIAM, ne vnquam inquinaretur, precatus est. Indiâ, & Iaponiâ impetratâ poritus, præter labores Evangelicos, & exilium, plures ærumnas tolerauit. Militis personâ rectus in Iaponiam rediit, per omnem industriam atque pericula in animarum commoda intentus, & omnia noctu concursans. Capitis damnatus, delirus putabatur; quòd diceret, se iam votorum suorum summam penitus attigisse. Tabiræ ad Firandum rogo addictus, palo fune ex arundinibus texto alligatus, ad populum de animæ immortalitate, ac felicitate fidei Christianæ dixit egregiè. Incendio inuolutus, orabat: & flamma tantisper diducta, seu aperiri visa, illum orantem ostendit, canentemque: *Laudatè Dominum omnes gentes. Gloria Patri &c.* Tum tertio Iaponicè pronunciauit voce clarè perceptâ: *O quàm benè mihi est!* Iam flammis absumebatur corpus, cum adhuc *Sanctus, Sanctus, Sanctus* quinque cantare auditus est. Dicebant barbari; tantam illam eius viri fortitudinem

Italus Tabiræ. 15. Septemb. 1612. ætat. 50. Soc. 30.

Castita.

Fides.

Oratio.

Mort.

tudinem supra mortales vires altius quidpiam habuisse.

P. LVDOVICVS

RICHEOMVS.

Gallus Bur-
digalæ. 15.
Sept. 625.
ætat. 81.
Soc. 60.

Hamil.

CVM Assistentis Romæ, ac alibi vi-
sitoris, & aliis muniis fungere-
tur, dici non potest quanto ingenio sit
vsus ad artes humilitatis profundissi-
mæ cuius etiam instinctu 4. Confessio-
num suarum libros scripsit, se istic ac-
cusans S. Augustini imitatione. Aue-
nionæ scæminæ pia & probatæ virtutis,
illum vt fama est, vidit, toto capite
cælesti lumine circumfusum; quo in-
tellexit hoc *humilitatis* insigne à Deo
esse bono illi Patri concessum. Cum
iam pedibus captus esset, ad culinam
se deferri curabat, vt istic scutellas
abstergeret. Ad orandum tener atque
assiduus, Societatem incredibili a-
more complexus est; id, quod & ea
quæ regulas enixè obseruabat religio,
& scriptæ pro Societate vindiciæ præ-
clarè restantur.

P. MATTHÆVS

FERNANDEZ.

Indus in Ia-
fanapara-
nia. 15. Sept.
1628.

Italus ibid.

©.dor.

Cocini natus in India, in Iafana-
patam quinque millia baptiza-
uit. Lanceis deinde confossus & capi-
te plexus est.

P. *Bernardinus Pecius,*
scu *Sensenfis.*

Eodem die ibidem obruncatus est,
ob insignem diligentiam nauatam pro
salute animarum. Aiunt eius reliquias
suauis odore fragrasse.

P. IOANNES

SVFFREN.

Modestiam incredibilem & facun-
diâ potens ad concionem fuit
orator inter primos, vix vlli totâ Gal-
liâ secundus. Mariam Henrici 4. vi-
duam exulem securus est; eiusdem
Confessarius, & sacer orator. Inse-
ipsum tam fuit seuerus vt Coadiutori
socio debuerit obedire, ne inclemen-
ter nimirum se tractaret. Etiam per
illos quinque annos quibus Ludouici
XIII. conscientiam regebat, nunquam
ibat ad aulam, nisi vocatus, nec apud
Regem, aut Reginam quicquam sus-
cipiebat externi negotij; suum illud
opponens: *Hoc ad Principis conscientiam
minimè pertinere.* In calculi sectionis-
que tormento, sine gemitu perstitit,
hac sola cum voce: *Ita Pater, quia sic
placitum fuit ante te.* Mortuum P. Ioan-
nem Regina ita fleuit, vt nullam sola-
tij partem admitteret.

LEOPOLDVS

FREY NOVIT.

Virginitatis flore semper seruato,
fuit Deiparæ puritatis suæ præ-
sidi vnice charus; à qua dicebat se ni-
hil vnquam, quod non impetrauerit
petiisse. Sentiebat se à Deo ad rerum
asperarum desiderium incitari: solers,
& ingeniosus erat ad quærendas con-
temptionis vbique captandæ occasio-
nes vt rideretur, aut contemneretur.
Inter loquendum nunquam vlli con-
tradicebat, nunquam de vlllo sinistro
loquebatur. Inter acres morbi dolores
iacebat vt agnus, innocens victima
diuinæ voluntatis, quam placidè ado-
rabat cum se à nemine audiri arbitra-
retur, hæc iterabat: *Iesus Mariam
dulcissimi*

Gallus Phil.
singæ. 15.
Sept. 1641.
ætat. 70.
Soc. 55.

Mortific.

Patientia.

Germanos
Viennæ
Austriæ. 15.
Sept. 1644.
ætat. 18.
Soc. 1.
B. V.
Hamil.

Maribus. dulcissimi amoris, vobis viuis, vobis mori-
riar, moriar ad gloriam vestram: utinam
mille mortes, mi Iesu, amore tui moriar:
Amor. Dri. tantum doleo, quod tam parum amore tui
fecerim, & passus sim. Nescio quæ aliena
cogitatio illi fuit à pessimo veteratore
ingesta. Tum ille velut experrectus,

exclamauit: nolo facere, nolo facere! ma-
lo mori milles, malo damnari mi Iesu. Tentatio.
tuus sum non faciam. Rogatus quid co-
gitationis illud fuisset; respondit, fuis-
se cogitationem inutiles deuitatis cu-
iuspiam secularis: nil tamen in sua ob-
scientia inde turbatum.

XVI. DIE SEPTEMBRIS,

IANUARIVS
DVCHVS. SCHOL.

16. Septemb.
Italus Ro-
maz, 1580.

Oratio.
Lachryma.

Charitas.

B. V.
Scrumpuli.

Confessio.

DE hoc habet non pauca Societa-
tis historia: Inter quæ: Tantâ
ait diuinitus dulcedine repletû
fuisse, vt ad diuinam accumbens men-
sam adeo madefecerit solum, vt ex
uestigio monstraretur locus, in quo
Ianuarius orasset: patrimonio lucu-
lento, & octoginta aureorum milli-
bus, quæ patruus donarat paupertatem
euangelicam pretiosiore existimasse,
Societatem complexum legatis ei-
dem 25. millibus aureorum: quâ ta-
men liberalitate Societas vti noluerit.
Cum Tusculi præfesset, Coadiutori
Tusculum appulso suum lectum de-
dit, asseribus ipse contentus. Natali
Dei matris post susceptum SS. Christi
corpus vocem interiorem audiuisse
ferunt, iubentem bene sperare, quic-
quid admisisset, esse condonatum. Ita
illi anxij doloris loco suborta fiducia,
conscientiæ iam pacatæ à perpetua il-
la curâ dolendi peccatæ; qua hætenus
cruciabatur. Interclusa respiratio do-
lorem illi acerbissimum creabat: sed
precatu Deum, impetrauit, vt tan-
tisper dum Confessione, & S. Synaxi
operam daret, dolor quiesceret. iis
perfuncto illo, dolores quasi post pa-
ctas inducias redibant. Dextrum illi
latus ad costas perfixum dolore longè

acerbissimo, vt aditus ad præcordia
aperiretur interspirationi adiuuandæ.
Latus hæc ille sustinuit, non inge-
muit, nec vultum mutauit, etiam cum
vulnus dilataretur digito Chirurgi al-
tè immisso in sanam carnem, neque
caustico maceratam. Post longum
deinde silentium oculos repente ape-
ruit, in aliud latus ad Crucifixum se
conuertit, & expirauit.

P. IOANNES
CARLIER.

MISSIONUM religiosè, ac flagranter
magnoque cum fructu agenda-
rum singularè documentum fuit Ioân-
nes, adeo vt Albertus, & Isabella Bel-
gij Principes illius famâ commoti il-
lum audire optârint, auditumque ac
laudatum sint impensè cohortati, vt
sic pergeret. Rusticani iuxta & nobi-
les cum aliquem in lacris expeditio-
nibus præstantem videbant, familiari
proverbio illum laudaturi aiebant;
En Alter P. Ioannes Carlier. P. Mutius
Vitellescus cum de illo magna audi-
ret, ei in mandatis dedit, vt modum,
quem in missionibus teneret perscri-
beret, ac Romam transmitteret. Per-
scriptum legit, laudauit, atque vt por-
rò ita rem ageret hortatus est, munu-
sculo quoque submisso. Domo ad illas
expeditiones proditurus, adibat ad
Y Y SS. Sa.

Patientia.

Belga Acce-
bati. 16. Sept.
1633.

Missiones.

Amor. Dri.

Callus Vir.
sing. 15.
Sept. 1641.
ætat. 70.
Soc. 15.

Mortific.

Patientia.

Germanus
Viennæ
Austr. 15.
Sept. 1644
ætat. 18.
Soc. 1.
B. V.
Humil.

Confessio.

Eucharist.

SS. Sacramentum & gratiam sibi ac-
iis ad quos ibat, flagrabat; Angelum
quoque suum, ac eorum custodes pre-
catus, ut ipsi rem suo favore prouche-
rent: Concionum argumentum erant
ferè 4. nouissima: quibus ille de pro-
fundo veterno extrahebat veteranos
& flagitiosos. Cauebat domos nobi-
lium; certè epulas: quibus tamen si
adesse cogebatur, se properè expedie-
bat, ad labores redux. Vnde Ioannis
neque manducantis, neque bibentis,
neque dormientis illi nomen adhæsit.

Missio.

Nam 12. noctis horâ seu nocte mediâ,
se ad templum proripiebat: ære cam-
pano signum dabat, vel dari curabat:
& sæpè iam tum aliquos reperiebat,
qui cum opperiebantur, ut peccata

Prona Dei.

deponerent. Per iter aliquando inediâ
fatiscens nec iter profèqui valenti ig-
notus homo panem & vinum porre-
xit, amicis verbis erexit, in syluam
abiit; Ad populum tantâ contentione,
aliquando etiam quater in die, & pro-
lixè verba faciebat, ut aliquoties su-
dorem sanguineo simillimum sudas-
se sit compertum. Obstinatum quen-
dam in vinculis cum aliter ad confes-
sionem non posset adducere, se coram
illo nudauit, & acerrimè cecidit: Sic
ille perimorus est ira & sortilegæ duæ
eaptiuz simili eius spectaculo perdo-

Charitas.

mita; peccata cum lachrymis sunt
confessa: quæcum facillè ducentas ro-
go-addictas ad supplicium duxit, feli-
cissimâ charitate, Domum redux, ad
SS. Sacramentum, ad culinam, ad la-
bores, ad corporis cruciatus redibat.
De morte vicinâ certior factus, psal-
mos pœnitentiales, Litanias recitabat;
& libellum, quem in eum vsu sibi
conscripterat, versabat, persæpè ad
cælum aspirans, & dicens: *Iuua me,
Bone Iesu: Iuua me bona Maria!*

P. HENRICVS

CARLIER.

FVit Henricus P. Ioannis nunc nar-
rati fratris filius. Inclementer in se
ipsum seuerus fuit, & in palæstram
charitatis non semel se dedit ad peste
infectos. Namurci Mosâ exundante
laterum tenuis gelu plenas aquas in-
gressus est, ut ad ægros penetraret.
Hui, tum adhuc sanus, confessario suo
dixit, P. Guilielmum Bartier Collegij
ministrum haud ita pridem istic de-
functum, sibi coram ad spectabilem
adfuisse, & mortem ac felicem vnâ
societatem breui futuram prædixisse
id quod euenit non multo post. Cum
nostris seruiret peste contactis.

Belga Hist.

16. Septeb.

1636. ætat.

38. Soc. 19.

Charitas.

Mort.

XVII. DIE SEPTEMBRIS.

P. IOANNES
TELLIER.17. Septeb.
Gallus Ro-
maz. 1579.

Romæ in Professorum Domopre-
stans operarius, illud pro vincto-
rum ergastulis ad animarum lu-
era compendium iuuenit quod libròs
pro eius loci ingenio idoneos in dustrâ
suâ conquisitos è catenulis ferreis per

carceres hinc acque inde suspende-
rit, velut mutos magistros, & conso-
latores, hortatoresque, quos alij ex
aliis legentibus audirent magno tem-
poris melius collocatis, & concepta-
rium in de bonarum animi propensio-
num compendio. Ibidem imagines
muri circumdedit, ut ij qui istic te-
nebantur, eò spectaculo bona cogita-
tionum cælestium semina conciperet.
Ad

Lectio spirit.

Carceres.

Ad hæc à summo Pontifice indulgentias procuravit; ut qui imagines illas adirent, fufis ibi precibus easdem indulgentias consequerentur quas ij qui vrbica templa inuisunt. Ibidem leges condita, illo aduertente, quibus ludi, & quædam alia morum dedecora longè arcerentur. Ut Mariano vespertini æris campani signo aliud pro Purgatorij animabus adderetur, apud Parochos primum, tum apud summum Pontificem effecit, re tam insigni in laudatum morem inductâ. Sed de his ac reliquis Ioannis gestis in eius vita ad annum 1579.

P E T R V S

VELLON COAD.

Lapicidæ artem etiam in Societate lita exercuit, ut orandi studium cum sui afflictatione assiduoque labore sanctè coniungeret. Multas noctes duxit peruigil in orando: & cum dormiendum erat, humi se abiciebat, saxo pro cervicali vsus. Ter in se verberatu tam sæuo animaduvertebat quotidie, quasi petram percuteret. Antequam diuino sacrificio adesset, iam per tres horas noctu orauerat: & vesperi non prius humi ad quietem capessendam se collocabat, quam duas horas orando impleisset. Cum verò laborare per festa non licebat, toto antemeridiano tempore sacrificiis intererat: post meridianas horas autem precandi studio dabat sine tadio, licet legendi planè ignarus; decem facilè horis orando transmissis: idque de genibus adedò ut illa in callum induruerint. Hinc ad se perdomandum victor sui prodibat; & talis, in quo nihil quod reprehenderes reperires. Matutinæ sub Aurora orationi vacantem apoplexia extinxit.

ROBERTVS

CARD. BELLARMINVS.

IN Italia, Belgio, Gallia, magno virtutis, ac doctrinæ nomine illustri famâ claruit. Anno 1599. à Clemente 8. (anathemate interposito, ni pareret) Cardinalium adscriptus est Collegio, cum hoc elogio: Hunc eligimus, quia non habet parem Ecclesia Dei quoad doctrinam; & quia est nepos optimi & sanctissimi Pontificis, Marcellus II. is erat è cuius sorore natus est Bellarminus. Experimento didicit, se quæ petebat à Deo, impetrare. Dolorem dentium petiit, ut experiretur quid esset; impetrauit: petiit liberari; liberatus est. Ipsi testes oculati Patri Recupito rēulère, Bellarminum Capuæ ad suas oues dicentem, conspectum esse luce quadam circumfusum adedò ut oculos in illum non possent intendere. Quorannis ad vnum mensem in Tycinio Romano exercitiis vacaturus secedebat. Virginitatem perpetuam circumsepit sensuum custodia, cibi, ac potionis parcitate, orandi studio ferè citra euagationes attentò, ac suæ conscientia curâ quam maxima, etiam ad venialia omni studio constanter adhibito cuitanda; euentu felici ad officium canonicum addebat etiam officium B. Virginis, & defunctorum: & post prandium secreto solus inambulans, aperto capite, Christi & B. Virginis, coronam recitabat. Moriens, COR, IESV, & MARIAE transcripsit: & duo illa nomina sapissimè (aliqui aiunt trigesies) repetiit. Ea, quæ admirationem habent, in eius vita videri possunt.

Italus Romæ. 17. Sept. 1621. ætat. 79. Soc. 61.

Oratio.

Conoie.

Exercitia.

B. V.

Morti.

P. RUDOLPHVS

CORBÆVS.

Hibernus
Londini. 17.
Sept. 1644.
ætat. 47.
Soc. 20.
Lingua.

HVius & Pater, & duo fratres Societatem ingressi sunt, matre cum duabus filiabus ordinem S. Benedicti professâ. Celebris fuit Rudolphi virtus ab admirabili rectione linguæ meditare loqui, & prudenter tacere scietis. Per annos 12. clam in Anglia pedes concursans omnia, laboravit; & 18. Julij 1644. ferè in sacro deprehen-

sus, non negavit quis esset. Patibulum suavissimè exosculatus est amplexu tenerrimo. Vicecomes 17. Septemb. disertè affirmavit ei hoc die moriendū quod plures ad Ecclesiam Romanam seduxerit. Aderant ad patibulum Sacerdotes qui illum, & Ioannem eius amicum pari de causa cadendum, dato ab illis pœnitentis animi signo, à peccatis absoluerent. Ita suspensus tum secti in partes, eo die quo Gerardus Corbæus Rudolphi Pater ante septem annos in Societate de vita migrarat.

Fides.

Fides.

XVIII. DIE SEPTEMBRIS.

P. IOANNES

MVLHVSINVS.

Germanus
Treuiris. 18.
Sept. 1609.
Soc. 24.

PRudentiâ & charitate fuit insignis. Treuitensi vrbis, & Collegio, quod regēbar erat carissimus; cōque acerbius tulere immaturâ morte ac apoplexiâ subitâ sublatum. Hoc in illo minimè omittendum, quod cum Romam tunc adhuc hereticus appulisset, vbi Summum Pontificem vidit, ac diligenter aspexit, agnouitque hominem verè esse; non verò monstrum, seu bestiam infandam (id quod à suis heterodoxis magistris audierat) repentè lumine celesti perfusus manus veritati orthodoxæ dederit, postea Societatem quoque amplexus.

Fides.

bat, & diebus Dominicis vesperi legebat, vt illa menti altè imprimeret. Mortis memoriam sibi manè quotidie dum surgeret reuocabat in mentem. In hebdomadam rotam distribuerat mysteria Christi passî, Sanctos tutelates, virtutes nobiliores. Silentium, ac tempus illi charum erat; ne quid ex alterutro malè efflueret. Vota in sacro quotidie instaurabat: fœminas nunquam visebat: & si alloqui eas necessitas postularet, oculos humi semper defigebat; idque constanter, etiam cum per ipsos 28. annos gereret officium procuratoris: per quos omnes annos nunquam turbari est visus pacatè semper idem, ac sibi simillimus.

Euchar.

Ment.

Castitas.

Modestia.

ANTONIVS

DE CAMERA. COAD.

Belga. 18.
Sept. 1621.
ætat. 56.
Soc. 30.

DE somno sapè partem decerpebat, vt se ad SS. Eucharistiam aptius prepararet. Bona desideria in oratione concepta, in libello adnota-

P. IOANNES

SANZIYS.

TOTUS erat in artibus humilitatis excelsæ, cuius aciem nulla sublimia officia hebetarunt. Etiam cum Prouinciæ præesset, nihil de communi disciplina, nihil de sui afflictatione, nihil

Hispanus
Valentia.
alij ponūt
17. 18. Sept.
1617. ætat.
71. Soc. 54.

Humil. nihil de officiis humilibus omisit aut remisit. Assiduus illi sensus perennabat dulcissimæ pietatis. Etiam 70. iam annos natus, primus ad manè surgendum, ad verrendum primus erat. Seu præflet seu subeslet, nullius operam ad purgandum, vel componendum suum cubiculum admisit vnquã. Tota supellex cubiculi hæc erat: lectulus, mensa, sella, ligneus Crucifixus, B.V. imago è charta præter hæc nil aliud admittebat. Sabbato ieiunabat honori B.V. & lances tergebat semper, etiam senex. Pauperibus distribuendi sportulas curam ipse suscepit: & id per diligentem piè, ac de genibus faciebat, vt Christo se seruire meminisset. Mortuus reliquit post se opinionem admirandæ virtutis. Omnis literaturæ humanæ ac diuinæ (sed mysticæ potissimum Theologiæ) fuit eximie peritus. Rectæ intentioni ad Deū creberrimis aspirationibus dirigendæ ad eò assueuerat, vt particulatim singula, etiam minima, redderet pretiosa semper actuando, vt ita dicam, seu mente aut etiam ore singula referendo ad maiorem Dei gloriam. Miræ teneritatis fuit in spiritualibus exercitationibus. Ante mortem, cum nihil adhuc subesse periculi videretur, impensè petiit, ac tandem obtinuit, extremis mysteriis communiri, & ad singula ipse respondit æquè atque si ei valitudo constaret. Iam vnctus, Hæc, in-

quit, ergò peracta sunt: & corpus componi petiit, ac mox vixit.

P. IOANNES

FAGOT.

Piè semper ac modestè hilari, adque labores tam promptus quàm idoneus fuit. Lutetiæ, alibiqne magno cum fructu auditus est per annos fere sex & quadraginta. Infensus illi dæmon in exorcismis energumena cuiuspiam Nanceianæ minatus est, se breui eum rubore suffusurum. Respondit Fagotius; se illius viribus vires Angeli sui custodis oppositurum. Non ita multo post in oppido Sammiellano concionem exorsus, fallente memoriã nihil habebat quod diceret. Quocirca rogauit Auditores vt pro quodam afflicto preces tantisper funderent. Orante concione, mox illi memoria fidelis rediit eorum quæ illi obliuione planè exciderant. Id operã dæmonis factum fuisse vt obliuione illã turbaretur, illud indicio est, quòd cum perplexus hæreret, eodem tempore dæmõ Nanceij palam insultans dicere sit auditus: *Nunc malè est Fagoto.* Hic fuit qui P. Carolum à Lotharingia exercitiis excoluit cum ille animum ad Societatem adiecit; eumque ad tyrocinium Romanam duxit.

Lotharingus Metis. 182.
Sept. 1657.
ætat. 77.
Soc. 56.

XIX. DIE SEPTEMBRIS.

P. NICOLAUS
MAGNIENVS.

Rhetoricam, Philosophiã, Theologiam ita docuit, vt ab ingenio & virtute ab omnibus laudaretur

& amaretur. Nec vllus illum despiciebat, nisi ipsemet se ipsum: optabatque in infimæ classis disciplina tradenda emori. Non solum nunquam vllò dicto verbulo se laudauit, verum nec vllò suæ laudis vmbra præferente sermone est delectatus: & in morte
Y Y 3. dixit

19. Sept. eb.
Gallus Lugduni. 1612.
ætat. 42.
Soc. 24.

Hispanus
Valentiæ.
alij ponunt
17. 18. Sept.
1617. ætat.
71. Soc. 54.

Humilit. dixit se omnium eorum, qui vnquam
istic fuissent mortui, deterrimum, co-
que suffragiorum maximè indigum
esse. Modestia illi splendebat in vultu,
& mirè omnes alliciebat. In cubiculo
Ecce. nihil quod valetudo tenuior aliàs po-
stulari admisit, nihil quod ornatum
saperet. Romam iturus, id pedes fecit;
& pedes rediit; licèt superiorum illi
charitas ad viaticum non deesset. De-
nique tale fuit, Nicolai & ingeniam
& virtutis laus, vt è vulgari hominum
numero peculiari quadam eminentiâ
sit secretus.

P. ALPHONSVS
GIANOTTI.

*Italus Bo-
noniæ. 19.
Sept. 1649.
ætat. 33.
Soc. 34.
Tapor.
Meditatio.*

Modestia. **C**VM in tyrociniò haud satis fla-
granter pro nouitiorum consuetu-
more se virtuti religiosæ dederet; re-
pentè in meditatione quadam ad eò
exarsit, vt alius ex illa planè à se ipso
redierit. Pro alio nouitio se pœne reum
aliquando stitit, licèt culpæ affinis nō
esset. Nec deinceps per omnem vitam
laxauit oculos primâ illâ modestiâ cir-
cumscriptos, nec refrixit animo flam-
mis cœlestibus tunc accenso. Multi ad
sancta sanctè succensî sunt viso Al-
phonso, dicebantque vidisse se in illo
quid spiritus feruor esset. Ad regen-
dum Bononiense Collegium debuit o-
bedientiæ præcepto compelli; & rexit
exemplo magno, nihil suo vel honori,
vel commodis vsquam indulgens. Vir-
ginitatis gloriam humilitatis indu-
striâ, orandi assiduitate modestiâ, ab-
iectis officiis, ac sepè rudi è tela veste
ornauit. Sæpè ieiunio se macerans,
Bacchanalibus, id est publicè gulæ reis
temporibus, non semel totos dies ieiu-
nus traduxit. Vindicatæ alienæ pudic-
itiæ præmium tulit, quando ab iis,
quorum libidini illam eripuerat, ligno
percussus, per scalas actus est præceptus.

Castitas.

Mortific.

Quandam etiam sanguinè dæmoni
authoratam, in auream libertatem af-
feruit. Iusserat Alphonsus molestum
illum dæmonem ad se mitti; sed dæ-
mon fremens, sibi in Dei seruum po-
testatem esse negauit. Cum præfesset,
suum è lecto stragulum, alio non ad-
misso, ad pauperem tegendum misit.

P. IOANNES
DE HERRERA.

*Hispanus
Marchenæ
19. Septeb.
1616. ætat.
81. Soc. 64.* **C**VM instinctu cœlesti se ad Socie-
tatem vrgeri aduerteret, neque
tamen se satis expediret, teneriore
quàm in causâ tali par erat matris a-
more deuinctus, tum demum suba-
ctum sibi animum sensit, quando è
pia quadam Christi columnæ alligati
effigie audire sibi visus est hæc vo-
ces: *Quo modo deie la mia? Et ego quomo-
do reliqui memm?* adiectis Latinè, etiam
hisce verbis: *Faciam te in amorem ma-
gnum.* Societate initâ per 4. annos ni-
hil cœlestis roris perferenscere sibi vi-
sus, viuebat corde arido ad diuina. Sed
post æneum cælum, totum factum illi
est melleum, tantis deliciis delibuto,
vt etiam fama sit illum certiore red-
ditum peccata sibi esse dimissa. Miro
erga Deum amore se vri sentiebat. Vu-
de promptus ad pericula omnia proxi-
mi lucrandi causâ prorumperebat, qui-
quid esset ferèdum incommodi. Cum
Collegiis præfesset, se ad gestandas
portæ clauis ianitorisque officium, ad
infima culinæ obsequia demittebat;
exibat comes Patrum ad ægros iuuan-
dos euntium. Vt Deus iis qui anima-
bus ad fidem adducendis dant operam
adiutor adesset; multis precibus, &
assiduâ sui afflictatione agebat. Totus
nobili quodam ardore inflammatus,
indies in diuino amore crescebat, vl-
que ad mortem; in qua ei Deipara se
illi adfuturam dicitur promississe. Vn-
de

*Vocati.
Ann. Bi.*

Humilit.

Humilit.

Humilit.

Zeal.

Humilit.

de

Mort.

de moriens Patrum cuidam qui aderat diserte dixit: *Si mi Senora mi llama, vamos.* Si me mea Domina vocat, ea-

mus. Fama est, Deum per illum in vita & post mortem quædam non ordinaria operatum.

XX. DIE SEPTEMBRIS.

IOANNES
MENDOZA. NOVIT.P. FRANCISCVS
CARDOSVS.10 Sept.
Hispanus
Martini 1556
vrat 27.

Vocatio.

Exemplum

Humil.

Petri Marchionis à Valle filius & Castello nouo seu arcis Neapolitanae præfectus, magnâ maiorum munerum spe, ac lautis quæ cum dote opima offerebantur nuptiis posthabitis, impetratâ à Philippo Rege potestate, Societati animum addixit: quo tempore dum moras inuitus trahit, totis moribus ita est mansuefactus, vt Adolescens Mahometanus eo exemplo permotus Christianam fidem sit amplexus. Romam ad Ignatium conuolauit Ioannes; & inter Nouitios gloriosum duxit se ad infima quæque abiicere. AD uce Palliani uisitatus, è culina ita vt erat linteo præcinctus prodiit, amplexumque accepit. Verum per sex ferè menses his intentum valetudo defecit ob quam dum Neapolim Romam uehitur, (condito prius testamento, quo sua omnia pietati transferrebat) in villa marij quæ *marinum* dicitur, propè Tusculum 12. Kal. Oct. decessit è vita, obediens vsque ad mortem. Romæ conditus, apud Professos. Ante iter iam se generali confessione expiârât, & pridie diuina mysteria vsurpârât; bis quothebdomadis diuinâ Eucharistiâ refectus, & admirabili lætæ conscientie pace tranquillus.

Primarum partium Concionator cum esset, maluit tamen catechesim apud rudes puerosque tractare, arundinem suam ostentans, ac dicens; plures se celo addixisse sceptro illo quam concionibus quibuscumque. Sed & mors illius documento magno fuit quippe is, qui heri ad lachrymas plurimorum de mortis insidiis, ac filio viduæ in Naim, ita dixerat, vt vix vnquam melius dixisse sit visus, qui post meridiem in catechismo suspensum tenuit confertissimum auditorem de morte item differens affluenter, hoc die manè piæ lectioni affixus, mortuus est repertus. Quid tunc legitur, particulatim explicuit Procuratorum Patrum quidam inde Romam appulsus, è cuius testificatione sunt illa de Cardoso morte in pretiosis occupationibus mortuorum: P. Franciscus Cardoso in Lusitania Concionator dicendi gratiâ præstans, at uirtute præstantior; in Vlyssiponensi Professorum Domo ab ædituo illum ad sacrificium celebrandum euocante mensa suæ in cubiculo assidens mortuus est repertus. Acciti alij reperere illum porrecto in apertum librum (erant Biblia, vel missale) digito impressa istic hæc uerba monstrantem: *Beati mortui qui in Domino moriuntur.* Exequiæ illi tanto gemitu factæ vt nihil simile vnquam uiderit Olyssippo. Symphonicorum quoque Sodalitas ab illo erecta inferias.

Lustratus
Vlyssipong.
20. Sept.
1604.

Lectio.

Mort.

inferias illi fecit celebrare Regibus pari. Aiunt, fuisse qui è dolore morbum & mortem contraxerit; & omnes ferè infidiosa mortis metu percussos, conscientias expiasset. Dictabat & ipse; non in lecto se, ignauâ morte, sed stantem, moriturum.

P. IOANNES

BAPT. CECOTTVS.

Italus Romæ. 10. Sept. 1640. ætat. 84. Soc. 68. *Silentium.*

Veniale pecc.

S. IESV nomini tenerè addictus, illud manantibus ab amore lachrymis pronunciabat. In Collegio Romano per annos 40. & amplius non nisi semel in die refectus est. Gaudebat ita se abdere in cubiculum, vt ignoraret quid foris ageret Roma, vel mundus. In meditationis apparatione quartam horæ partem, aliam item quartam horæ partem in præuidendo sacro ponebat. In Societate nunquam meminit se vel venialem noxam deliberato studio commississe. Perennes illi

manabant ab oculis lachrymæ facili quavis occasione effusæ. Aiunt eum per annos plurimos pedem nunquam è Collegio extulisse.

P. HENRICVS

HVISKENIYS.

Non nisi de Deo illi iubeat loqui: atque vt ne verbo laberetur, timebat horas colloquio destinat. Quocirca illas addiscendis linguis variis impendebat. Latine Germanicè, Italicè, Hispanicè, Gallicè quin etiam Hebraicè loquutus est, id est & Chaldaicæ, Syriacæ, Arabicæ, fundamentis. Ante initam Societatem à malæ notæ fœminâ venenum sibi propinatùm vbi sensit, S. P. Ignatii imaginem stomacho applicuit, ac toxicum vim infregit. In Societate quoque acutissimos ventriculi dolores, eiusdem sancti effigie ventriculo admotâ feliciter tranquillauit.

Germanus Dusseldorpij 10. Sept. 1645.

Lingua.

S. P. Ignat.

XXI. DIE SEPTEMBRIS.

CELSVS ANTONIVS

FINETTVS SCHOL.

AMBROSIVS. COAD.

21. Sept. Italus Romæ. 1597. ætat. 23. Soc. 6. B. V.

Mortu.

Magnæ pietatis purique candoris, & egregiæ expectationis adulescentem hunc vocat Romanum Collegium; addens illum cultui matris Virginis præcipuè fuisse addictum à qua etiam visâ, mortem sibi, & salutem certò prædictam narrauit, diem quoque purgantium pœnarum in quadriennium finitam nunciasset; adiecit insuper B. Matrem, M. Antonium Ridolphinum breui secuturum. De hoc dicam 12. Octobris.

Manè luce dubiâ in remotum ab arboribus locum secedebat, vt se more consueto verberaret sacra, synaxi hæc industriâ sese paraturus: & è fornice in templum quod tunc edificabatur cecidit. Nudatus, cilicinâ veste indutus apparuit. Sibi deinde reditus, & sacris mysteriis communitus excessit.

Hispanus Angelopolis. 21. Sept. 1599 ætat. 41. Soc. 6.

Mortis.

P. AN-

P. ANGELVS

SIBILLA.

Italus Cal- tagirizæ. 21. Sept. 1611. ætat. 72. Soc. 59.

Angelus Siciliae est habitus modestiâ, virginitate perpetuâ, mirabili orandi vsu singularis. Per 18. annos docuit; aliis præfuit, & quidem per annos 30. Nouitiis; exemplo, peritiâ, lætitiâ, sui afflictatione spectatus. Nunquam vllam se affligendi, aut vincendi artem docuit vllum, quam ipse non exercuerit. Agno Dei seu cerâ benedictâ extinxit incendium; & suam quoque mortem probè adhuc valens ex vero prædixit. Plura de illo in vita.

Mortific.

Exemplum.

P. IOANNES

AMADEVS.

Gallus Roman. 21. Sep. 1620. ætat. 43. Sgc. 26.

Atentissimi quique in illum oculi nihil in illo quod reprehende-

rent, inuenere; aded sine felle, cautus in verbis, exquisitus in accuracione domesticæ disciplinæ vixit semper. Christi dolores meditabatur tenerè atque ardentè. inde illi heroica quædam patientiâ inter dolores. Virgini cuidam piissimæ, se ipsum sed nomine tacito, commendârat. Illi pro Ioanne oranti Christus apparuisse dicitur quinque funiculis (quinque vulnerum indicibus) Ioannem trahens in cælum, & dicens: *Cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum & glorificabo eum.* In morbo cum phrenesim timeret, iterum pro illo, id petente, orans illa virgo vocem accepit, quæ dicebat: *In pace in id ipsum dormiet & requiescet.* ita factum non sine magna post se relicta opinione virtutis ordinariâ maioris.

Patient.

Morbua.

Funiculi.

Mors.

Christi vulnera.

XXII. DIE SEPTEMBRIS.

P. PETRVS

RIBADENEIRA.

22. Septemb. Hispanus Madriti. 1611. ætat. 87. Soc. 71. alias ponit 1. Octob.

Hunc tunc adhuc puerum ob indolem præclaram Societati necdum confirmatæ adiunxit S. P. Ignatius, quem postea in Beatorum numerum ritè relatum videns Petrus, mortuus est incredibili plenus lætitiâ; & cum à moriente Prouincialis, ac Socij benedictionem postularent, nec ipse loqui posset; digitum in B. Ignatij imaginem intendit, significans, illam ab illo esse petendam. In Societate missiones obiit, Collegia, & Prouincias gubernauit, Assistentis muneris functus est. præclare de S. P. Ignatij

vitâ, de instituto scripsit; & Latinè & potissimum Hispanicè, scribendi arte præclarus. Habitabat in alto Collegij ne crebrè à secularibus viseretur, cum esset amantissimus distributi à se temporis atque silentij. Statim atque de lectulo surgebat, osculabatur terram, idemque faciebat à sacro vel aliunde ad conclaue reuersus. Plura de illo in vita ad annum 1611.

Silentium.

Mand.

IOANNES

BRIENNE. COAD.

Dvo in hoc sunt præcipua. Alterum quod haroum sine vitam terminâcit in obsequio luc tactorum: alterum,

Belga Atre- bati. 22. Sept. 1627. ætat. 54. Soc. 10.

Z Z

alterum,

Vocatio.

alterum, quòd ad Societatem impe-
trandam ad SSS. Trinitatem enixè
confugerit, desiderio tanto vt voti re-
ligione sponderit, se si desiderij sui
compos fieret, in editum SSS. Trini-
tatis montem Tornaco Neruorum
imminentem reptabundis genibus e-
uasurum. Et verò annuit eius optatis
SSS. Trinitas. Quocirca vt primùm
se ad Societatem admissum certior est
factus; confestim proiectus in genua
sursum ad montem SSS. Trinitatis re-
pens, gratias reddidit sanctissimæ
Trinitati.

SSS. Trinit.

COSMVS

MEACENSIS. COAD.

Meacensis
Ximi. in-
certo men-
se ao die an-
1595. xrat.
47. Soc. 25.

A Patre suo, & patruo Bonzio ob
fidem Christianam susceptam
variâ fraude, blanditiis, minis, carce-
re vnus anni vexatus, euasit tandem,
& ex hereditate proscripius, eâ lu-
bens, etiam dato chirographo cessit,
Patrem ac hereditatem cum S. Fran-
cisco dicens se habere in celo Societa-
ti adiunctus, magno desiderio atque
ardore pro conuertendis alijs labora-
uit; & quâ concionibus, quâ respon-
sis datis, plures conuertit. Per annos 4.
pro Patre, Matre, ac suis, vt saperent,
flagranter Deum precatus, tandem il-
los omnes, ingenti suo gaudio, Christi
lauacro lotos vidit. Gratia Regina
Tangi sæpè illum de fide Christiana
confuluit, ac tandem veritati manus
dedit.

Fides.

IOANNES

YAMA. COAD.

Inter continuata vita, mortisque
pericula Euangelio præstantem suâ
eloquentiâ operam per regna Iaponiæ
quaquauersum excurrere nauauit, et-
iam ab exilio reuersus Macao. In car-
cere scripture nobili Iaponibus suis
offusas tenebras ostendit: & ibidem
permultis profuit ad salutem per an-
nos plures tentus, atque ab optimati-
bus etiam visitatus, qui explicatam ab
illo fidei veritatem perspexere. Iapo-
nico tandem suspendio è pedibus in-
scrobem pendens vixit extremum.

Iapon. Len-
di. 12 Sept.
1637. xrat.
67. Soc. 47.

Fides.

P. MICHAEL

PINEDA.

Solidarum virtutum exemplis cla-
rus fuit Michaël, multis in patria
exhaustis pro fide laboribus postea
extorris Manilæ in Philippinis. Inde
reuersum cum exploratores omnibus
exquisite solertiæ artibus ad necem
quærent, ab eo apud quem diuerte-
rat, meru perculso, non quidem pro-
ditus est, sed clam nocte intempestâ,
cælo tunc maximè imbribus sæuiente,
dimissus è domo. Ab eius noctis in-
commodis morbum contraxit; quo
intra triduum confectus est, cum ad
cruentam mortem toto desiderio aspi-
raret.

Iapon. NE-
gafachi. 22.
Sept. 1637.
xrat. 66.
Soc. 49.

Fides.

XXIII. DIE

XXIII. DIE SEPTEMBRIS.

P. NICOLAUS
BOBADILLA.

Hunc egestas Parisiis ad S. P. Ignatium compulit, à quo adiutus primum, deinde inter socios primus adlectus est. In Italia, Vienna, Austria, ac passim in Germania & Dalmatia doctè vtiliterque Catholicam rem gessit. Episcopatu quoque detrectato, quem illi Rex Ferdinandus obtulerat. Dum agris seruiret, peste contactus; cum pro orthodoxis, & virtute variè satageret, in capite vulneratus, ad indulsum vsque spoliatum, veneno propinato appetitus, cum morbis variis colluctatus, ex his omnibus ad Apostolicos labores emerfit. Romæ in generalibus post extinctum Ignatium comitiis turbarum aliquid excitârat: sed errorem tandem aduertit, serioque respuit. Pro mortis quiete Lauretum optauit, vt in sinu Beatissimæ Virginis expiraret idque illi euenit feliciter. Fuit vir acri omninò ingenio & zeli ac pietatis pleno. Conscripterat sibi peculiare quosdam pietatis exercitationes in dies aliquot digestas, in iisque distribuit suam vitam particulatim, & postea vitam Christi, atque nouissima, in quibus Infernum considerans, damnatos istic attentè contemplatur, *ac si* (inquit in chirographo suo latino) *viderem eos per foramen aliquod in Inferno*. Descripsit sibi etiam veri religiosi effigiem, qualis esse non debeat & qualis esse debeat: non otiosus, quiete carens, pudens laudis, fugax commodi, superbus ad vitia, canis in dormitorio, columba in refectorio, cæcus in vrbe, suspensus in

cælum, mutus in ira, mortuus seu cadaver inter mulieres, rarus in verbis, assiduus in lachrymis, sibi amarus, aliis dulcis, animi sui victor, verus amator. Hæc ex illius manuscriptis.

P. GABRIEL
VASQUEZ.

In hoc viro cum summo ingenio summa in legendo, & studendo diligentia eam illi doctrinam peperit quâ legimus, quam Compluti, & Romæ per 29. annos docuit ingenio, ac diligentia Magistro dignâ. Elucebat in illo summa virtus in literatura tanta, vt de illo scribunt clarissimi quique viri, cum *Hispani Augustini* elogio, & aliis laudibus honorantes, apud Gabrielem de Henao de Eucharistia disp. 12. nu. 91. præter alios, Basilius Legionensis, ait. *Vnum Vasquez sibi esse pro mille*. Luitius de S. Ioanne dicit Vasquium esse *Solem Theologia, Magistrum Magistrorum, & Doctorum; virum admirabilem in omni virtutum genere, Angelum vitæ, & intellectus*. Fuit sincerè candidus sine omni fuci aut ambitionis umbra. Nec minor in illo erga religiosam disciplinam quam erga studia fuit amor, cum studiis vteretur pro sanctimonie instrumento, non disciplinam domesticam studiis, verum studia domesticæ disciplinæ accommodans, tanquam, vt dicitur, accessorium principali.

Hispanus
Compluti.
23 Sept.
1604 ætat.
55. Soc. 37.

Regula.

Studia.

P. AVGVSTINVS
CANVS.

Mexicanus
Mexici. 23.
Sept. 1622.
ætat. 70.
Humil.

Castitas.

Leſia.

Oratio.
Mortific.

B V.

Festa vir.
161177.

1. **I**N tyrocinio excelluit virtute. a-
liis quoque ad imitandum pro-
positus. In humaniore, ac sublimiore
literatura ingenio ac doctrinâ præ re-
liquis suspiciebatur: ipse tamen adeo
parvus erat in oculis suis, vt cum lite-
ris operam daret, in coadiutorum, seu
laicorum, vt vocant, catalogum refer-
ri voluerit. Eruditione, ac studendi
assiduitate fuit mirabilis, & per ipsos
viginti annos diuinæ scripturæ libros
ita est interpretatus, vt duo Generales
cum ad lucubrationes suas typis eden-
das inuitârint: at ille maluit abiectus
esse, atque latere.

2. Illibatæ puritatis suæ nitorem
seruabat omni custodiâ, lectione, ora-
tione, corporis afflictatione, animi de-
missione, ac præcipuâ erga Dei Ma-
trem propensione deuotissimæ volun-
tatis. Per ipsos quadraginta annos
nullum diem sibi præterlabi est pas-
sus, quo vnum caput è S. Augustini
meditationibus non legisset; vt inde
amare Deum indies magis condiscer-
ret. Horas plures fixis humi callosis
genibus ducebat orando. Quotidie se
verberibus inclementer accipiebat:
adeo, vt nonnunquam eum humi pro-
labentem vires destituerint. Pannosæ
illi vestes. Nihil ab extrariis ad sua
commoda vnquam vel petiit vel ad-
misit; quicquid locupletes consanguini,
familiares, discipuli que vrgerent.

3. Deiparæ amore solido, tenero-
que flagrabat. Eius officium, & psal-
terium, veluti sui amoris & honoris
pensum, recitabat quotidie. Festa eius
colebat ieiuniis; & exercitatione il-
lius potissimum virtutis quæ in festo
quolibet singularis præ aliis elucet.
Scripsit in *Magnificat* Deiparæ canti-

cum, commentarios ingenio, erudi-
tione, pietate refertos. De illa domi
& foris, palam & priuatim disertè ac
linguâ mellisua diserebat: neque ne-
gabat quicquam quod ab illo Deipa-
ræ nomine petebatur. Morti vicini-
us querebatur coram Dei Matre, se
tepidum esse, adeoque ab ea desertum
videri: sed illa mox tantâ cum suau-
tate perfudit, vt videretur sibi cælitum
gaudiis interesse. Aiunt, Deiparam ei
tunc in mentem reuocasse omnia quæ
vnquam legerat de materna illius in
suis pietate, atque amore. Tum ille
plenus gaudio, eamus, aiebat, eamus
ad Deum reuelatâ facie contemplan-
dum. Ad extremum Dei matrem dul-
cissimis è D. Anselmo verbis allocu-
tus, vixit felix! Cadauer illius octauo
post mortem anno integrum, ac velut
recens repertum est.

P. IOANNES
BENTIVOGLIUS.

Hic præter natiuam comitatem e-
gregiâ erga S. Xauerium pietate
fuit conspicuus: & mortem obiit sin-
gulari Xauerij fauore memorabilem.
Imminebat (vt scripsi in annuis) ia-
centis capiti picta imago S. Francisci
Xauerij, quæ, dum æger Patris Pro-
uincialis Romani manu, pluribus de
Societate, alumniisque Græco in Col-
legio (cui præerat) nonnullis præsentibus
oleo sacro ad mortem vngeretur,
visa est oculos circumferre, ita vt pu-
pillæ nunc in dextrum latus, nunc in
sinistrum moueri viderentur: iterum-
que in altum elatæ spectare cælum: id
quod meditatè ac diligenter obserua-
tum est ed facilius, quò spectaculum
durauit diutius, adeo vt alius alium
ad spectandam attentè rei tam inusi-
tatæ admirabilitatem inuitârit. Quo-
circa, præter pictorem vnum, res est
plurium

Mort.

Italus Rom.
mæ. 23. Sep.
1655. ætat.
45. Soc. 14.

S. Xauerius

Mort.

plurium oculatorum testium tum de Societate tum aliorum (etiam scripto datâ testificatione) firmata: & ego hæc ab ipsis qui adfuere accepi.

P. IOANNES
CALLANT.

Belga An-
tue piæ. 13.
Sept. 1625.
ætat. 31.
Soc. 9.

Mort.

Charit. 46.

Contagione in obsequiis charitatis acquisitâ extinctum Ioannem eadem horâ quâ obiit cælum magnâ cum luce petentem vidisse fertur Anna de Iesu monialium S. Theresiæ mater: id quod ipsa monialibus narrauit priûs quâ de illius morte nostri quicumquam possent resciscere. Rem Antuerpienses annales narrant.

P. CHRISTOPHORVS
CLEZLIN.

Germanus
Monachij.
23. Septeb.
1640. ætat.
49. Soc. 33.

Sancti.
Mort.

A Sueco inter obsides Monacenses abductus, ferè triennio istic arctè crudeliterque habitus, hæreticam rabiem tulit animo æquo, & religioso. Duæ illi virtutes cordi maximè fuere; humilitas, & charitas erga Deû, Gymnasio Monacensi præfuit cum pietatis & industriæ commendatione. Pro felici morte illam excogitauit industriâ

vt Sanctos in quorum se fidem sæpè, atque ardentè pro illo articulo commendabat, & erga quos ampliùs aliquid fiducia dulcioris habebat, in charta adnorârit nominatim, litaniarum in modum, eamque chartam sibi mortuo in os inseri voluerit; vt vel sic suo chirographo, & ore muto testaretur, cupere se illa verbis, & corde, quæ in ore chartaque haberet exprimere, ac opem cælitum totis viribus implorare.

P. IOANNES
WEIS.

Licet de hoc nihil particularim, nisi consuetas eximij religiosi laudes, habeamus; habet tamen eius mors illud minimè omittendum; quod à morte spectabilis adfuerit Patrum cuiuspiam, petieritque impensè tam ab illo quàm ab alijs Patribus pro se diuinum sacrificium celebrari. id quod vbi religiosè factum, post dies octo eidem Patri, cui ante, spectatus, actis pro nauatâ piâ operâ gratiis, dixit; se post octo dierum, & noctis vnus cruciatus in flammis purgatorij exantlantos, nunc demum felici libertate donatum.

Germanus
Choinecij.
23. Septeb.
1656. ætat.
76. Soc. 48.

Purgator.
Hebdomada
Purg.

Sacrum.

XXIV. DIE SEPTEMBRIS.

P. GEORGIVS
FERNANDEZ. ætat. 33. Soc. 18.

P. GOMEZ
DAMARALIVS. ætat. 37. Soc. 20.

24 Septeb.
Lusitani in
Iaua. 1580.

Georgius cum Aquaiuia in Indiam venit: Gomez ante illum cum Valignano: idque se dixit à

Deo per Deiparam, quæ Rupis Franciæ nomine in extrema Castella percolitur, impetrasse. Nam peregrinatione votiâ illuc profectus, quod à Superioribus non poterat impetrare, ibi voti Indiæ ad eundem compos effectus est. Ambo in eam quam Goâ Amboinum instituerant nauigatione, à Ianensibus, Christi ac Lusitanorum hostibus, vnâ occisi sunt, cum Christianos in nauî expiarent. Z Z 3 P. Ca-

27.

Fid.

P. CAROLVS
PHARAO.

Italus Me-
sanz. 24.
Sept. 1591.

Vocatio.

Mors.

HVic Societatem toto desiderio optanti, & ne ad eam, iret à suis Domi prohibito, adeoque incluso, tantus id quod optabat assequendi ardor exarsit, vt nocte intempestâ lintheis colligatis per fenestram sese demiserit, atque iisdem reclusus ad nudum Christum seminudus, nobilis puer, profugerit: parentibus virtutem admiratis, ac bene illi precantibus. Placuit heroicus ille animus S.P. Ignatio. Idcirco illum Romam accersitum voluit Romano in Collegio Philosophicis ac Theologicis erudiri; quæ ille ita didicit vt eadem cum laude docuerit; vbi etiam discipulum habuit Bellarminum, postea Cardinalem tantum. Ad conciones quoque peridoneus fuit fructu insigni. Cum verò paterna illius domus (è qua ille gloriosâ illâ fugâ sese proripuerat) à Societate fuisset empta, & iam in vsu nostro esset, conrigit P. Carolum in eodem in quo natus erat conclauis spiritum exhalare.

P. FRANCISCVS
MARINVS.

Italus Nea-
poli. 24.
Sept. 1592.

Sancti.

3. Sept.

HVius nobilitas in Ducibus eius Neponibus conspicua, non minorem in illo virtutem ac doctrinam ornauit; quippe quem ingenium, & eminens Philosophiæ ac Theologiæ scientiâ commendari. Repertis Messana S. Placidi & sociorum corporibus, cum disputaretur, an verè illorum ea corpora viderentur, P. Franciscus nocte tertiâ mensis Septembris anno 1588. in conclauis suo, se proluxâ pre-cationi dedit ac, si corpora verè illorum Sanctorum essent, à Deo flagran-

ter, per Sanctos illos, petiit contritionem à vero dolore atque amore, cum tenero sensu pietatis profectam. Impetravit. Etenim vbi ab orando surrexit vt cubitum concederet, repentinis coortis lachrymis atque singultibus, totum peccatorum per omnem vitam à se commissorum catalogum ob oculos mentis positum particulatim, & manifestè vidit, doloris, & amoris diuini atque compunctionis quam vocamus, morsu sensuque mirabili; adeò vt nox illa tota illi perennibus, & affluentissimis lachrymis mananti fluxerit in amaritudine animæ suos annos recogitantis, atque plangentis: id quod Archiepiscopo ipse retulit, ac ille in tabulas referri iussit. Sic ille sanctorum cultum in id auferendū quod in nobis Deo non placet quàm maximè conuertit.

Contritio.

P. IOANNES

DE ALMEIDA. OLIM MADA.

P Iosephi Anchietæ in tyrocinio discipulus, tantusque postea in virtute, ac patrandis admirabilibus affectator, vt in vtroque diceretur thau-maturgus Brasiliæ Anchietæ. In tyrocinio, putridas iumenti plagas curans, collectos ex illis vermes ori ingestit, vt se generosè peruinceret. Illo diuinam hostiam in sacrificio eleuante, sparsi humi circumquaque palmarum, & aliarum arborum rami; (vt fertur) subsilire sunt visi. Varia illi horridaque cilicia, sacci, disciplinæ è ferro, setis, funiculis, loris. Nec vllum diem abire sinebat quo in se non sauiret. Vino nunquam utebatur. Fer. 2. v. & Sabato nihil omnino cibi sumebat. Fer. 3. non nisi pane & frigidâ reficiebatur: feriâ vi. Societatis more primum abstinebat: postea verò nihil admittebat à feriâ v. prandio vsque ad prandium

Anglus in
Brasilia 24.
Sept. 1653.
ætat. 81.
Soc. 60.1

Victoria sua
Sacrum.

Mortific.

dium diei Dominicæ. Catholicorum contra hereticos victoriam ope Deiparæ referendam, ex vero non semel prædixit. Fuit opinio illum cum Deipara loqui auditum, illâ ei disertè respondente. Inter orandum visus est nõ semel corpore à terra in cælum eleuato. Absentia dixit, futura prædixit. Cum obtrectatores quosdam rogaret, moneret, obsecraret ne alienæ famæ detraherent; illis ad hæc surdis, tanto animi dolore æstuauit, vt plures viderint illi tunc è fronte cruentus sudoris guttas defluxisse vsque ad terram, & in genis concretas aliquas perstitisse. Sceleratus quidam Sacerdos in itinere, Ioannis se in conclauis dire tunc verberantis (cum ille turpe flagitium moliretur) miseratione tactus, à scelere illo abstinuit, rogauitque Ioannem vt cessaret alienam culpam in se tam diro supplicio castigare. Post eius mortem ritè conscriptæ sunt tabulæ de iis quæ per Ioannem, etiam mortuū, operatus est Deus: Dedi plura de illo in annuis admiratione publicâ celebrata.

P. P E T R V S

DE LEON.

Hispanus
Hispani. 24.
Sept. 1632.
ætat. 87.
Soc. 61.
Humil.

PER quinque annos integros expe-
tuit Societatem, ac tandem impe-
trauit. Flexis genibus flagitauit vt
Coadiutorum numero adscriberetur.
Iuueni qui triduo æger sine sensu mu-
tus iacuerat, dixit: Laurenti, (vt illi
nomen) in virtute Christi Nazareni
tibi impero vt dicas Iesus, Iesus, Cre-
do. Mox iuuenis sibi restitutus obe-
diit. Duobus ex vero prædixit fore vt
illos ad supplicium duceret. Breui cap-
tū, & ab illo ducti sunt ad mortem.
Adolescentem monuit vt cõfiteretur:
fieri enim posse vt breui id velit, &
non possit. Postridie repentino morbo.

Zelum.

prostratus est, & omnis loquendi fa-
cultas ei adempta est. Quatuor aliis
mortem prædixit, rogans vt contami-
natas animas expiarent. Neglexere; &
breui repentinâ morte sublatis sunt:
& vnus quidem eo tempore quo Deū
offendebat. Aded inclementer se cæ-
debat quotidie vt flagra sanguine im-
bueret, ac breui laceraret visu crebro.
Etiam extremâ ætate quouis die fab-
bati se palam cædebat in triclinio
quantis adhuc viribus poterat per æ-
tatem, idque à pluribus fieri peropta-
bat. si per occupationes licebat; duas
horas manè, duas vesperi ducebat o-
rando. Obiit sacras expeditiones, seu
missiones facillè sexaginta. Vnicâ con-
cione vndecim mulierculas ad pudici-
tiæ castra reduxit. Cum Dux Me-
timnæ bonam auri vim illi dedisset
vt eam in suos domi conuerteret, Pe-
trus Collegio dedit, omnia; dicitque
ibi se habere suos & Patrem & Fra-
tres. Nempe his viuebat, consanguineis
planè iam mortuus.

P. D I D A C V S

BARRETO.

HVIC è Societate auulso, cum foris
Hageret dicitur adfuisse consp-
ctus diuinitus egregiâ specie S. P. Ig-
narius, & blandè illi autor fuisse, vt
Societatem repeteret. ad quam reuer-
sum, nauiterque agentem orania im-
portunè iterum de Societate deserenda
cogitationes obturbabant. At eum
cælesti, vt fama perhibet, aspectu ite-
rum recreans S. P. Ignarius, ad patien-
tiam & laborem hortatus est; futu-
rumque promisit, vt in statione con-
stans persisteret: id quod factum per
annos ferè duodecim, quos multis su-
doribus gloriosos hodie sine optimo
coronauit.

Natus in
Insula Ma-
terijæ 24.
Sept. 1652.
ætat. 50.
Soc. 11.

S. P. Ignari.

Vocatio.
Tentatio.

XXV. DIE

XXV. DIE SEPTEMBRIS.

P. IOANNES
RODERICIVS.P. FRANCISCVS
SVAREZ.25. Septemb.
Hispanus
Compluti.
1587. ætat.
72. Soc. 32.Paupertas.
Mortific.

Oratio.

Faculatoria.

Mors.

DVos & viginti annos in Ministri officio posuit Compluti, exemplum eius officij egregium. Morem gerebat Rectori; & morem sibi volebat geri, quâ id leges volunt: labores autem imperabat exemplo. Disciplina in illo arcta: unde seuerus eiusdem exactor esse audebat. Non nisi semel induit nouem vestem, idque P. Prouincialis iussu. Nulla nox illi abibat, è qua non decerperet dimidiam horæ partem quâ se acriter diuerberabat; plura facturus, nisi plurima flagranti Rectores Confessarii; negassent, quibus omnes sui cordis recessus patebat simplicitate constantiâque mirabili. Petenti, vt ordinariis orandi temporibus manè vnâ horam addere liceret, ac vesperij aliam; negatum est: & concessa manè dimidia, vesperi item dimidia. Dono lachrymarum fuit in signis: & piissimo ingenio sciebat omnia quæ fiebant in orandi vsum alimentumque conuertere. Inter alia spiritus apophthegmata, dicebat idètidem; seueram à nobis rationem Deo reddendam de tot prædiis ad virtutem, quibus pronida mater Societas nos assidue instituit, & instrumenta suppeditat. In mortis expectatione, quam vicinam esse iam sentiebat, ponebat aliquot horas quotidie, orans cum lachrymis, & dicens ore læto, se ire ad mortem.

AVdito ad concionem dicente P. Ioanne Ramirio, animum ad Societatem adiecit, in ea hebes primùm ad philosophiam visus, at postea ingenio, doctrinâ, virtute omnium laudibus non impar. Theologiam in Hispania, Romæ, in Lusitania docuit; & in luce optimâ collocauit, magnis elogiis celebratus. P. Ludouicus de Ponte visâ eius in disputando modestiâ, & mansuetudine, Societatem amplexus est. Quot hebdomadis, ternum idque seuerum, ieiunium sibi indixerat: cum tamen aliâs quoque valde parcè ederet. Ære suo contextum flagrum habebat quo seuum in modum se quotidie verberabat. Horarum in occupationes partitionem *matrem spiritus* appellabat; & aiebat; malle se omnium, quæ scripsisset, quæque sciret, iacturam facere quàm vnica consuetâ in Societate orationis horam omittere: cui horæ, ille manè semihoram, & vesperi horam integram addebat. Studebat coram B.V. imagine: coram qua supplex illam, in iis quæ difficilia incidebant, consultricem flexis genibus adhibebat, operæ pretio pretioso. Diebus B.V. festis duas horas ante facrum illius allocutioni dabat; cui se debere aiebat literaturæ suæ omnes opes omnes, felicesque successus. Deiparæ gratiam, & gloriam omnium prædestinatorum gratiâ, & gloriâ fuisse maiorem defendit in Theibus, hortatu P. Martini Gutierrez; & latè postea de eodem argumento scripsit: eâ propter Martino Deiparæ coram

Hispanus
Vlyssipone,
25. Sept.
1617, ætat.
70. Soc. 54.

Modestia.

Mortificat.

Tempu.

Oratio.

B.V.

ram spectabilis gratias amplas agere videri visa est. Horam sacri aiebat esse horam suæ dulcedinis & voluptatis, sine qua necesse sit exarescere spiritum suum Crucifixum permagno amore prosequeretur, è cuius effigie splendidi radij visi sunt ut fama est in Suarij pectus, & caput vibrati erumpere, Suario duobus cubitis tunc in alto à terra pendente. Litem inter Pontificium legatum, & Regios in Lusitania ita composuit, ut Paulus V. Pont. Max. gratias illi per literas idcirco egerit. In morbo plenus desiderio moriendi, illud selectis è psalmis versiculis testabatur; aiebatque plenus gaudio. *Non putabam tam suaue esse, tam dulce mori.* Corpus in capsula cum plumbea lamina sub sacello conditum. Post eius mortem illum coram B. Virgine Angelis cincta flexis genibus, & iunctis manibus supplicem se, vidisse aiebat Hieronymus Silua virtutis spectatissimæ Coadiutor.

P. GODEFRIDVS THELEN.

Per iter à Carbani oppidi hæreticis captus, illusus, percussus, tanquam bellorum & Papisticæ idololatriæ (ut illi loquuntur) seminator, ac tandem glande plumbeâ in pectus explosâ tractus, cecidit in genua, & subactis ad Deum manibus atque oculis; *Domine, inquit, exaudi orationem meam; Et non intres in iudicium cum seruo tuo.* Tum in capite, ac reliquo corpore contusus, sauciisque occubuit. In cadauere sex inuenta vulnera ampliora, Cilicium, flagellum, cereum Dei agnum, reliquias (quæ secum per iter ferebat) in ignem abiecere. In loco cædis postea

anno 1625. Carbenfis Gubernator sacellum S. Crucis erexit, & omnem cæsi P. Godefridi tragædiam istic depingi curauit. Hanc mortem sic obitam hæc vitæ ratio præcessit. Sacerdotio extremo vitæ anno initiatus, officium diuinum cum otio, & meditatè recitabat. Quotidie coronam Deiparæ tertid euolebat, attentè atque flagranter; & SS. Eucharistiæ Sacramento adorando post prandium quartam horæ partem dabat. Ad eandem percipiendam synaxim etiam noctu se parabat, somni parte decerptâ, & Angelo Custode rogato, ut citius excitaretur; ad hæc, sui verberatione præmissâ. Post diuinum epulum, vni sacrificio religiosè intererat. Si quis eius nominis ignarus de illo quidpiam loqui vellet: *Ille, aiebat, ille Pater qui tam frequenter ac feruenter orare consuevit.* Ludouici de Ponte operibus lectitandis pietatis suæ igniculos fouebat; S. Ursulæ quoque colendæ; ac visendis eius altaribus, vbi id posset, addictus. Cilicium illi per familiare, in scholis etiam, ac in summo æstu. Christi patientis, & Beatissimæ Virg. Marris honori atque amori feriâ sextâ à vino, à cœnâ Sabbato, abstinebat.

LEONARDVS KRANSCHART COAD.

Fuit hic vir obedientiæ, laboris assidui, & patientiæ robustioris laude præclarus. Mortem hoc anno expectabat, eique se parabat, quod diceret se anno hoc incunte per quietem admonitum, seu admoneri visum, ut sibi sepulchri locum in templo deligeret.

Sacrum.
Crucifixum.

Mori.
B.V.

Germanus
ad Rhenū.
25. Septemb.
1610. ætat.
32. Soc. 8.

Fidei
Mori.

B.V.

Eucharist.

Mortif.

Lectio spirit.

Mortific.

B.V.

Germanus
Bambergæ.
25. Sep. 1651.

Mori.

Hispanus
Vlyssipone,
25. Sept.
1617. ætat.
70. Soc. 14.

Modestia.

Mortificat.

Tropus.

Oratio.

B.V.

X XVI. DIE SEPTEMBRIS,

P. P E T R V S

CONTINENS.

26. Septēb.
Hispanus
1641. ætat.
82. Soc. 59.
Morisfe.

Morbis.

Patientia.

Mors.

Lingua.

B. V.
Euchar.
Ang. Cust.

Comitio.

Mors.

Seu regeretur, seu Collegia, & Pro-
uinciam regeret, seuerè se, & ha-
bebat ipse, & haberi volebat, etiam
publicè, atque coram tyronibus. Vn-
de, hospes licet esset, procul arceri vo-
lebat cupedias. Ad regulas earumque
singulas circumstantias erat perquisi-
tè attentus. Patientiam inter dolores
è Crucifixi effigie hauriebat, oculis in
illum defixis magno silentio. quæ res
chirurgo conscio quid P. Petrus pate-
reretur admirationem & lachrymas
quoque vbertim elicit. Morti vicini-
us nil querebatur, nisi quòd extremi
temporis vsum compendiumque non
ita faceret, vt par erat. Sux lingue
Dominus erat omninò, ad silentium,
& meditatè parcèque loquendum:
Deiparæ Virginis imagines in ambu-
lacris particularim singulas salutabat:
SS. Sacramento quinque quotidie re-
perebat illud; laudetur SS. Sacramen-
tum: & custodem Angelum item quin-
quies inuocabat. Rosarium quoddam
è puris contritionis actibus recitabat.
Animam acturus, B. V. imaginem pos-
tulauit, vt coram illa æternitatem
iniret.

P. F R A N C I S C V S

FABER.

Germanus
Oenipon-
ti. 26. Sept.
1653. ætat.
44. Soc. 28.

AS. P. Ignatio pristinæ olim valetu-
dini restitutus, & redditus ad So-
cietatis functiones idoneus, certum
precum pensum illius honori exequ-
batur quotidie. Sunt qui aduerterint

mensæ accumbentem Franciscum
nunquam dorsum ad parietem ad-
mouisse pro commoditate sessionis.
Mira in conclauis nitoris cura, sed so-
bria, citra elegantia ostentationem,
mira in magistri Nouitiorum, ac Pa-
tris Spiritualis munere, atque in aliis
accuratio, mira supra quàm dici potest
cum diuina voluntate consensus, etiam
in arcano illo Dei consilio quo permi-
sit vt P. Francisci pater desertà fide
Catholicâ fœdo transfugio hæreticus
apostata fieret, neque vllis optimi fi-
lij per se alioque oblati sacrificiis, nec
datis literis immortalia æternitatis
bona, & mala grauissimè expenden-
tibus, aliisque industriæ vnde quaque
adhibita artibus, ad meliora consilia
flecteretur.

S. P. Ignat.
Morisfe.
Mensa.

Conformita
volunt. cum
diuina.

G A S P A R

ALMEIDA COAD.

FVit Gaspar staturâ perpusillus, at in-
labores quantâ poterat pietate ac
virium contentione intentus, vigore
mirabili, etiam in corpusculo macie,
ieiuniis, aliisque asperæ vitæ curis at-
trito. Dura cibarij panis frustra, &
duo poma illi pro lauto erant conui-
nio; cum pisces, carnes, aut si quid al-
liud apponeretur, daret pauperibus,
obtentâ superioribus facultate. Totam
quadragesimam continuatâ inedi-
diâ sine cibo ducere tentanti vires de-
fuere, cum tertio die torus concideret.
Quotidie se flagris ære armatis verber-
rare, cilicio adstringere, noctu ad o-
randum atque se verberandum con-
surgere, pro lectulo corio lacero, &
saxo cervicali vti, vel se humi ad som-
num.

Luce Ba-
hyæ. 26. Sep-
1654. ætat.
80. Soc. 50.

Charitat.
Morisfe.

num abiicere, nec lineamina culci-
 tramue admittere quotidiana illi ar-
 tes erant ad virtutem. Si moneretur,
 corripere, plecteretur à stomacho-
 fiore quodam Superiore, tacebat. Vt
 prolixè oraret, malebat sibi de somno
 multum quam de labore vel parum
 detrabere. Viribus iam planè attritis,
 laboris loco illi fuit silentium, seces-
 sus, perpetuaque oratio, & corporis se-
 nio licet fessi vexatio. Diuinum Sacra-
 mentum visebat persèpè interdū, no-
 ctes etiam non raro istic ducens vige-
 les in oratione Dei. Deiparæ sche-
 dam sanguine suo subscriptam obtu-
 lit, quā illam suam coram Deo Patron-
 nam optabat, impensè addictus etiam
 animabus è purgatorio adiunandis.
 Coadiutorem ostio præfectum, sed
 iam ægum atque depositum, surgere
 iussit è lectulo, dixitque longum illi
 adhuc tempus superesse quo ad-

stium pauperibus operam daret. Sur-
 rexit ille; & per annos plures curam
 gessit ostijac mendicorum. Chirugi
 de milite quodam faucio spem abii-
 ciebant; ille verò cum affirmavit cras
 benè habiturum; idq; ex vero. Illustri
 fœminæ in extremis preces Gasparis
 expetenti nunciauit, breui perbenè va-
 lituram; & valuit. Pernambucum Ca-
 tholicis restituendum, & cuidam feli-
 cem in Lusitaniam nauigationè præ-
 dixit: atque euentus verique fidem
 dedit. Dæmon illum nocte intempe-
 stâ orantem, nunc strepitu, nunc mi-
 nacis viri specie, aliàs verberibus ab-
 stertere à precibus nitebatur: at ille
 perstitit in orando. Plura de illo aliàs.
 Dignus certè fuit Gaspar cuius exem-
 pla in Coadiutorum omnium memo-
 riâ, sermonibusque, ac moribus im-
 mortaliter viuant.

XXVII. DIE SEPTEMBRIS.

P. THEODORICVS CANISIVS.

Petri Canisij frater à S. P. Ignatio
 Romæ ad Societatem admissus, in
 Germania Collegiis præfuit, vin-
 dex acerrimus disciplinæ. Dixerat illi
 aliquândo Petrus Canisius: Vide, Theo-
 dorice, quid tibi mortis meæ nuncius
 sit allaturus. Dictionem euentus expli-
 cuit; etenim Lucernæ audirâ super mē-
 sam anagnostæ. P. Petri Canisij mor-
 tem legentis voce, subito stupore, ve-
 lut apoplexiâ, dirigit; omni (etiam
 sui nominis) memoriâ destitutus adeò
 vt octauum vsque in annum (hoc est
 vsque ad mortem) nec legere iam nos-
 set, nec loqui nisi duo illa SS. nomina
Iesus Maria, quæ nobili compendio in

reliquorum vicem successerant. Hæc
 enim, quoties vellet, expeditè pro-
 mebat, & iterabat. Sub mortem tam-
 en illa verba disertè pronunciauit.
Ad calum: ad calum! & Iesum dixit; cui
Mariam addere cum inciperet, cum in
 ipso totam afferendi conatu vita de-
 fecit, *Maria* nomini verè immortuum.
 Sæpè Crucis signum fronti imprime-
 bat æger: & aiunt in fronte mortui fi-
 guram Crucis in modum fuisse con-
 spectam.

P. PETRVS SCARGA.

Præposito, Societatis tyro factus
 Romæ, postea in Polonia inter
 primores Concionatores facillè pri-
 mus

Homilist.

Oratio.

Euchar.

2. P.

S. P. Ignat. Mortific. Mensa.

Conformitas volunt. cum diuina.

Luce Ba. hy. 2. 26 Sept. 1654. ætat. 80. Soc. 50.

Charitas. Mortif.

27. Septeb. Belga In- gollstadij. 1606. ætat. 74. Soc. 52.

Iesus Ma- ria.

Morte.

B. P.

Crucifixum.

Polonus Cracouiz. 27. Septeb. 1612 ætat. 77.

mus fuit per annos 30. etiamnum superstes in libris. Magnâ illum benevolentia complexus est Rex Poloniae Stephanus Batorius gloriosus, plurimum Societatis domiciliorum istius fundator. Ager Beatissimae Virgini Claramontanae ceraum candidum ipse confecit, misit, & accendi iussit. mox ille accensus est, & ubi ille consumptus ardere desit, Petrus etiam desit vivere. Multos viros ac foeminas, etiam principes, ad Ecclesiae gremium reduxit. In Aula religiosè citra pompam, citra vllum paupertatis, aut religiosae disciplinae laxamentum per 24. annos versatus est. Vilnae ab haeretico alapam percussus in platea: & alias in capitis periculo inter haeticos non semel versatus est. Anno 1604. 20. Martij, hora 12. meridianam Petro desperanter aegro P. Stanislaus Warsuicius olim mortuus apparuit, eundem recreavit: suadereque visus est ut plures quam unum vitae annum postularet. Anno 1610. in Aprili S. P. Ignatius & S. Franciscus de Paula (quem illo mense Patronum menstruum acquisiverat) illi se spectabiles dedere per quietem, opem suam illi polliciti. Vilnae cum Rectorem ageret, atque abesset, eadem hora, qua istius mortuus est murarius Italus quispiam Coadiutor, ei apparuit, dixitque se suorum laborum in Societate exantlatorum mercedem a Deo accepisse.

B. V.

Mort.

Aula.

Fides.

P. Ignat.

Mort.

P. SEBASTIANVS DIAZ.

Lustranus
Conimbri-
ca 17. Sept.
1616. aetat.
34. Soc. 19.

Damon.

Magna in hoc viro virtus, at praestans quaedam in energumenis ab iis, qui epileptici sunt discernendis perspicacia eluxit, ac Daemones eiciendi felicitas, ita ut facile 30. sint numerati, e quibus eiecit illos genios infelices.

P. HIERONYMVS VAN SEVRCK.

Hic inter ministeria charitatis heroum morte occubuit, quocirca inter heroes & victimas charitatis de illo egi prolixius. Primus e septem fratribus ad Societatem venit; & sex reliquos ad eandem exemplo pertraxit. Mens illi ad iratos cuiusvis linguae torrentes placida, & quieta linguam in officio tenebat. Aiebat enim: *qui cedit vincit*. Vicarius, illius morte auditam, dixit, perdidisse missionem Hollandicam virum cui parem ipse vix nouerit. Plura vide in heroibus.

Belga Syl
uaducis. 17.
Sept. 1691.
aetat. 59.
Soc. 44.

Patientia.

Lingua.

MAG. NICOLAVS FRANC. REGINALDVS SCHOL.

Hunc Heroum in albo cenfer A- legambe morte inter obsequia charitatis perfunctum. Hunc, inquit, Decipara (cuius amorem ipse altissime imbiberat) superioribus annis insigni miraculo iam conclamatum saluti restituerat. Sic ibi. Et verò acceptum diuinitus vitae munus in Americanis aërumnis in animarum quaestu volebat impendere Nicolaus, nil aliud quam labores illos desiderio toto spirans. Ac illorum loco hos adiit; & vitam miraculo retentam charitati generosè impendit.

Gallus Do-
ct. 17. Sept.
1636. aetat.
24. Soc. 7.

B. V.

IOANNES DE BANNOS COAD.

Maturior ad Societatem accessit. Oratione potissimum in Societate, obedientiaque fuit excellens, vique ad admirationem. Iussus in scam-

Hispanus
Valentia.
17. Sept. 1570.
alij 17. Sept.
Obdient.

no.

no quodam stare dum inde abire iuberetur, oblito superiore qui iusserat istic nocte integra perstitit: cum vestes manè indueret, euocatus, abiit altero pede adhuc nudipes: iussus sa-

xum mouere cui mouendo ne decem quidem Coadiutores pares erant, cingulo suo quo cingebatur illud alligauit, & mouit, vt fama est.

XXVIII. DIE SEPTEMBRIS.

P. P E T R V S

MARTINEZ,

18 Septeb.
Hispanus in
Insula Ta-
carucura-
na. 1566.
Charitas.

Obed.

Eides.

Post mortē.

Disce d.
mortuis.

Estruor.

Humil.

Visā in Societate mutuā sociorum charitate, Societatem, à qua fuerat animo alieno, expetiit, & obtinuit. In illa parendi tam fuit audius, vt non duo tantum, verum ducenta officia subire se paratum diceret, si obedientia ita vellet. quare fuit semper, in culina, in naui, ad operas, ad conciones, ad sacras expeditiones aptus & expeditus. In Florida inedia perpeffus, dum omnes circum terras lustrat, in illas Euangelium illaturus, è scapha extractus à barbaris, flexis genibus, elatis in caelum manibus, capite elauā fracto mortem quam optabat, quamque prædixerat, est adeptus. Catharina Martinez, Petri è germano neptis, anno 1615. iam deposita mortem opperiebatur; cum vocem audiuit, quā nominatim vocabatur. Ignarā cuius ea vox esset, ac hærenti, dictum: Ego sum tuus patruus, P. Petrus Martinez è Societat. Ies v: Deus meis precibus incolumitatem tibi restituit. Incipe ab hoc die te impensius dedere Dei obsequio: contemne te ipsam, & mundum, & quicquid in eo est; & cessa à libris. Hisce auditis repentino se sanam reperit; stupente medico quoddam iam incolumis se vestiret, ac caelestis odoris quiddam flagraret in conclau. Aiunt pluiuiam quo-

que illius meritis, ac valetudinem, etiam aliis, impetratam.

P. FERDINANDVS

SVAREZ DE LA CONCHA.

Legem vitæ institue ndæ in hoc S. Pauli compedium redactam portæ sui conclauis affixit in hæc verba: *Attende tibi, & doctrina.* Secundâ noctis vigiliâ è tabulis suis (quæ illi erant pro lectulo) surgebat, & se flagris acriter cadebat; Cruce humeris impostâ ædem sacram petebat; mox horas diuini officij executus, & magnis è cælo deliciis delibutus. quare lachrymarum plenus, illud Xauerij sapius iterabat: *Satis est, Domine; satis est.* De Deo loquendi magna in illo gratia, peritia, desiderium. Sub Christi morientis ferias eo loco vbi facillè 20. millia mortalium sese flagris cadunt, ille ad eruentam illam concionem stupendo ardore dicebat, cum impressa eius capiti corona spinea sanguinem è capite profluentem cum lachrymis per ora manantibus permisceret. Cubiculum illi plenum erat crucibus, & ossibus mortuorum. Nocturnis illis flagris non contentus, quotidie se iterum verberabat, & alias atque alias sese afflicti arces quærebat, vt in illis proficeret.

Hispanus
Mexici mē-
se ac die in-
certo 1607.
ætat. 80.
Soc. 50.
Mortific.
Oratio.

Morte.

P. FRANCISCVS
MACCIADVS.

& P. BERNARDVS
PEREIRA.

Lusitani in
Æthiopia.
28. Sept.
1625.
Fides.

SULTANO Sequedo Æthiopiæ Imperatore ad Christum adducto, ad ingentem rei Christianæ spem eò proficisciebantur duo hi Patres Goâ. Per iter ab Auxa Gurellano Principe Mahumetano, carcere, ludibriis, vinculisque vexati sunt, atque occisi, quia id placitum credebat Cabraëli, qui contra Sequedum Abassinx Imperatorem Christo addictum, pro Schismate tuendo arma ferebat: & sciebat Patres hos ad Sequedum

pro fidei Christianæ propagatione; adeoque pro extirpando schismate, proficisci.

Thomas Riocan.

Ludouicus Casucu.

Dionysius Yamamoto. Nouitij.

Tres hosce Seminaria Societatis ad omnem Christianæ disciplinæ normam instituere. Vnde illi postea Sociis inter labores Euangelij viles vbique adiutores, ac periculorum quoque socij fideles adhæsere. Fuere aliquamdiu exortes à patria, ob Christi fidem: sed cum rediissent, ac Patribus comites perpetui adessent, Nangafachi in carcerem coniecti sunt, & (quia id petebant) ritè in Societatem admissi, Cocuræ tandem lento igne cremati sunt: quod Christianam fidem populis prædicassent.

Japones
Cocuræ. 1.
Sept. 1633.

Fides.

XXIX. DIE SEPTEMBRIS.

P. IOANNES P. FRANCISCVS
ROXAS. FOLIANVS.

29. Septeb.
Hispanus
Madridi.
1605. a tar.
53. Soc. 37.

B V.
Humilit.

S. P. Ignat.

Laudatur à summa in B. V. religione, ieiuniis, & aliis obsequiis contestatâ; sed obedientiæ, ac humilitatis exercitatione potissimum; vnde nec reddi rationem volebat si quidpiam imperaretur. Humilitatis officia obibat lubens cum semper, tum vnâ quotannis hebdomodâ quam totam abiectissimis culinæ officiis transcribebat. S. P. Ignatius ab illo imploratus valetudinem Ioannis, vitio stomachi ad extrema deductam, illi aliquando restituit.

Humilitatis, & pietatis studio, etiam sacerdos, aliis sacrificantibus ministrabat lubens: & quicquid in culina, quicquid domi sordium est expurgabat. Flagellis, ciliciis vriticis, æstu, frigore, ieiuniis sæuum in modum se macerabat, vbique in omnes se affligendi occasiones intentus. Promisit, se intra trimestre pro Benefactrice quadam 36. millia actuum mortificationis externæ oblatorum Deo. ad eò vsu condidicerat id genus occasionum & quærendarum, & vsurpandarum modum. SSS. Trinitati multifariam colendæ vnice fuit addictus. vnde multa de illo conscripsit: & à Pontifice obtentâ veniâ, quotidianæ præfationi

Rhetus Romæ.
29. Sep.
1605. a tar.
66. Soc. 50.

Hamil.
Mortific.

SSS. Trinit.

rioni in sacro adiecit illam, quæ est de SSS. Trinitate. Tria illi erant omnia, religiosâ eius numeri obseruatione in vsu communi. Nomen Dei non nisi flexis humi genibus scribebat. Templâ, sacella, imagines illi vt fierent procurabat: per octo dies ante, & post festum SSS. Trinitatis, consuetis afflictationibus, & precibus alterum tantum addebat. Festi illius nocte totâ in sacello sacrificali apparatu indutus peruigil stabat ante altare; ac manè incredibili animi voluptate sacrum per horam integram celebrabat. In extincti corde tres flammulæ inuenta, quæ in vna parte in vnam coalescebant, medico id stupente. Laudatio illius in triclinio habita. Cadauer loculo inclusum cum hac epigraphe: P. Franciscus Folianus Soc. Iesu: eximius SSS. Trinitatis cultor.

P. IOANNES DE FONSECA.

Arimæ Iapones multos per annorum 16. interuallum sæcundo sudore conuertit. Hunc demum inedia, & ærumnâ longissimâ atque plurimâ confecere, cum tempore exilij Socijs eiectis, clam ipse istic latuit vt Christi pufillò gregi prodesset.

P. FERDINANDVS MONROIS.

Quotidie per 5. vel 6. horas orabat: noctu quoque ad id peruigil coram SS. Sacramento prostratus; quo tempore ibidem somno aliquando captus, Christum vidit, qui dicebat; se velle illum docere modum orandi facillimum, sibi que gratissimum: vt nempe æterno Patri gratias, & laudes dicere assuescetet pro concessio-

nis SS. Euch Sacramento: à quo tempore voluptas illum suauissima incessebat ad illa sacri verba, *Domine Sancte, pater omnipotens &c.* plurimumque illo orandi modo profecit. Matutinum nocte mediâ in templo reliquas horas suis temporibus accuratissimè recitabat. Per 33. annos ad sacrum se parabat, ita, vt vesperi mediâ horâ de illo mysterio meditaretur; manè ante sacrum sub sacro primo aliâ mediâ: tum sacro celebrando & gratiarum actioni horam vnam dabat; & duo sacra audiebat. Quotidie recitabat officium SSS. Trinitatis, B. Virginis, & cum in choro præscribitur officium defunctorum: Feriâ v. verò officium de SS. Sacramento; Dominicam orationem, & Angelicam salutationem in honorem S. Mariæ Aegyptiacæ quadragies; in honorem S. Mariæ Magdalenæ tricies; in honorem S. Alexij 34. quotidie recitabat. In S. Virgulæ ac sociarum honorem suas preces ita distribuit, vt vndecim millium Virginum singulis quorannis oratio vna obtingeret. Festa Sanctorum, quos impensius colebat, publicâ in triclinio sui verberatione præueniens. E. S. Pauli Epistolis vnum caput quotidie perlegebat ex voto. Extremis sex annis quothebdomadis feriâ 11. 14. & 17. non nisi panem & aquam in cibum & potum admittebat. A fructibus penitus abstinebat: cilicium ab anno 1609. gestabat quotidie. Pro quodam, qui confitebatur, & ore linguâque mox tumefcente SS. Maria nomen pronunciare non poterat, in sacro orauit; manus capiti eius imposuit: & illè Mariam deinceps expedite pronunciauit. Coram B. V. imagine orantem fulmen circumiuit illæsum. Moriens, quicquid pro se offerendum Deo esset suffragiorum, in subsidium animabus Purgatorij testamento legauit, tabulis supremæ charitatis. Mula quâ vehebatur.

Sacrum

Exeniati

Sacrum

Sancti

Leitio

Mortis

B. V.

Purgatorij

Charitatis

Iapones Cocure. 1. Sept. 1631.

Gr.

Iustanus in Iaponia. 29. Sept. 1610. ætat. 50. Soc. 32.

Hispanus Elmæ. 29. Sept. 1616. ætat. 64. Soc. 49.

Oratio.

Enchir.

Iapones Cocure. 1. Sept. 1631.

Fides.

Rhetor Romæ. 29. Sep. 1609. ætat. 66. Soc. 50.

Humil. Mortific.

SSS. Trinit.

hebatur illum non eò, quò ipse volebat sed ad aliud locum vexit & ad portam substitit obstinata. Domum ingressus Pater agrum illic in agone reperit, & expiavit. Plura in vita.

P. GREGORIVS

RVMER.

Hungarus
Brunæ 29.
Sept. 1627.
ætat. 57.
Soc. 35.

HVnc inter primores suos ponunt Austria, Bohemiamque Prouincia, quas difficillimis temporibus decennio gubernauit, quâ modestiâ, constantiâ, circumspèctione, indulgentiâ, prouidentiâ, disciplinâ, erga omnes & agros potissimum charitate, quâ in se ipsum seueritate insigni. Hæc omnia particulatim fustius laudant annuæ ac elogia virorum illustrium missa è Prouincia Bohemiam; quam ab Austriaca Gregorius diuisit, ac primus Prouincialis rexit. Diros laterum cruciarum religioso silentio ferebat, & illâ interdum condiebat voce: *ò bone Iesu, ò Iesu bone, miserere.* Franciscus Cardinalis Princeps à Dietrichstein fererrum illius comitatus, sociis officium defunctorum recitantibus se adiunxit. Ferdinandus verò II. Imperator eodem tempore Brunam appulsus audito eius mortis nuncio; multum indoluit, multum sibi cum eo viro commodi periisse palam testatus. Rexit deinde Austria Prouinciam per insigni habilitate ac felicitate, etiam P. Ioannes Rumer Gregorij germanus, de quo dixi in pretiosis occupationibus morientium in Societate.

P. ONUPHRIVS

SARACVS.

Italus Lanciani. 29.
Sept. 1650.
ætat. 45.
Soc. 19.

ADolefcens admodum ad Societatem adlectus, & in eâ quatuor vota professus, præter laudes alias, in

facris missionum expeditionibus industriè atque cum eximio animarum quasi versatus est. Post mortem Octaui Longaretto, & Vincentio de Carceribus Theatæ per quietem spectatus est, vt id iurato chirographo testatur Octauius, quod etiam Vincentij, ac demum Notarij publici nomine ritè firmatum est. Scribit ergo iureiurando id asseuerans. Octauius, anno 1656. post elatum coniugem, sororem, quatuor nepotes, &c. peste extinctos se quoque eodem malo contactum, & lecto affixum, voto in S. Xauerij honorem facto visum sibi per quietem audire ex imagine quæ istic ad lectum pendebat, S. Xauerium dicentem: *Octaui, bono animo esto: nil dubita, iam enim ego tibi obtinui sanitatem.* Inde Octauius maior increuit fiducia, valetudine etiam sensim omnia magis prospera promittente. Deinde quinto ferè post die visum sibi sopito ait P. Onuphrium Saracum, qui (vt Octauius in chirographo illo suo loquitur) Apostolico animarum studio, & Seraphico animi ardore inter opitulandum animabus, post gloriosos labores in missione Lanciani vitam sanctè finierat, magno virtutis ordinariâ maioris exemplo. Ergò Onuphrius vultu magnoperè hilari, Ne metue, aiebat, Octaui: non morière. Nam S. Franciscus Xauerius tibi recuperandæ sanitatis gratiam impetrauit. Ad hæc ager etiam in somno memor P. Onuphrium Saracum ante annos aliquot è vita migrasse; Quomodo, aiebat, ò Pater, id mihi potes promittere, cum ante plures annos extremum diem obieris? Ita quidem se res habet, respondit Pater: sed Deus Dominus noster mihi potestatem fecit vt ad te venirem, & que certiozem facerem de valetudine prospera tibi reditura; & huius boni nuncij baiulus tibi essem. Atque hisce ita dictis videri desit, & audiri.

S. Xauerius.

Zelu.

Missionis.

audiri. Cum autem Octavius æger, iam animo ferentior manere de læto eius noctis nuncio cogitaret; ecce tibi adfuit eum inuisens (at ignarus horum) Vincentius dictus de carceribus, qui Octavij filium è baptismo ritè susceperat: & Age, ait, alacri animo esto, Octavi: certum est te hac vice minimè moriturum. Hac enim nocte mihi per quietem visus P. Ouphrius Saracus,

me securum esse iussit de gratia impetratâ. Quapropter nil dubita te breui valetudinem integram recuperaturum. Ita omninò est, respondit Octavius: certa me spes tenet, sic fore. Nam hac eadem ipsâ nocte idem Pater mihi quoque apparuit, & de eadem re me reddidit certiore. Ita illi. Et verò spei euentus respondit.

XXX. DIE SEPTEMBRIS.

P. MARTINVS
LATENA.

30 Septeb.
Roxolanus
in mari Bal-
tico. 1598.
ætat. 45.
Soc. 19.

Calisij literis imbutus est magnâ Ingenij famâ vsque ad laudem extemporalitatis. Braunsbergensium Patrum pietate, doctrinâ, consuetudine delectatus; exemplo sui magistri, se in Societatem dedit 10. Maij. Fuit Philosophus, Theologus, & missionum Apostolus insignis; at planè mirabilis in pœnitentiâ prædicandâ, velut Ioannes in deserto. In Stephani Barotij (inclyti, & rei Catholicæ ac Societatis studiosissimi Polonia Regis) castris triennio ad Regem Latinè, ad alios Polonicè dixit; ac vrbes postea præcipuas fructu sui que nominis celebritate implevit; Romæ quoque confectis feliciter negotiis, ad quæ expedienda venerat Regis missu. A Stephani Regis obitu Cracoviæ factus ad S. Barbaram Procurator, subinde Leopoli lociis præfuit. Inde ad Sigismundum Regem accitus in Sueciam, cum è bello pax affulgeret, in Poloniam reueniebat. Sed navis quâ vehabatur, ab hæreticis capta omnes Catholicos vexandos exposuit hæreticæ petulantia procaciter in Pontificem, & Romanam fidem grassanti.

Dum ergò Martinus orthodoxos suos ad ea probra Christi causâ fortiter toleranda hortaretur, hæreticis innotuit, eum non modò Catholicum, verum & Sacerdotem esse, atque aded Iesuitam. Iam designabatur ad necem, cum procacior quispiam intruso in os illi pane hortabatur ut comedit, breui quod abundè biberet habiturus. Mox exuto, manus dirè sauciant, eumque, inflictis prius vulneribus, mari mergunt. Ingenium illi fuit mite; sed in diuinis ardens audensque, ac semper cupidum plures ad Ecclesiæ gremium adducendi. Regij Secretarij oratione, tanquam *Latena Polonia* luculenter laudatus est, additâ quoque, ex ore famæ ac populi, martyris appellatione. Ioannes Demetrius Archiepiscopus illum pro concione prolixè laudavit. Laurentius Bienzovvski nobilis Polonus 37. annos natus, & de P. Latena benè meritus, anno 1602. in Tartarorum seruitutem redactus in bello, de tigno appensus, atque instar globi ligatus foveæ iminebat, ne qua elabi posset. Hic persanctè affirmavit, sibi die 7. Iulij Deū, ac Sanctos imploranti, conspectum currum splendidum quatuor equis candidis vectum per mare, sedente in curru P. Martino Latena radiis glorioso.

Fides.

7 Iulij.

Post mortem.

BB b

rioso.

Mors.
Calum.
Fides.

27. Sept.

B. V.

rioso. Huic, num se nosset interroganti, respondit Laurentius; nosse: petiuitque quid sibi ea pompa vellet. Tū Martinus, præmia illa suorum laborum esse dixit, quos pro sanctâ Petri naui exantlasset, in huius vitæ mari ac fluctibus. Equos, quatuor Euangelistarum, atque Doctorum Ecclesiæ probè explanatorum præmia esse ac symbola. Cæterum, num à vinculis absolui vellet roganti Martino annuit captiuus Laurentius; & iussus ab eodem loca sacra Romæ, Cracouiæque inuisere, momento se liberum vidit in cæpo Russiæ quinquaginta leucis distito à castris carcereque illo Tartarico. Hæc vidente, sed an vera essent hærente Laurentio, aurora exorta est, & ille visis vinculis ad pedes suos iacentibus, quatuor Polonos, qui ante quatuor dies ibidem captiuus se fugâ subdlexerant, iter per eundem campum facientes agnouit: Romam religiosè inuisit, rem hanc omnem suo confessorio P. Matthæo Pakost Pœnitentiario Polono, aliisque iuratus narrauit: & hæc omnia anno 1607. à Iacobo Lauro, cum Pontificis priuilegio, æri Romæ incisa sunt, ac vulgata. Anno 1603. 27. Sept. nauæ cum Beatissima Deiparæ Chetochouiensis honori vota conciperent, virgente periculo, narrauere visum sibi P. Martinum in aère: dixisse illum quis esset, ac prædixisse saluos fore, hortatum denique vt promissa fideles ad Deiparam exequi non omitterent Anno 1607. (vel 8.) Leopoli Mater de filiarum in religioso cœnobio Nouitiarum constantia sollicita, cum illæ tam corpore quâ animo ad eodè affligerentur, vt seculum repetere omninò in animum induxerint prius quàm religioso se Sacramento adstringerent; ad notum olim & charum sibi P. Martini nomen confugit quàm potuit dolentissimè ac flagrantissimè, pro ope, in re illâ infamie,

ac salutis æternæ periculum inducturâ. Postridie illas inuisit, & valentes corpore, animo tranquillato, instituit sui retinentes, ac lætas læta inuenit.

P. ANDREAS

PEREZ.

Magnus operarius, & communi nomine appellatus *ille Pater qui audit confessiones pauperum*. Paupertatis ad eodè studiosus fuit, vt laceras suas vestes ipse sarciret. A fœmina impudica, morbi obtentu, ad confessionem audiendam accitus, cum illa flagitium peteret, repetito veteri, nec semel in Societate visitato plurium exemplo, totâ facie fœdis retrimentis opportunè istic repertis oblita se illi stitit, & victor abscessit. Extinctum oculorum lumen illi Beatissima Virgo rogata restituit, miraculo multis vtili. Ipse vero gaudebat se officium canonicum recitare, ac sacris operari iam posse. Circa confessiones ritè audiendas longo vsu tam peritus fuit, vt *Manuale confessoriorum* diceretur. Damon illi sæpè variè spectabilis adsuit; sed in graui quodam morbo potissimum, in quo ad lectulum bestia formidanda instar illi conspectus, totis viribus illum de spe salutis deicere nitebatur. Tum ille ad Deiparæ opem conuolauit spei plenus atque fiducia. Nec illa defuit Andræ suo, Etenim cum paruulo in sinu Iesu se illi sistens, illum suauissimè suo aspectu recreatum à magno illo periculo liberauit. Sed & alias tenerrimo illam amore complexus, eam dulci Matris suæ nomine compellabat, & illa Andræ fauebat vt filio.

B. VIN-

Hispanus
Calarau-
gusta. 30.
Sept. 1603.
Humil.
Paupertas.
Castilæ.

B. V.

Oculi

B. V.

Tentatio.

P. VINCENTIVS

MATRESE,

Italus Bar-
cinonæ. 30.
Sept. 1607.
arat.
Soc. 34.

Enchiriff.

D.P.
S. Mar. Mag.
S. Dionys.

Istr.

Vocatio.

Hic nobilium sodalitiij Neapoli præses fuit, cã dexteritate, ac omnium voluntatum propensione vt perdifficile visum fuerit parem illi reperiri posse. Aiunt primum fuisse, qui Neapoli 40. horarum preces celebrãrit. Dæmonem ex energumeno eiecit, posteaquam illum adegit, vt cantaret; *Deposuit potentes de sede &c.* Per B. V. S. Mar. Magdalenam, S. Dionysium mirè euasit latrones trecentos, à quibus per iter ad necem quarebatur. P. Realinus illi tunc Proregis Catalonniæ Confessario, ac in Hispaniam proficiscenti prædixit, non rediturum; nec rediit. Mirum istud quod addo. Barij anno 1587. Fr. Laurentius de Mola Concionator Capuccinus obiit cum bona opinione viri spiritualis. Hic supremum æger P. Vincentio Matresio accersito, de Societate multa præclara dixit. Antonius Bearillus tunc de Societate ineunda cogitabat. Ei à reduce P. Vincentio, ecquid apud Capuccinum actum esset, quærenti, respondit P. Vincentius gaudio plenus: Dixit mihi de Societate res aded præclaras, vt si vera sint, verè felices, & beati appellari possimus. Quid autem illud fuerit, narrauit anno 1628. P. Michaëli Terza visitatori Sardiniaë designato. Iussi te Pater (aiebat ad P. Vincentium morti, proximus Capuccinus) hac horã aduocari, vt nunciem quæ mihi Deus nunciare mandauit; nimirum, omnes, qui moriuntur in Societate saluari, & ad cælum ire. Temperare dicti latitudinem volenti Vincentio respondit æger: Pater mi, res ita se habet vt dixit: & Deus mihi mandat, vt dicam; & idcirco te curauim aduocari. De hac re plura præ-

tiosæ occpnationes morientium in Societate.

P. LAURENTIVS

GODEFRIDVS.

AD missiones pedestri plerumque itinere proficiscebatur, cilicino cingulo accinctus. Paupertatis amarissimus, laceros calceos ipse sibi resarciebat. Orandi efficacitate ac assiduitate fuit fœlix. Monialem sororem suam longissimo interuallo à se distitam, & quarto iam anno raucam per literas monuit vt præstituto, quem assignabat die ad recuperandam, si è Dei glo ia id esset, vocem S. Synaxim perciperet: se illo die ad idem impetrandum diuinis mysteriis operaturum. Fecit ille, & illa, quæ constituerant; & priuatim sacrã synaxi refecta, celestium deliciarum plena se tenere non potuit quin in lætitiæ vocem erumpere, sanctimonialibus æstum illum & canoram vocem repentino illi redditam esse stupentibus, Rectoris officium per annos plures gessit, magnã commendatione disciplinæ. Moriens Angelorum turmam sibi adesse dixit: mortuus verò Patrum cuidam apparuit per quietem ac eodem die se cælestem beatitatem adeptum disertè affirmauit.

Gallus Tur-
ronibus. 30.
Sept. 1619.
arat. 50.
Soc. 30.

Oratio.

Mors.

IACOBVS ANTONIVS

TACVSIMA.

In carcerem odio fidei Christianæ coniectus, ibidem in Societatem adscribi petiit, & obtinuit; vir eloquens, ac præstantis exempli. Viuus felicissimo incendio conflagrauit, ab iis damnatus ad rogam qui in illo, ciue suo, Christianam religionem oderant, & extinguere nitebantur, morte deletis iis qui eam prædicabant.

Iapon Sci-
ki. 30. Sep.
1633.

Fides.

BBb 2

P. AMA-

P. A M A R V S seu P. F L O R E N T I V S

MAVRVS MOVREIRA.

VAILLANT.

Lusitanus ad Goam. 30. Sept. 1639. a. tat. 41. Soc. 22.

Fider.

CVM ex incensa ab hæreticis Lusitanorum navi in aquas deflisset, iique alios adnantes cymbis exciperent, illum è veste Iesuitam, è corona (seu vertice illâ die raso) Sacerdotem esse agnouere, ideoque non recipere cum aliis, imò contis truculenter confecere.

SORTITUS animam bonam, quam virtute solidâ exornauit labore in scholis aliasque insigni. Bethuniæ in sua Patria Collegium gere paterno, suaque industriâ iuuit eximie. Ibidem celeberrimæ S. Vedasti, vt vocant, confraternitatis author fuit: atque item solemniss sacrificij, & supplicationis S. P. N. Ignatij in Collegiâ S. Bartholomæi Ecclesia; quæ quorannis celebratur Domini cã infra octanam festi eiusdem S. P. Ignatij: cui constabiliendæ annum eumque perpetuum & luculentum à suis parentibus censum obtinuit.

Belga Bethunæ 30. Sept. 1639. a. tat. 60. Soc. 43.

S. T. Ignati.

MEN-